

 DEN NY VERDENS.
impuls

FORUM FOR KOSMOLOGISK INFORMATION

NUMMER 1 - MARTS 2007 - 26. ÅRGANG

- Frihed - frigjorthed og fred
- Atomkraft og
klimaforandringer
- Loven for tiltrækning

Tidsskrift for åndsvidenskab

Kosmisk tænkning

De moderne mennesker er igennem den materielle forskning og træning i tankefunktion og mental skabelse vel udrustet til at kunne begynde at tage den “åndelige” eller “kosmiske tænkning” i besiddelse og dermed gøre sig selv mere og mere identisk med “kristusbevidstheden”, der jo i sig selv er lyset eller “vejen, sandheden og livet”.

Og alt eftersom de tilegner sig denne bevidsthed eller mentale tilstand, behøver de ikke mere nogen åndelig vejleder eller “fører”. Det er således ikke en åndelig eller kosmisk “konge”, væsenerne af i dag søger, men derimod en udvikling af evnen til at være sin egen selvstændige “fører”.

Man søger udelukkende tilfredsstillelse af hungeren efter at blive totalt selvstændig og fri på det “kosmiske” eller åndelige område, på samme måde som man forlængst er blevet et frit og selvstændigt tænkende menneske på det materielle eller fysiske plan.

(Martinus i småbogen “Hvad er sandhed” kap.27)

Indhold

3	<i>Martinus:</i> Frihed - frigjorthed og fred	32	<i>Robin Petersen:</i> Meditation og spirituel materialisme
9	<i>Ruth Olsen:</i> De mange former for besættelse	34	<i>Steen Jørgensen:</i> Lotusblomsten
13	<i>Alex Riel:</i> Integral bevidsthed	36	<i>Ruth Olsen:</i> Loven om tiltrækning
17	<i>Gunder Frederiksen:</i> En genial nonkonformist	36	<i>Gunder Frederiksen:</i> Ayaan - opbrud og oprør
19	<i>Gunder Frederiksen:</i> Verdensborger og pacifist	39	<i>Ruth Olsen:</i> Shamanisme - et fortidlevn
23	<i>Ruth Olsen:</i> Atomkraft og klimaforandringer	42	<i>Per Holsner:</i> Et besøg på Martinus Institutet
25	<i>Else Byskov:</i> Tanker og naturens love	44	<i>Per Holsner:</i> Martinus Center i Klint
28	<i>Anne Wedege:</i> Fremtidsromanen vokser	45	Kort fortalt
31	Dialog	50	<i>K. Bidstrup</i> Om årsskiftet 2007-2008
32	Om bøger:	52	Møder
32	<i>Eskild Kjær-Madsen:</i> Kosmisk kemi		

Den Ny VerdensImpuls nr. 1/2008

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
www.nyimpuls.dk
og
Gunder Frederiksen, Klintvej 85, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 36 51
E-mail: gufr@it.dk

Tryk: Holbæk Amts Bogtrykkeri, 4300 Holbæk
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige og Norge **220 kr**, portofrit tilsendt.
Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08
07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. maj 2007**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, der ikke nødvendigvis deles af redak-
tionen.

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation
til Martinus' verdensbillede.

Få bogliste tilsendt! Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Kære læser ..

Så er det abonnements-år gået og tiden
er kommet til at betale for 2008 (for de
der ikke allerede har gjort det).

Derfor ligger der et girokort med denne-
gang, selv om jeg ved, de fleste efterhån-
den betaler via netbank.

Da giro-systemet er overtaget af Danske
Bank, har vort kontonummer 925 4242
åbenbart fået et nyt registreringsnummer
- 3208.

Også fra postvæsenet har vi nu fået at
mærke, hvad der sker, når det hele kun går
ud på at sikre sig mest mulig profit. Det
er faktisk blevet dyrere i porto at sende
bladet ud, end det koster at fremstille det
- alt incl.

Til forside-illustration har vi haft et
fraktal-år, et korncirkel-år og her i 2008
bliver det altså et blomster-år. Iøvrigt vil
jeg minde om, at man stadig kan få ældre
numre af bladet for en tier pr stk.

Kærlig hilsen
Ruth Olsen

Frihed - frigjorthed og fred

af Martinus

Frihed og fred

Frihed er det mål, som alle mennesker higer imod og længes efter i mange forskellige former og afskygninger. Gennem politik, videnskab, religion, kunst og meget andet søger menneskene mod frigørelsen. Men samtidig med at menneskene længes efter frihed, længes de også efter fred, og gang på gang kommer de til at opleve, at når de søger at frigøre sig for ydre bånd, bliver det på bekostning af freden. Og er der en tid mere fredeligt udadtil i verden, er der store grupper af mennesker, der er mere eller mindre undertrykt af magthavere og diktatorer. Det medfører naturligvis, at oprøret og trangen til frigørelse vokser i de undertryktes sind, og så er det blot et spørgsmål om tid, hvornår freden er forbi. Hvad er årsagen til disse skiftende tilstande, hvor der hverken eksisterer virkelig fred eller virkelig frihed blandt menneskene.

Ingen mennesker kan være helt frie, så længe de ikke er i kontakt med naturens og universets kræfter. De er tværtimod ofte i direkte disharmoni med disse kræfter, hvilket medfører, at de kommer til at opleve triste skæbner, sygdomme og lidelser. For at kunne blive frie, må menneskene først og fremmest vide, hvad det er for bånd, der binder dem. Først da vil de kunne befri sig og opleve virkelig fred - og da vil de også komme til at opleve freden.

Menneskelige begær søges tilfreds- stillet efter dyrerigets principper

Mennesker har i almindelighed den opfattelse, at det er ydre bånd, der hindrer deres frigørelse, og de er meget ofte fulde af kritik mod de ydre forhold, mod andre mennesker, mod omgivelserne i det hele taget. De ved ikke, at så snart et menneske udøver kritik, er det bundet. For at blive frie må menneskene nå frem til at hæve sig op over alle begær og al kritik. Menneskene er i en vis form for unatur, så længe de begærer. Herfra selvfølgelig undtaget urbegæret, dvs. begæret efter livet. Begæret efter friheden og freden er naturlige afskygninger af selve livs- eller urbegæret, men da menneskene ikke kender livet og dets love, forsøger de at nå frem til frihed og fred ad veje, der

gang på gang fører dem frem til nye bånd og lænker, til krig og ufred i mange variationer. Derigennem gør de erfaringer, og ad erfaringens vej vil de også nå frem til frihed og fred, fordi de vil blive frigjort af alle - menneskeligt og kosmisk set -- unaturlige begær.

De nuværende mørke tilstande i verden er resultatet af sådanne unaturlige begær, dvs. begær, som er naturlige i dyreriget, men ikke i menneskeriget. Det er begær efter at eje og begær efter at udøve magt. Der står skrevet, at mennesket skal gøre sig jorden underdanig, men så længe det er slave af sine egne begær, kan dette ikke lade sig gøre. Så kan man jo indvende, at det jordiske menneske tilhører dyreriget, og altså må det også være naturligt, at det har samme slags begær, som dyrene blot med den forskel, at det besidder større eller mindre intelligens til brug ved tilfredsstillelsen af sine begær, hvor dyrene kun har instinkter.

Men paradoksalt nok er det netop menneskenes intelligens, der fører dem bort fra kontakt med naturen og livet og den kan afspore dem, mens dyrene netop gennem deres instinkter har en sådan kontakt, om end den er ubevidst. Konflikten bag den jordiske menneskeheds skæbne, som den er i øjeblikket, er, at de jordiske mennesker er begyndt at nære et naturligt menneskeligt begær efter frihed og fred, men de søger at tilfredsstille dette naturlige menneskelige begær efter dyrerigets principper, og det gør de, fordi de udviklingsmæssigt repræsenterer en overgangstilstand mellem det rigtige dyrerige og det rigtige menneskerige.

Intuitionen og friheden

Den guddommelige almagt fører menneskene frem mod den evige fred. Men, vil nogle så spørge, hvorledes står det så til med friheden? For når menneskene bliver ført af en guddommelig magt, har de jo ingen frihed. Det er netop friheden, menneskeheden bliver ført frem imod. Det er tilsyneladende paradoksalt, men også kun tilsyneladende. Menneskene bliver ført ved at gøre erfaringer, og erfaringerne frigør dem, idet de udvikler ikke blot deres intelligens, men også deres følelse og deres intuition gennem disse erfaringer. Så længe de jordiske mennesker endnu ikke har udviklet deres intuition, hvorigennem de dags-

bevidst vil være i kontakt med universets evige love og principper, indespærrer de i større eller mindre grad dem selv i mentale fængsler. Men intuitionen vil frigøre dem, og gennem den vil også freden blive en kendsgerning, idet den som en indre fred vil stråle ud fra menneskesindet og så fred og kærlighed omkring sig. Man må så fred for at høste fred, og så længe mennesker sår krig, kan de heller ikke høste andet end krig.

Virkningerne af handlingerne og de skabte årsager skal nok komme, og gennem de erfaringer, de skaber, vil den menneskelige medfølelse frigøre dem fra det dræbende princip og dets virkninger. En virkelig frigjorthed opnås ikke for et menneske, før det kun ønsker at være til glæde og velsignelse for sine omgivelser, og før det hellere selv vil lide end være årsag til andres lidelser. Det er i almindelighed svært at fatte for jordiske mennesker, som tror, at frihed opnås ved at gøre sig fri af ydre bånd. Naturligvis spiller de ydre forhold også en rolle i tilværelsen, men det er jo gennem sin kommende karma, gennem det man sår, man skal skabe de bedst mulige ydre betingelser for fremtiden, og det gør man ikke gennem oprør og krig. Men så længe man vil oprør og krig, gør man de nødvendige erfaringer, der efterhånden får én til at ville noget andet. Salig er den rigtige frigjorthed, thi den er baseret på menneskets kontakt med den hellige ånd.

Den hellige ånd er en bevidsthedstilstand

Nutidens mennesker, der i almindelighed er så bange for udtryk, der har med ”Gud” eller ”den hellige ånd”, vil mene, at de ikke har nogen kontakt med ”den hellige ånd”, og så er sandheden dog den, at hver gang et menneske glæder sig, fordi det har været muligt for ham eller hende at glæde et andet menneske, er det et lille glimt af ”den hellige ånd”, vedkommende oplever. Den hellige ånd er ikke en person eller en ting, men en bevidsthedstilstand. Når et menneske bliver helt og ikke blot glimtvis opfyldt af denne bevidsthedstilstand, er det frigjort og bliver Gud lig. Den hellige ånd er den højeste kundskab om livet, og med den ophører tilværelsen at være et mysterium. Gennem denne bevidsthedstilstand ved man, at frihed ikke er noget, man tager eller kræver, thi derved binder man blot sig selv med nye bånd.

Frihed er noget, man giver ved en kærlig måde at tænke og leve på. Man kan jo så mene, at hvis menneskene på én gang en bestemt dag ville give frihed til alle væsener, så ville den store fred opstå. Men det vil ikke kunne ske. Man kan ikke springe en udviklingsperiode over, den store fred kan ikke komme på én gang. Ligesom et æble må gennem det sure stadium, før det kommer frem til det modne, må menneskeheden også gennem sit sure stadium, inden den er moden til større fred og frihed. Det betyder naturligvis ikke, at den enkelte, der måske er nået lidt længere frem end gennemsnittet af menneskene er det (og det er jo kun på grund af lidelseserfaringer i tidligere inkarnationer, hvis nogen er det), skal vente på at alle de andre får lignende erfaringer. Der er jo netop brug for, at der findes mennesker, der kan være vejvisere for de andre – ikke gennem fanatiske forsøg på ”omvendelse”, eller intolerant væremåde fordi man tror, man ved mere end de andre, men gennem eksemplets magt. Et jordisk menneske begynder at blive modent som menneske, når det opdager, at det har frihed til at tilgive andre og til at undlade at blive hævngherrig, bitter, skuffet, deprimeret eller irriteret over andres væremåde. Man bør give frihed til andre væsener, dette må menneskene lære af livet, idet man ikke kan diktere menneskene kærlighed.

Der kræves stor forberedelse for at nå frem til en kærlig indstilling. Den væsentligste del af denne forberedelse er *lidelseserfaringerne* eller den mørke karma, en anden del af forberedelsen er *åndsvidenskaben*, som kan blive en vældig hjælp og støtte i det daglige liv for den, der gennem lidelser og vanskeligheder er nået frem til et vist udviklingsniveau. Men en tredje og også væsentlig del af forberedelsen til kærlighedens tilstand, og dermed til frigørelsen og freden, er *andre menneskers* eksempel, deres kærlige væremåde, forståelse, imødekommenhed og hjælpsomhed. Man får lyst til at blive lige som de er, og det er en vældig ansporing og inspiration på vejen mod lyset.

Religion og videnskab skal ikke vedblivende være modsætninger

Gennem de sidste 2000 år har stærke kræfter virket for at hjælpe menneskeheden ud af dyrezonen og frem imod menneskeriget. Der prædikes jo hele verden over, at man skal vogte sig for at gøre det onde og bestræbe sig for at gøre det gode. Man har indført sakramenter og dåb for derved at føre menneskene ind i en lykkeligere tilstand af tro og håb. Og det har på samme måde været nødvendigt at give menneskene håb om ”syndernes forladelse” gennem dette at tro, ligesom de kirkelige handlinger har kunnet få mennesker til bagefter – en kort tid – at leve i en slags opløftet tilstand eller stemning. Men menneskene er ikke blevet klogere derved, og verdensgenløsningen må nu benytte nye kræfter. Millioner af mennesker kan ikke mere

føres fremad af kirker og religioner, hvis dogmer ikke taler til deres logiske sans. De har fået større bevidsthed og ny viden og kan ikke mere tro. At tro er ikke noget, man kan lære, det er en evne, der svinder, samtidig med at evnen til at tænke logisk udvikles.

Det er videnskabens opgave at vise menneskene, hvad der kan betale sig, og hvad der ikke kan betale sig. Det kan lyde kynisk, men er det ikke, hvis man forstår, at det ikke er et spørgsmål om penge, men derimod om hvad der er positivt og hvad der er negativt for menneskene. Videnskaben og teknikken er begyndelsen til et nyt tankeområde for den jordiske menneskehed, som lærer at tænke i nye tankebaner.

Disse nye tanker er tilsyneladende i modstrid med den gamle religiøse indstilling. Det er nu verdensgenløsningens opgave at vise menneskene, at det kun er en tilsyneladende modsætning, og at religion og videnskab er lige nødvendige for menneskene og absolut ikke behøver at være i modstrid med hinanden. Verdensgenløsningens opgave bliver da gennem åndsvidenskaben at vise menneskene, hvad der kan betale sig, og deriblandt dette, at man har frihed til at vende den højre kind til, når man bliver slået på den venstre. Kultur har intet med våben og magtudfoldelse at gøre, det er en livsbetingelse for dyrene at slå ihjel, men for mennesket er det fuldkommen meningsløst at dræbe for at leve. Det kan ikke betale sig.

Dette kan man naturligvis ikke lære mennesker, der ikke kan forstå det, fordi de endnu ikke har gjort de nødvendige erfaringer og netop må gøre dem gennem deres kommende handlingers tilbagevendende som karmabølger. Så må man prøve at forstå, at disse mennesker netop må have frihed til at så den sæd, der skal give dem erfaringer, som de mangler, og som hæmmer deres udvikling. Set i det kosmiske perspektiv er det kærligt, at de får den erfaring, selv om det kan være svært at forstå det, når man ser det i det enkelte livs lille, lokale perspektiv.

Fredens begyndelse

For de mennesker, der af hele deres sind ønsker at få fred, kan det ofte være vanskeligt at se, hvor de i en tid som denne skal sætte ind for at virke i den rigtige retning, og mange giver rådvildt op. Men man skal ikke give op, man skal ikke lægge hænderne i skødet og mene, at man ingenting kan gøre. Det enkelte menneske må arbejde på at skabe freden i sin egen bevidsthed, og først derefter får det evne til at smitte sine omgivelser og dermed være med til at skabe fred og harmoni omkring sig. Men det er en forudsætning, en absolut nødvendighed, først at have fred i sit eget indre, så man ikke føler antipati mod nogen eller noget.

Men hvordan kommer man fri af antipatiens snærende bånd? Ved at forstå at alt er led i en guddommelig plan, der fører de levende væsener frem mod lyset, mod freden og friheden, og at hvert eneste levende væsen i dette øjeblik står på det trin i sin udvikling, hvortil det er nået gennem fortidens erfaringer og hverken kan tænke eller handle anderledes, end dets erfaringer giver det frihed til. Hvor andre bærer sig ondt og negativt ad imod os, er de redskaber eller budbærere for vor egen negativitet fra fortiden. Men hvordan svarer vi dem, hvorledes reagerer vi på deres negative tanker og handlinger? Ved at formere krigen i vrede ud fra krænkede følelser? Det har vi frihed til, men er vi frigjort af vrede, forfængelighed og lignende umenneskelige tankearter, har vi frihed til noget endnu bedre, at så et fredens frø, et frø, der som lignelsens senepskorn vil vokse sig stort og opfylde hele jorden.

Benjamin og Elin Saxe har besøg af Martinus

Sandheden og de mange opfattelser

Ufreden i verden er for en meget stor del baseret på, at de jordiske mennesker ønsker at lave hinanden om. Man har en bestemt opfattelse, en slags recept på, hvordan livet og menneskene skal være, og de mennesker, der ikke følger den recept, er "forkerte", mener man, og altså må de laves om. Mennesker kan ligefrem gribes af såkaldt hellig vrede og retfærdig harme over, at der er andre mennesker, der har en helt anden religiøs eller politisk tankegang end de selv. Og da der er mange slags "recepter" blandt menneskene, der alle rummer en eller anden lille ingrediens af sandheden, kommer de meget let op at slås om, hvordan man skal skabe fred i verden. Det lyder tåbeligt, men sådan er det, og sådan må det være, fordi menneskene må have frihed til at gøre de erfaringer, der virkelig skal frigøre dem.

Frigøre dem af hvad? Af alt det i deres forestillingsverden, der ikke er i overensstemmelse med sandheden, dvs. med livets evige love. Livet selv læser korrektur på menneskenes tanker og ideer gennem den proces, vi kalder skæbnen, og livet, der er det samme som Guddommen eller Forsynet, bruger det mest nærliggende redskab eller instrument til den korrektur, og det er vor næste eller andre levende væsener. Hvis man binder andre, bliver man selv bundet. Giver man andre fri, bliver man selv fri. Hele tilværelsen er én stor kærlighedsproces, og det er min opgave at forsøge at vise Dem dette gennem mine analyser. Jeg ønsker ikke, at De skal tro på mig og på, hvad jeg siger, men det kan få den allerstørste betydning for Dem, hvis De kan lære at forstå, hvordan jeg er kommet til disse sandheder gennem oplevelse af selve naturen og af selve livet. Bibelen er sandhed i sine store facitter, men det er i livet og naturen selv, man må finde udregningerne til disse facitter. En sådan udregning må blive en ny form for videnskab, der er en naturlig fortsættelse og udvidelse af den fysiske videnskab.

Teori og praksis

Når det ikke har betydning, at De tror på mig og mine analyser, hvordan kan De da komme til kundskab om, at analyserne er rigtige? Det kan de ved at bruge Deres logiske sans og Deres kærlighedsevne. Og i forhold til som De besidder disse bevidsthedskræfter, vil De efterhånden ved egen kraft nå frem til en virkelig forståelse og oplevelse af det store slutfacit ”alt er såre godt”. Mange tror, at jeg har læst mig til min viden, men det har jeg ikke. Mit liv er en levende demonstration af, at man kan komme til viden ad andre veje end gennem bøger og undervisning. Al viden må opstå et sted, fremspringe som et kildevæld. Jeg er min egen kilde, jeg har oplevet, hvad jeg fortæller Dem i selve livet. Det er en frihed, enhver af Dem engang vil kunne nå til. Deres trosevne er degenererende og Deres logiske sans er ved at vågne, ligesom Deres kærlighedsevne er det, og dér, hvor De mangler noget, vil Guddommen hjælpe Dem til de nødvendige erfaringer gennem Deres karma. Men hvilken nytte kan mine analyser da være til?

I den tilstand, hvori De netop nu befinder Dem, er det muligt, at kosmologien kan være Dem til stor nytte, fordi den hverken er en sektærisk religiøs bevægelse, gennem hvilken de skal ”frelses”, eller et parti, som ønsker at påtrykke Dem en mening, der er intolerant mod andre meninger. Arbejdet med kosmologien stiller visse krav til den studerende ikke blot rent intellektuelt, den side af sagen er ikke den vanskeligste. Hvis man tilegner sig stoffet lidt efter lidt, efterhånden som man har brug for det, vil hjerneceller, der endnu ligger latent i ens hjerne, udvikles, og man vil mærke, hvordan evnen til at forstå tingene gradvis vokser, og ligesådan evnen til at forklare

analyserne for andre, der virkelig er hungrige efter en sådan viden og indsigt. Men selv om man koncentrerer sig om det teoretiske studium, må den praktiske væremåde ikke glemmes, den er endnu mere vigtig, for den er helt ens egen. Og man kan virkelig tale om praktiske øvelser, for ligesom ingen kan blive geni inden for nogen kunstart uden at øve og træne og have tålmodighed og arbejde og atter arbejde, er der heller ingen, der kan blive geni i kærlig livsudfoldelse til gavn og glæde for omgivelserne uden at træne og øve sig og gøre fejl, men lære af det og efterhånden udvikle et virkeligt menneskeligt kærlighedstalant.

Mennesket er ét med Gud

At de kosmiske analyser er rigtige, vil den studerende kunne komme til kundskab om gennem sin kærlighedsevne og sin logiske sans. Begge disse bevidsthedskræfter må bruges, og jo mere man arbejder med disse kræfter i sit eget sind og søger at afbalancere dem, desto større muligheder er der for intuitionsenergiens indtrængen i dagsbevidstheden. Og gennem intuitionen kommer man i kontakt med det universelle hav af viden, som er Guds bevidsthed eller den hellige ånd. De kosmiske analyser er et forsvar for alt og angriber ikke nogen eller noget. De giver et overblik over, hvorfor forholdene og de levende væsener er, som de er, og de viser vejen mod freden. De vil gennem studiet af mine analyser altid finde frem til det ene slutfacit: Alt er såre godt. Jeg har ikke fået disse ting fortalt af nogen, men jeg har ved egen kraft og ved eget syn kunnet lære disse ting af livet selv, og det er blevet min opgave at vise verden, at livet ikke er et mysterium. Alt hvad vi oplever, er Guddommens direkte tale til os. Menneskene er ustandseligt i direkte kontakt med Gud, selv om de i øjeblikket ikke er bevidst i det. Men det skal de blive. De skal komme til at opleve, at De er ét med Faderen. Jeg er ét med Faderen, fordi jeg er ét med livets love, idet min tænkeevne går med og ikke imod lovene, og mit ord vil derfor være sandhed. Men det er jo ikke noget, jeg skal roses for, det er ikke noget, der gør mig mere værd end andre. Hvis jeg troede det, ville mine tanker absolut ikke være på bølgelængde med livslovene. Det er en tilstand alle, der har været før mig, har haft, og som alle, der er efter mig, vil få. Det er et bevidsthedsstadium, som hvert eneste jordisk menneske før eller senere vil nå.

Mørket må vendes til lys i det enkelte menneskes sind

De har til opgave at studere mine analyser. De skal udforske disse ting og livet vil afsløre sig for Dem. Men samtidig med studiearbejdet må man indstille sig rigtigt. Man må være ren af hjertet for at se Gud. Kærlige tanker

er rene. Den der udspreder kærlige tanker, vinder andre menneskers tillid. De skulle blot vide, hvor meget det kan betyde, at De sender kærlige tanker mod de mennesker, De ikke kan lide, og som De også fornemmer ikke kan lide Dem. Hvad er det i Dem, der ikke kan lide disse mennesker? Det er ikke mennesket i Dem. Tværtimod, mennesket i Dem taler somme tider gennem Deres samvittighed, når De har været vred eller bitter i tanke og væremåde. Nej, det er dyret i Dem, junglebevidstheden, der ikke kan lide de andre og giver dem skyld for en masse, som de også tilsyneladende kunne se ud til at være skyld i.

Sam Zinglersen, Tage Buch, Martinus og Benjamin Saxe

Men det ER kun tilsyneladende. Det er her analyserne kan hjælpe Dem. Hvis De kan forstå, at De ikke på nogen måde ville være udsat for andre menneskers sladder, vrede, intriger eller andre ubehageligheder, hvis ikke det var noget, De selv har sået engang i fortiden og ikke er helt færdig med eller frigjort af endnu. Hvis De kan forstå, at frigørelsen og dermed vejen til frihed og fred går gennem Deres bevidsthed, Deres evne til at tilgive, til at overvinde had, vrede, bitterhed, jalousi og lignende tankearter i Deres sind. Nogen må begynde at vende mørket til lys, og der vil aldrig blive fred og frihed for Dem, før denne nogen bliver Dem.

De må ikke forvente, at menneskene skal være anderledes, end de er, og De må heller ikke tro, at De kan lave dem om. Et menneskes karakter kan ikke pludselig laves om, der skal udvikling til. Hvis et andet menneske begår uret mod Dem, er det en gammel uret, De har begået, som møder Dem, men hvis De nu kan tilgive vedkommende og tænke "han ved ikke, hvad han gør", så er De af egen fri vilje på bølgelængde med Kristi væremåde og tankegang, og større forbillede end Kristus kan menneskene ikke få, når det gælder at vise kærlighed. Men nu må menneskene lære, at det er logisk at tilgive og sende kærlige tanker også mod dem, der hader og forfølger én. Naturligvis må

man bruge sin fornuft og sin omtanke, der skal logik til at leve livet og til at forstå andre mennesker.

Det skal kunne betale sig at handle rigtigt både for de mennesker man gerne vil hjælpe og for én selv. Kærlighed er ikke alene kærtegn, og det er ikke kærligt at være tossegod. Det er ikke kærligt af forældre at forkæle deres børn, men det er kærligt at opdrage dem til at forstå, at frihed ikke er at gøre, hvad man vil, hvis det er til gene og fortræd for andre mennesker eller andre levende væsener. Menneskelig frihed er frihed til i alle situationer og over for alle væsener, hvad de end gør imod én selv, at sende kærlige tanker imod dem. Der kan være situationer, hvor man må være bestemt både over for børn og voksne, hvor det netop er det kærligste at være det. Men så må man have kærlige tanker og ikke vrede eller indignation bag sin holdning.

Jordmenneskenes nuværende tilstand er led i en gigantisk udvikling

Det er tåbeligt at være indigneret på et andet menneske, fordi det har en anden indstilling til tingene, end man selv har. Hvert væsen står hele tiden på toppen af sin udvikling og danner sig derudfra sin mening om livet. Livet er det mest fuld-komne, det kan blive i øjeblikket, det er ikke som det skal blive i morgen eller i kommende år, århundreder eller årtusinder. Der skal opstå "en ny himmel og en ny jord", som der står skrevet, dvs. en ny bevidsthedsindstilling, hvor livet og dets mening ikke mere er et mysterium, og en ny form for økonomi og administration i verden, så alle væsener får det nødvendige til livets behov uden at skulle slide for det gennem et arbejde, der ikke har deres interesse. De skal tværtimod arbejde med det, de har lyst til, hvor deres evner frit kan komme til udfoldelse til gavn og glæde for helheden. Alle mennesker vil gennem kosmisk klarsyn få indsigt i livslovene og få frihed til at opleve livet langt rigere og skønnere end nu.

Det lyder måske fantastisk for Dem, men tænk på, hvad der er sket, siden menneskene var primitive stenaldervæsener, ja, siden de var dyr og planter. Årmillioner har ført de jordiske mennesker frem til deres nuværende udvikling, og om blot 3000 år eller deromkring vil der her på jorden være et samfund af højt udviklede væsener, der er nået så langt i frihed og frigjorthed af materien, at de er i stand til at materialisere og dematerialisere fysiske legemer, så de ikke mere skal inkarnere og diskarnere på den lidt besværlige måde, vi kalder fødsel og død. Det er tåbeligt at tro, at udviklingen standser på et så primitivt trin, som jord-menneskene endnu repræsenterer. Tilværelsen vil blive bedre og bedre. Energiene vil engang komme i ligevægt, og det vil betyde, at den evige fred er

en kendsgerning. Alle åndelige kræfter søger mod denne ligevægt og harmoni, akkurat som alle vandløb, store og små, søger ud mod ligevægten i det store hav. Den politiske kamp er også energiernes løb mod ligevægt, og de høstede erfaringer vil bringe den harmoni, der er friheden og freden.

Det enkelte menneskes indsats i verdensudviklingen

Der er mange, der nok har en vis tro på, at det kan blive bedre for menneskene engang i fremtiden, men der er så lang tid til, synes de, og kender de ikke reinkarnationen, tror de ikke, de selv skal opleve det. Men det er Dem selv, der har været plante, dyr og primitivt menneske, det er Dem, der skal være med til at forvandle jorden til et menneskerige, og det behøver ikke at vare 3000 år for Dem. Den hellige ånd kan komme som en tyv om natten, ingen kender dagen eller timen. Mit arbejde fremskynder denne udvikling. De skal gennem mine analyser lære at forstå, hvad der kan betale sig rent menneskeligt set. Den rette

forståelse og sympatiske indstilling over for omgivelserne vil fuldstændig ændre menneskets tilværelse.

Men alt er afhængigt af menneskets daglige væremåde. Det er de menneskers opgave, der er interesseret i disse ting, at fremskynde væksten af det gode her på jorden. Menneskelig frihed er frihed til at vise en kærlig indstilling til alt og alle uanset hvad man møder fra andre. Det er det eneste, der frigør mennesket fra dyrerigets jungle, og det er den kraft, der skaber freden først i menneskesindet og så her på jorden. Det er målet for mit arbejde at inspirere mennesker til at lyse som sole, udstråle guddommelig kærlighed til deres medvæsener, og universets skabende kræfter, den hellige ånd eller Guds bevidsthed står hjælpende bag Dem, når De indstiller Deres bevidsthed på næstekærlighedens bølgelængde.

Fra et foredrag holdt i oktober 1940

Bearbejdet af Mogens Møller

Bearbejdelsen godkendt af Martinus

Billederne er fra Kurt Christiansens Martinus biografi

Enhver oplevelse sætter sit præg på sit ophav. Dette præg er med til at forvandle ophavet. Denne forvandling forplanter sig igennem samme ophavs væremåde til medvæsenerne og omgivelserne, i hvilke der atter affødes en reaktion heroverfor og således fremdeles. Virkningen af et væsens oplevelse er således ikke begrænset til væsenet selv.

(LB VI stk.2375)

DE MANGE FORMER FOR BESÆTTELSE

v/Ruth Olsen

I Martinus' artikel om besættelse fra 1949 (Impuls 1/2002) breder han begrebet ud, så det dækker alle de situationer, hvor et menneske er underlagt og styret af andre menneskers tanker og bevidsthed. Udover hypnose nævner han både reklamens magt såvel som politikeres evne til at suggerere sine tilhørere. Også religionerne og naturvidenskaben kan være kilde til hypnotisk suggestion, når mennesker er så autoritetstro, at de tager alt for sandhed, der udgår fra præster eller videnskabens forskere.

Selv Martinus kan blive årsag til suggestion, nemlig hvis man uden videre tror på det, han skriver. Derfor, siger han i artiklen, må man "konfrontere det med sine egne erfaringer og oplevelser", og lade det blive til selvstændig tænkning og analysering". Helt undgå andres "besættelse" af vor bevidsthed kan vi dog ikke, så længe vi endnu ikke er færdigudviklede og selv kan opleve "sandheden og livslovene".

Selv om moderne mennesker ikke længere er så autoritetstro som tidligere, lader mange (de fleste?) sig ofte invadere af andres bevidsthed. Lad os tage et eksempel, som mange nok kender. Man ville undersøge, hvor langt nogle mennesker ville gå i afstraffelse med elektriske stød af en person, når han svarede forkert på forskellige opgaver. Lederen var i hvid kittel og talte med bestemt-
hed om forsøgets vigtighed. Forsøget afslørede, hvor

stor autoritetstroen stadig er, og hvor langt de fleste ville følge en andens vilje, selv når offeret (som de ikke kunne se) skreg af simuleret smerte og det var tydeligt, at deres moralske samvittighed protesterede.

Vi behøver ikke gå helt tilbage til heksebrændingernes tid for at påvise masse-suggestionens uhyggelige konsekvenser. Der er masser af nyere tilfælde, f.eks. 50'ernes kommunist-forskrækkelse i USA, hvor man var parat til at sende mennesker i døden for deres politiske overbevisning. Og nu har vi en terrorist-forskrækkelse, der giver anledning til mange uhyrlige overgreb på såvel uskyldige mennesker som på de alment vedtagne menneskerettigheder, selv i vor del af verden, hvor vi troede, de var blevet rodfæstede idealer.

Hypnose

For nylig sendte dansk TV en udsendelse, hvor man ville undersøge, hvor langt det var muligt at få almindelige velfungerende mennesker til at gå under hypnose. Ville de f.eks. være i stand til at begå bevæbnet bankrøveri? Noget af baggrunden for eksperimentet var en gammel retssag, hvor en mand, Bjørn Schouw Nielsen, fik livsvarigt fængsel for at have hypnotiseret en anden, Palle Harder, til at begå bankrøveri og herunder skyde to bankfolk. Det var første (og vist eneste?) gang i verdenshistorien, at nogen blev dømt på det grundlag, så lad os se lidt nærmere på den sag.

Bjørn og Palle var i begyndelsen af 1940'erne to idealistiske unge mænd, der var blevet grebet af kommunistforskrækkelsens massesuggestion i den tids Danmark. Da landets autoriteter samarbejdede med det Nazi-tyskland, der angiveligt bekæmpede kommunister, meldte de sig til at deltage i denne "heroiske kamp".

Da de kom hjem igen, disillusionerede og med sår på krop og sjæl, blev de sat i fængsel for at have "samarbejdet med fjenden". Her mødte de hinanden, begge med en stor del frustration og bitterhed.

De havde dog stadig megen sværmerisk idealisme i behold, så de udviklede sammen en fremtidsdrøm om at skabe et retfærdigt mini-samfund. Men til det skulle de bruge penge. Bjørn var den klogeste og havde den stærkeste vilje, så Palle lod sig overtale til at foretage et bankkup, når de igen kom på fri fod. Det blev til drab. Det juridiske system havde svære problemer, for nok var Palle stærkt påvirket af Bjørn, men drejede det sig ligefrem om hypnose?

Palle blev ved med at fastholde, det ikke var Bjørn men Gud, der havde indgivet ham impulsen til det. Så besættelse har der altså været tale om, men om det var Bjørn eller en eller anden afdøds ånd, kunne en domstol selvfølgelig ikke finde ud af. At mange kriminelle handlinger udøves på grundlag af impuls fra afdøde, ved vi fra Martinus og andre, for det er hvad der kan ske, når man åbner sig for, at en andens vilje invaderer ens bevidsthed. Men en vis bølgelængde skal dog passe for at en "ånd" føler sig tiltrukket.

Det endte altså med, at det var Bjørn, der fik den hårdeste dom af de to, fordi man mente, han var den egentlig skyldige i mordene på de to bankfolk. Her kunne man spørge, hvem der så havde "hypnotiseret" piloten til at sende atombomberne ned over Japan og begå tusindvis af mord på uskyldige, men det er en anden historie.

I de mange år i fængslet fik Bjørn rigelig tid til at læse, bl.a. om hypnose. Det emne skrev han en bog om, udgivet på Psykisk Forlag 1971. Efter løsladelsen levede han iøvrigt ikke mange år, før han begik selvmord. Bogen afslører intelligens og en del indsigt, også historisk. Han fastslår, at den hypnotiserede dels skal åbne sig for påvirkning, og dels skal indsnævre sit bevidsthedsfelt, så han kun hører og tænker det, hypnotisøren beder ham om at høre og tænke.

Han fortæller, hvordan Goebbels på et møde kunne få 20.000 mennesker til at råbe i kor, at de hellere ville have "kanoner end smør" og at de ønskede "den totale krig".

Han mener derved at have påvist, hvordan alle mennesker kan suggereres til at tabe sin sunde fornuft, ja åbenbart miste sin grundlæggende selvopholdelsesdrift. Han forstår ikke, hvorfor man ikke har forsket mere i, hvordan hypnose kan bruges positivt, f.eks. til at helbrede visse sygdomme, bl.a. nævner han afvæbning af narkomani og alkoholisme som oplagte emner, selv om det vil være lidt mere tidskrævende, fordi de har mistet en del af deres koncentrationsevne.

Der er mange ting, han finder uforklarlige ved den hypnotiske trance, f.eks. at man ikke bare kan føle en almindelig berøring, som om man bliver brændt, men at man også kan få brandvabler af det. Ligeså eksemplet med ham, der under hypnotisk trance skrev et par sider på et sprog, han efter opvågning ikke forstod, men efter atter at være blevet hypnotiseret udmærket forstod.

Med lidt åndsvidenskabelig viden er det muligt at finde noget af den logiske forklaring bagved disse fænomener. Først må vi konstatere, at bevidsthedens "åndelige" verden er overordnet den fysiske sanseverden. Det er bevidstheden, der styrer kroppen. Ligesom ved søvnen, hvor forbindelsen mellem krop og bevidsthed afbrydes, således også, ihvertfald delvis, ved den hypnotiske trance.

Uden de fysiske sansers alt for "højtråbende" indblanding, får vi åbenbart adgang til nogle bevidsthedslag, vi ellers ikke oplever. Som Lyall Wattson beskrev i sin bog "På grænsen til døden", så løsnes forbindelsen mellem krop og astrallegeme, når kroppens vibrations-spænding nedsættes, som det f.eks. kan ske i meditation, og som det sker ved indsovning.

Når hypnotisøren har fået klienten i noget nær trance-tilstand, taler han til bevidstheden udenom kroppens nervesystem og åbenbart også udenom vort kritisk-vurderende intelligens-legeme. Det bevidstheden nu tror på og fortæller "sin krop" er det, hypnotisøren siger. Siger han, du ikke kan bevæge din arm f.eks., så kan du heller ikke bevæge den. Siger han, du har fået en brandvabel, så har du det, osv.

Der er nogle torturofre, som har fortalt, hvordan det lykkedes dem at få bevidstheden til at gå ud af kroppen, således at de oplevede, at det slet ikke var "dem selv", der blev udsat for grusomhederne. Det var altså en form for selv-hypnose. Noget, som mennesker, der har problemer med at falde i søvn, ville have glæde af at lære, så de kunne undgå sovepiller. Men det er ikke let "at bedøve" kroppens sanser. Jeg havde læst, at "vi

skaber selv vor egen virkelighed”, så engang jeg havde tandpine, forsøgte jeg “at tænke den væk” og skabe en anden virkelighed uden tandpine. Det gik ikke!!

I dag er man nogle få steder begyndt at bruge hypnose konstruktivt, f.eks. til smertebehandling af kronisk syge. På nogle hospitaler, bl.a. et i Belgien, opererer man nu med hypnose som bedøvelsesmiddel, fortæller Ill. Videnskab (nr.4/2007), hvor man også beretter om en forskning i hypnose i USA. Her fandt man v. hj.a. hjernescanning ud af, at hypnose bringer visse centre i hjernen ud af funktion og aktiverer nogle andre. Dermed mener man at have “løst gåden” om hypnose. Men for os, der ved at det er bevidstheden, der bruger hjernen som redskab, er det jo ingen reel forklaring.

Er terrorister besatte?

I den før omtalte TV-udsendelse påviste man, hvordan det under hypnose er muligt at få almindelige mennesker til at gøre ting, som de i normal tilstand aldrig ville kunne få sig selv til at gøre. Der var dog nogle, der trods hypnose afviste at gøre noget, der stred mod deres moralske normer. Det skal også tilføjes, at den historie, der skulle retfærdiggøre den umoralske handling - bankkuppet - virkede alt for teoretisk abstrakt. Der var for meget uforpligtende leg over foretaget.

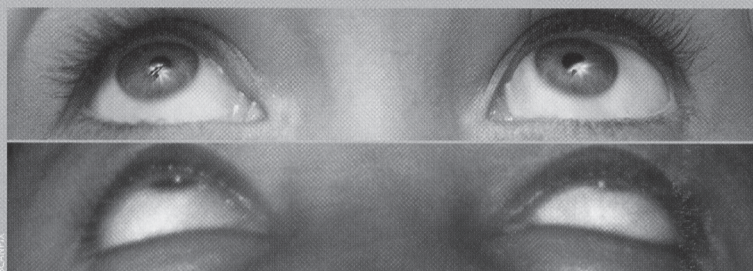
Anderledes med “rigtige” terrorister. De fleste af dem er optændt af “retfærdighedens harme”. De er ikke hypnotiseret, men de har ofte været ude for det, man før i tiden kaldte “hjernevask”. Som Martinus forklarede i den omtalte artikel om “besættelse”, er det muligt blot ved stærk overtalelse at “besætte” et andet menneske med sin egen tankeverden. Og det er, hvad man mener, en del imamer har gjort ved unge umodne muslimske mænd. I de europæiske storbyer findes en del utilpassede unge mænd, som gerne “åbner” deres bevidsthed for en sådan “besættelse”, fordi de derved oplever, at deres livs tomhed bliver fyldt med mening.

Men man skal ikke tro, de toneangivende terrorister bare er ofre for hjernevask. Det viser sig, at 7 ud af 10 terrorister er universitetsuddannede, heraf næsten halvdelen ingeniører. Det, der synes at have tændt deres “retfærdighedens harme”, er en særdeles god indsigt i verdens urimelige tilstand. F.eks. er

Kan du hypnotiseres?

10-15 procent af befolkningen er meget modtagelige for hypnose, mens 20 procent slet ikke kan hypnotiseres. Resten befinder sig et sted derimellem. Her kan du få en fornemmelse af, hvor du selv ligger.

TEST 1: Se opad uden at bevæge hovedet, og få en hjælper til at vurdere, hvor meget af det hvide i øjnene der bliver synligt. Jo mere der kan ses, desto mere modtagelig er du for hypnose. Er iris fuldt synlig, er du formentlig uimodtagelig, mens du er meget modtagelig, hvis der kun ses hvidt. Denne sammenhæng kendes og bruges af mange hypnotisører, men er aldrig blevet dokumenteret videnskabeligt.

TEST 2: Fold hænderne, og forestil dig, at de er låst sammen og umulige at få fra hinanden. Koncentrér dig om denne forestilling i 90 sekunder, og træk så hænderne fra hinanden, så hurtigt du kan. Tæl, hvor mange sekunder der går, indtil de er helt adskilt. Du kan også få en hjælper til at holde øje med tiden. Hvis du klarer det på under to sekunder, har du meget svært ved at blive hypnotiseret. Går der mellem to og fem sekunder, er du i nogen grad modtagelig, mens du er meget modtagelig, hvis du skal bruge mere end fem sekunder på at få hænderne fra hinanden igen.

TEST 3: Svar på disse 10 spørgsmål, og tæl op, hvor mange af dine svar der er understreget. Jo flere du har, desto lettere vil du have ved at blive hypnotiseret.

1 *Bliver du tit så opslugt af en god film, at du ikke sanser dine omgivelser?*

- A) Ja
- B) Nej
- C) Nogle gange

2 *Hvad optager dig mest?*

- A) Fortiden
- B) Nutiden
- C) Fremtiden
- D) Alle lige meget

3 *Hvad styrer dig mest?*

- A) Fornuft
- B) Følelser

4 *Hvem foretrækker du som regel har kontrollen og ansvaret?*

- A) Dig selv
- B) En anden
- C) Det afhænger af situationen

5 *Har du tillid til andre personer?*

- A) I høj grad
- B) I mindre grad

6 *Hvordan forholder du dig til ny viden?*

- A) Jeg skal først overveje, om det kan være rigtigt
- B) Jeg accepterer det umiddelbart

7 *Når du får en ny idé, hvad er så det mest interessante?*

- A) At forestille dig den i brug
- B) At gennemføre den i praksis

8 *Tænker du ofte over konsekvenserne af dine handlinger?*

- A) I høj grad
- B) I nogen grad
- C) I mindre grad

9 *Hvordan vil du helst lære at bruge dine hænder til noget nyt?*

- A) Ved at prøve det selv
- B) Ved at se andre gøre det

10 *Hvordan får du bedst en idé?*

- A) Ved at notere og strukturere indfald
- B) Ved at lade tankerne flyde frit

Fra Illustreret Videnskab nr.4/2007

staten Israels utallige drab på uskyldige civile palæstinsere, det nogle kalder "stats-terrorisme", for mange af dem grundlag for stærke hævnfølelser. Også USA's kidnapninger og tortur-ophold i mystiske fængler, uden mulighed for at bevise sin uskyld, er et stærkt bidrag til at skabe flere terrorister.

Var "vor egen" Blekingegade-bande terrorister? Hvad fik dem til at skubbe alle andre hensyn til side for at skaffe penge til palæstinensernes kamp? Var denne gruppe intelligente purunge mænd, fra pæne borgerlige hjem, bare hjernevasket af den noget ældre maoistiske leder? Så enkelt var det ikke. Selvfølgelig var de meget påvirket af hans verdensbillede, men det, der drev dem, var ligeså meget troen på, at de arbejdede i "en god sags tjeneste". De ville "gøre en forskel", hjælpe et undertrykt folk, de var ikke ude på at berige sig selv. Jeg tror, mordet var en panikhandling. Men også loyaliteten overfor gruppen, en slags broderskabs-ideologi, spillede med ind. Den samme fællesskabs-ånd, der opelskes i militæret og sætter soldaten i stand til at slå ihjel.

Autoritetstro versus selvstændige meninger

Der skal normalt en del autoritetstro til for kritikløst at lade sig manipulere til at overtage andres meninger. Men trangen til at gøre andre tilpas er udbredt, for behovet for at blive accepteret af "de andre", af gruppen, er stadig stor. Det er ikke bare den forelskede, der lader sig forføre til at mene og gøre, hvad den anden synes. Hvor mange

vil ikke også "give køb" for at bevare et venskab, vi vil jo alle gerne blive ved at "være venner". Det er stadig svært for mange at acceptere forskelle og uenigheder og dog bevare sympatien.

Martinus siger i ovennævnte artikel, at hver gang vi tror på andres usandheder, er vi på en måde blevet "besat", også selv om det ikke er af ond vilje, vi bliver ført bag lyset. Det er således ikke nemt at holde sig fri af andres mere eller mindre velmente "besættelse", slet ikke i disse massemedie-tider. Vi skal lære at tænke selv og vurdere, hvad der er sandhed. Forudsætningen for et demokrati er da også frie selvtænkende mennesker, men hvis de informationer, vi får at vurdere efter, er fordrejede, kan det være svært at vurdere, hvad der er sandhed.

For at tage et eksempel, jeg selv har erfaring med. Som demokratisk valgt repræsentant skal man - formodes det - lovgive til gavn for helheden. Dertil behøves et veloplyst vurderingsgrundlag. Men de fleste informationer disse repræsentanter får, fremskaffes og sorteres af regeringens statsapparat og kan derfor ikke undgå at være "farvet" af regeringens interesser, dvs de er ofte "partiske". Men selv om vor tids demokrati er højst mangelfuldt, er det dog det bedst mulige på vort nuværende udviklingstrin.

For som Martinus skriver i artiklen: så længe jordmenneskene endnu ikke er "modne til at tilegne sig en forståelse af de kosmiske eller universelle sandheder, og så længe de ikke er det, må deres livsoplevelse i større eller mindre grad være baseret på suggestion og "besættelse".

Hjælp til selvhjælp

Når en del erfaringer er gjort, så mange, at der i menneskets sind opstår en trang til større viden og et ønske om i højere grad at være i stand til at gøre det gode, det gerne vil, og undlade at gøre det onde, det ikke vil, vil dette menneske efterhånden blive modtagelig for teoretisk undervisning. Denne undervisning skal naturligvis ikke bestå i en løftet pegefinger og udtryk som "du skal", og "du må ikke", det hører tidligere stadier i udviklingen til.

Den må være en forklaring af hele menneskehedens udvikling, af menneskenes og det enkelte menneskes skæbnedannelse, af, at enhver må høste, som han eller hun har sået, og endelig af, at denne høst ikke blot strækker sig fra fødsel til død i ét liv, men fra liv til liv over en lang udviklingsperiode. Er det søgende menneske modtageligt for en sådan undervisning, vil det sige, at vedkommende derigennem har mulighed for at modtage en hjælp til selvhjælp."

M;artinus

Integral bevidsthed

En introduktion til integral filosofi

v/Alex Riel

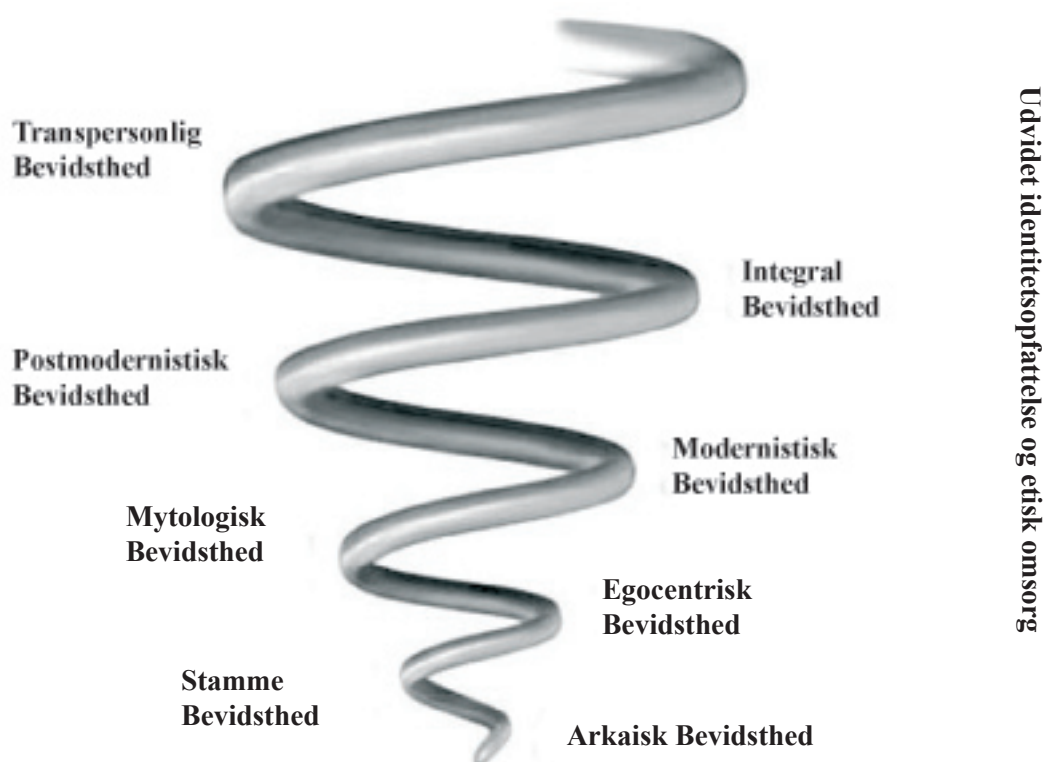
Den globale udfordring

En vellykket globalisering er betinget af menneskehedens evner til at integreres indbyrdes og leve i overensstemmelse med klodens økosystem. Det store spørgsmål er dog, hvad der skal få menneskeheden til at enes om fælles globale målsætninger.

Kultureernes mentale diversitet synes at forhindre en fælles global identitet i nær fremtid. Hvilken ideologisk ramme skulle en fælles global identitet skabes ud fra? Mange vil sige et åbent og frit demokrati, men hvem tør på nuværende tidspunkt lade 51% af verdens befolkning bestemme udviklingen? Det er ligeledes svært at se hvorledes en religion eller anden isme skulle kunne skabe konsensus blandt verdens befolkninger. Det er her integral kulturopfattelse kommer ind i billedet.

Integral kulturudvikling

Hvis vi ser tilbage på menneskehedens kulturudvikling, så har denne også gennemgået flere faser, hvor der hver gang skulle integreres ud fra et nyt identitetsniveau. En række anerkendte psykologer, filosoffer, videnskabsforskere og mystikere har pointeret hvorledes et nyt integral bevidsthedsniveau er nært forestående. Det ses hos kultursociologen Jean Gebser (1905-1973), mystikeren Sir Aurobindo (1872-1960), Præsten og videnskabsmanden Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955), psykologerne A.H Maslow (1908-1970) og Clare Graves (1914-1986) og hos nutidige forfattere som Don Beck (dr. i psykologi), Ken Wilber og Steve McIntosh m.fl. De fire sidstnævnte beskriver menneskehedens kulturudvikling som en opadgående spiraludvikling, hvor det integrale er den nye store udfordring for menneskeheden.

En oversigt over menneskehedens bevidsthedsudvikling der svinger som en spiral. Begreberne er min konstruktion der er i overensstemmelse med Maslow, Graves, Beck, Wilber og McIntosh arbejde.

Denne udviklingsbeskrivelse repræsenterer menneskeheden udvikling som vi kender til den fra en række videnskabsgrene (arkæologi, antropologi, sociologi, historiske kilder mm.). Udviklingen svinger mellem et individuelt bevidsthedsfokus (til højre på illustration) og til et kollektivistisk bevidsthedsfokus (til venstre), hvor man har en gruppeidentitet, som man gerne ofrer sig for. Bevidstheden svinger således mellem en primær kollektivistisk identitet og en individualistisk identitet i en opadgående spiral, hvor hvert niveau integrerer de forrige.

Bevidsthedsevolutionen

Arkaisk bevidsthed repræsenterer de første mennesker der lever for at dække de basale overlevelseshov. *Stammebevidsthed* er evnen til at identificere sig med en speciel stammes ideologi, hvor verdensbilledet er præget af troen på ånder bag alle naturfænomener.

Den egocentriske bevidsthed er den første form for selvbevidst individualisme, hvor individet ønsker personlig magt og ikke længere frygter guderne.

Mytologisk bevidsthed står for evnen til blindt at tro på en retfærdig Gud, når denne formidles af troværdige autoriteter.

Modernistisk bevidsthed ses i vor kultur ved fremkomsten af oplysningstiden og troen på det selvstændigt tænkende menneske, som med videnskab og fornuft kan nå deres pågældende målsætninger.

Den postmoderne bevidsthed pointerer at alle erkendelser er fortolkninger, hvor ingen er mere sand, end de andre. Alle mennesker betragtes som ligeværdige og bør behandles derefter.

Den integrale bevidsthed lægger vægt på at integrere det bedste fra alle disse tænkemåder i et evolutionært perspektiv, som repræsenterer menneskeheden udvikling. Kun få tænker endnu sådan, men globaliseringens problematikker fremmer denne tænkemåde.

Den transpersonlige bevidsthed repræsenterer mennesker der har haft kosmiske eller mystiske erkendelser, som sætter dagsordenen i deres liv, i en sådan grad at hele deres liv leves i en dagsbevidst kommunikation med en større åndelig virkelighed. Der er her naturligvis tale om nogle få enkeltindivider, men måske viser de vejen for fremtidens menneskehed.

Alle tænkemåderne kan stadigvæk findes rundt omkring i verden i dag. Børn gennemgår ligeledes en del af stadiet frem til voksenalderen. Ingen af tænkemåderne er forkerte, men de kan udtrykkes på sunde og usunde måder. Er man helt lukket inde i en tænkemåde kan det føre til dogmatisme og fundamentalisme, mens evnen til at anvende flere fører til et åbent og mere tolerant sind.

Kontrastudviklingen

Spiraludviklingen fremkommer ved at de forskellige bevidsthedsstadier forandrer sig via modsætninger som integreres på nye niveauer. Steve McIntosh beskriver det som en dialektisk udvikling, hvor en tese erstattes med dens antitese (modsatning), men i stedet for at udelukke hinanden samles de i en højere syntese (En tankegang som den tyske filosof G.W.F Hegel 1770-1831, er berømt for).

Steve McIntosh: *Integral Consciousness and the future of evolution.* s. 68

F.eks. medfører postmodernismens pointering af at alle erkendelser er fortolkninger en relativisme, som ikke formår at samle menneskehedens videnskilder. I takt med at de globale livsbetingelser gør verden ”mindre” øges behovet for en integration af kulturernes viden indenfor videnskaberne, filosofien og det spirituelle.

Bevidsthedsniveauerne udvikler sig således fra tese – antitese til en ny syntese. På hvert niveau i spiralen er der noget vigtigt at lære som skaber grobund for det næste.

Globaliseringens tænkemåder

Ser vi på den globale udvikling, så befinder omkring 70% af verdens befolkning sig på niveauerne til og med mytologisk bevidsthed (estimeret vurdering). Modernismen og postmodernismen står for resten med under 1% til den integrale bevidsthed. Modernismen har dog en stærkere politisk og ideologisk gennemslagskraft, som tiltrækker flere, men dens globaliseringsvisioner er fokuseret omkring økonomisk velstand og materialisme. Postmodernismen ses i globale humanistiske tiltag, såsom interessen for økologi, miljø og fælles humane rettigheder for alle. Men postmodernismens løsninger på globale problemer ser bort fra den evolutionære bevidsthedsudvikling og mener at uddannelse og demokrati løser alle problemer. Så nemt går det dog ikke ifølge den integrale bevidsthed.

Den integrale bevidsthed tager udgangspunkt i hele spiralens ve og vel, hvor alle skal have mulighed for at udleve deres tænkemåder via sunde udtryksformer. De globale

problematikker kræver multidimensionale løsninger, som tager højde for mange tænkemåder samtidig. Men den integrale bevidsthed er ikke kun interesseret i at løse konkrete problemer. Den er også fokuseret på menneskets eksistens og livsmening.

Integral filosofi

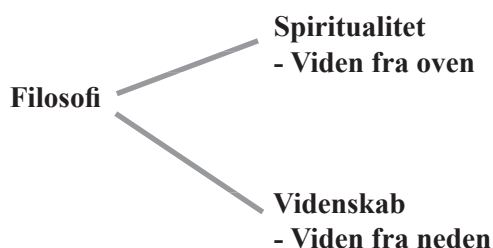
I takt med at velfærdsamfundene udbredes på kloden, vil flere og flere med tiden blive mættet af de materielle værdier og begynde på en ny eksistentiel søgen efter meningen med livet. Nu er interessen rettet mod forståelse af alle menneskehedens vidensarter i form af videnskab, filosofi og spiritualitet, samt hvordan kan de tænkes sammen.

Den integrale filosofi finder sit publikum blandt dem som ikke længere magter at tro på religiøse udsagn, men som heller ikke har nogle religiøse erfaringer, der giver sikker viden om verden. Den integrale filosofis åbenhed er rettet mod både videnskabernes resultater og mod det spirituelle. Den anerkender deres forskellige domæner, hvor naturvidenskaberne beskriver det ydre univers, mens åndsvidenskaberne og mennesker med spirituelle erfaringer beskriver det indre univers.

Den nye opdagelse er at begge peger i retning af et evolutionært udviklingsperspektiv, som ses i materiens, livets og bevidsthedens forandringsfaser. Integral filosofi har til formål at undersøge og integrere dem. Det implicerer nødvendigvis at man må undersøge mange forskellige videnskabsgrene og spirituelle retninger og udvikle en god skelneevne.

Det er ligeledes et godt redskab til at begå sig blandt mange forskellige tænkemåder i hverdagen og udvikle livserfaringer fra et bredt område.

Den integrale filosofis centrale rolle bliver således at være mediator mellem mennesker med spirituelle erfaringer og alle videnskabernes faggrene. En mediator mellem viden fra oven og viden fra neden.

Spiritualitet uden filosofi fører til en følelsesreligiositet, der ofte er uvidenskabelig, mens videnskab uden filosofi fører til ren teknologi, hvor mange ofte har en antireligiøs holdning. Den integrale filosofi er derfor en afbalancerende faktor, som gør menneskers søgen til en åndsvidenskab.

Den 2.oplysningstid

Den 1. oplysningstid skabte det selvstændigt tænkende menneske, hvor videnskab, filosofi og religiøsitet blev adskilt. Den integrale bevidsthed varsler den 2. oplysningstid, hvor behovet for at samle dem igen opstår, men hvor man accepterer og opretholder deres forskelle. Det kan hverken den modernistiske eller den postmodernistiske bevidsthed, fordi de er årsagen til separationen.

Vi kan ikke løse nutidens problemer med den samme tænkemåde, som vi brugte, da vi skabte dem.

Albert Einstein

Spiralen er et eksempel på hvorledes det kan lade sig gøre. Den integrale tænkemåde kunne blive en neutral åndsvidenskabelig ramme for en kommende global kultur, hvor man endnu ikke har adgang til nogen kosmiske videnskilder. Både videnskab og spiritualitet udforskes, men ikke på bekostning af hinanden.

Renæssancen og den 1.oplysningstid bestod kun af et mindretal foretagsomme individer. Hvis omkring 10% af verdensbefolkningen tænker og handler integralt, mener flere, det vil være nok til at den 2. oplysningstid kan indtræffe (forudsat at en del deltager i vigtige beslutningsprocesser). Her vil en effektiv human globalisering kunne gennemføres og i takt med at denne manifesteres, gøres der klar til den 3. oplysningstid.

Den 3.oplysningstid

Denne repræsenterer en ny integral spiritualitet, der er baseret på egne erfaringer. Det er mennesker som har gennemlevet hele spiralen gennem flere liv og nu begynder at få adgang til universets videnskilder. Hermed er den integrale filosofi blevet overflødig, fordi den transpersonlige dimension er blevet til en permanent livserfaring. Men hvorfor ikke blot tage disse oplyste menneskers viden til sig her og nu?

Problemet er, at vi jo ikke har adgang til deres videnskilde, og en blind tro på dem kan føre til regression til den mytologiske bevidstheds dogmatiske religiøsitet. Vi har derfor ligenu mere brug for integral filosofi end integral

spiritualitet. Den integrale filosofi viser dog allerede, hvorledes videnskaberne og spiritualitet i stigende grad begynder at pege i samme retning.

Meningen med denne udvikling kan vise sig at være, at man ikke får adgang til universets visdom, førend man har udviklet integral bevidsthed. Den integrale filosofis grundlæggende forståelsesramme og etiske omsorg samler vores videnskilder og gør menneskeheden parat til i større antal at åbne op for en større åndelig virkelighed. Transpersonlige oplevelser i form af kosmiske glimt og permanent bevidsthed, kan her opstå i et miljø hvor de

betragtes som naturlige. Den kosmiske bevidsthed er i såfald betinget af hele spiraludviklingen, og det vil sige af alle livserfaringerne i hverdagen.

info@detholistiskeuniversitet.dk

www.detholistiskeuniversitet.dk

Anvendt litteratur:

Steve McIntosh. *Integral Consciousness and the future of evolution*. 2007.

Ken Wilber: *Integral Spirituality*. 2006.

Don E. Beck & Christopher C. Cowan: *Spiral Dynamics*. 1996.

Du får kun, hvad du ønsker, hvis... - eller loven for tiltrækning

I kraft af loven for stoffernes reaktion hæver Guddommen alle levende væsners Jeg'er op på sin egen trone. Udbredt foran denne ligger alle universets stoffer eller materier, hver med sin tjenende reaktion, hver med sin særlige energiudfoldelse, stillet til Jeg'ernes disposition. Og igennem rummet lyder:

"Du kan frit benytte alle disse tjenende kræfter. De vil indtil hundrede procent lyde dit mindste bud, vink eller suk. Men de afviger aldrig en brøkdel af et hårsbred fra deres mission. Så derfor skal der til enhver speciel skabelse tilsvarende særlige specielle kræfter, stoffer eller energier. Vælger du forkert her, opnår du ikke det tilsigtede mål.

De forkerte energier modarbejder din skabelse. Dit ønske bliver ikke opfyldt. Mørke og blændværk vil trone der, hvor du troede at skabe lys. Kun de rigtige sammensætninger, hvilket vil sige de rigtige anvendelser af kræfterne, stofferne i universet, kan give din skabelse lys og afsløre dig som værende i mit billede, optaget i min kærligheds evige stråleglorie".

LB II stk. 310

En genial nonkonformist

v/Gunder Frederiksen

Mon ikke alle vore læsere har set billeder af en verdenskendt halvældre mand, der normalt er ret pæn, men som åbenbart ikke er særlig begejstret for at være det. Det, vi normalt tager for givet, at vi alle gerne vil være – nemlig pæne, det vil han tilsyneladende ikke være. Han vil vist hellere være lidt skødesløs. Nej, han er ikke cirkusklovn, selv om man næsten skulle tro det. Men det er rigtigt, at som vi overalt i verden har set ham afbildet i medierne, nemlig lidt sjusket klædt og undertiden med tungen langt ude af munden fremtræder han nærmest som enten cirkusklovn eller lettere åndssvag.

Og paradoksalt nok er den nøgne sandhed, at han er et af de allerstørste genier, vor verden nogensinde har fostret. Han kunne ligefrem være lidt fræk – især over for pågående pressefotografer. Og så hadede han at være som alle andre – blot at være et lille led i en trist grå masse. Han kan ikke leve med konformisme. Det er ingen mindre end atomgeniet Albert Einstein. Og netop nu er der optimale chancer for at studere outsideren, nonkonformisten, den skødesløse mand nærmere. En omfattende biografi på 750 sider med titlen "Einstein – hans liv og univers" har set dagens lys.

Einstein gjorde sin entre i den fysiske verden i 1879, men det var ikke nogen gloriøs entre. Hans forældre var bekymrede, fordi taleudviklingen gik langsomt. De mente han var tilbagestående og rådførte sig med en læge. Men det drejede sig blot om, at den lille Albert havde tillagt sig den vane for sig selv at udtale det, han ville sige med hviskestemme, før det blev præsenteret for omgivelserne. Et andet karakteristisk træk var en vis rebelskhed over for autoriteter, hvilket fik en skoleleder til at erklære, at han aldrig blev til noget. Og så var disse karaktertræk måske netop medvirkende til den selvstændighed, som senere prægede hans kreative forskning inden for fysikken. I gymnasiet ville han f. eks. lave sine egne beviser frem for at benytte dem, der stod i bøgerne.

Albert havde desuden en udpræget evne til at undre sig over naturens tilfældigheder. En dag kom hans far og forærede ham et kompas. Dette lille apparat gjorde et stærkt indtryk på Albert – en stærk fornemmelse af, at der må ligge noget dybt gemt, som virker bag tingene. Interessen for musik fik han fra moderen, der var en ha-

bil pianist. Og han var lærenem. Det varede ikke længe, før han spillede Mozart-duetter sammen med sin moder, der akkompagnerede ham på klaveret. "Jeg tror kærlighed er en bedre lærer end pligtfølelse", sagde han. "Når som helst han stod over for en vanskelig udfordring i sit arbejde" tog han tilflugt til musikken, og det løste alle hans problemer. "Midt i spillet kunne han f. eks. udbryde begejstret: "Jeg har det". Som en åbenbaring eller et kosmisk glimt var løsningen på et eller andet problem inden for matematikken eller fysikken kommet til ham midt i musikken. Hans glæde over musik og navnlig Mozart var, som en afspejling af universets harmoni.

Einstein med søsteren, Maja,

Skolegang

Albert kom i en katolsk skole, da der ikke var nogen jødisk institution i nærheden. Han var den eneste jøde blandt 70 elever i sin klasse, men han klarede sig alligevel godt. Han mærkede ikke nogen diskrimination fra lærernes

side. Anderledes med kammeraterne. At han på vej til og fra skole blev drillet på grund af racetræk, som børnene var bevidste om, forstærkede bare hans fornemmelse af at være en outsider.

Da han fyldte 9 år kom han på et gymnasium, der var kendt for at være en oplyst institution, der lagde vægt på matematik og naturvidenskab såvel som latin og græsk. Men han lagde selv vægt på at overholde de jødiske skikke bl. a. med hensyn til sabbat, undladelse af svinekød og andre forskrifter. Desuden digtede han sine egne salmer, som han sang på vej til og fra skole. Albert var en mønsterelev – nummer et i sin klasse. Men han hadede mekanisk indlæring i latin og græsk. En skoleleder udtalte således, at han lå langt over skolens krav i matematik. Ikke blot lærte han beviserne i bøgerne, men han gik selv videre ved at løse problemerne på egen hånd.

En medicinstuderende ved navn Max Talmud kom af og til i huset hos Einstein. Han viste den 10-årige Albert sine naturvidenskabelige bøger, som bl. a. handlede om lysets hastighed. Albert læste dem med åndeløs spænding. I begyndelse hjalp Talmud Albert med de matematiske problemløsninger, men det varede ikke længe, før Albert overhalede ham. Talmud anbefalede nu den 12-årige Albert at læse Kant. Mødet med naturvidenskab, matematik og filosofi medførte, at han kom til den overbevisning, at mange af bibelens beretninger ikke kunne være sande.

Konsekvensen var, at Einstein undgik religiøse ritualer og i det hele taget fik en vis aversion mod dogmer og den ortodokse udøvelse af ritualer for resten af livet. Han beholdt dog en dybfølt tro på, og ærbødighed over for den harmoni og skønhed i det, han kaldte *"Guds tanker, som de kom til orde i skabelsen af universet og det love"*.

Som 16-årig skrev han sit første essay om teoretisk fysik, som han kaldte *"Om undersøgelse af æterens tilstand i et magnetfelt"*, hvor han gav forslag til eksperimenter, der kunne hjælpe med at forklare *"det magnetiske felt dannet omkring en elektrisk strøm"* og det ville yderligere hjælpe os til at få indblik i den elektriske strøms gædefulde natur. (s. 48)

Studietid

Einsteins mål var at blive optaget på Zürichs Polytekniske Lærestanstalt. Problemet var, at han var for ung. "Jeg burde være mindst to år ældre", sagde han. Med hjælp fra et medlem af familien fik vidunderbarnet imidlertid tilladelse til at aflægge en adgangsprøve. Han bestod med glans den matematiske og naturvidenskabelige del af prøven, men dumpede i de almene fag. Efter råd fra rektor besluttede Einstein sig for at blive i Zürich og bruge et år på at forberede sig til optagelse i kantonskolen i byen Aarau. Det viste sig at være en perfekt skole for Einstein.

Undervisningen byggede på Pestalozzis principper, der gik ud på at opmuntre eleverne til selvstændighed og "fremelske indre værdighed og individualitet" og gennem en række trin også intuition, abstrakt tænkning og visuel billeddannelse. Terperi og udenadslære blev undgået.

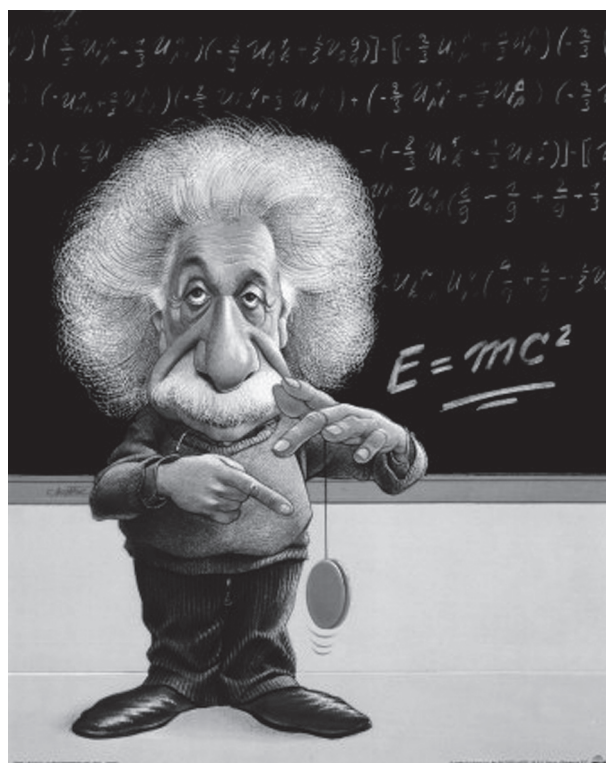
Aversion mod autoriteter

Einsteins foragt mod Tysklands autoritære skoler og militaristiske atmosfære fik ham til at give afkald på sit statsborgerskab i dette land. Og med hensyn til religion udtalte han, at *"fædrenes tro, som jeg lærte den i religionsundervisningen og i synagogen snarere frastødte mig end tiltrak mig"*.

Omkring 1900 årsskiftet var grundlaget for den klassiske fysik lagt af Isaac Newton. Einstein var imidlertid fascineret af feltteorier. I en lærebog skrev han således:

En ny forestilling dukkede frem i fysikken, den vigtigste nyskabelse siden Newtons dage: feltet. Det krævede stor videnskabelig fantasi at indse, at det hverken er ladningerne eller partiklerne, men feltet i rummet mellem ladningerne og partiklerne, som er afgørende for beskrivelsen af fysiske fænomener. Feltbegrebet skulle vise sig vellykket, da det førte til formuleringen af Maxwells ligninger, som beskriver strukturen af det elektromagnetiske felt.

I 1905 udviklede Einstein den specielle relativitetsteori, som altså ikke var alment gældende, men gjaldt kun de specielt beskrevne tilfælde. Ideen til denne teori beskrev Einstein således: *"En ny ide kommer pludseligt på en ret*

intuitiv måde". Han blev imidlertid godt hjulpet på vej af sin evne til visualisering og som tidligere nævnt en tendens til at sætte spørgsmålstejn ved autoritær tænkning. Allerede som 16-årig arbejdede han med et tankeeksperiment, der gik ud på at spørge sig selv, hvorledes det ville være at køre langs en lysstråle med lysets hastighed. Han kaldte det selv et paradoks, som for øvrigt generede ham i mange år.

Om relativitetsteorien hedder det, at medens bevægelse oprindeligt kun har været opfattet som relativ bevægelse, så har fysikken været baseret på forestillingen om absolut bevægelse (s. 157). Men i forhold til hvad? Herom hedder det: "Al bevægelse af legemer formodes at være i forhold til den lysbærende æter, som var inkarnationen (eller rettere en aksiomatisk forestilling) om absolut

hvile. I september 1905 skrev Einstein en artikel, hvori han udtrykte, at "Et legemes masse er et mål for dets energiindhold". Det førte til den berømte ligning: $E = mc^2$

Altså energi er lig med masse gange kvadratet på lysets hastighed, som er 300.000 km pr sekund. Et ufattelig stort tal og dermed en ufattelig enorm kraft. Som det hedder i bogen: Energien i massen af en rosin kan forsyne det meste af New York i et døgn. Einsteins anseelse voksede i faglige kredse, men et problem var hans jødiske afstamning. Han fik tilbudt sit første professorat fire år efter, at han havde revolutioneret fysikken. Han afslog i første omgang, idet lønnen var lavere, end hvad han tjente på patentkontoret, hvorefter myndighederne hævdede lønnen, og Einstein accepterede.

Verdensborger og pacifist

v/Gunder Frederiksen

Den 4. april 1921 kunne man i New York City opleve en bilkortege af HGF-ere (Høj Gammel Ford) og andre lige så faldefærdige biler af andre mærker, der langsomt tøffede gennem gaderne flankeret af en begejstret menneskemængde, der jubede, vinkede og råbte hurra, så de næsten ikke vidste, hvilket ben, de skulle stå på af lutter begejstring. Bilerne var nu ikke meget at råbe hurra af. Men det var til gengæld af en pæn halvældre herre med krøllet hår og smil over hele facaden ved navn Albert Einstein, (1879 – 1955), der stod op i den forreste bil og lod sig tiljuble. Einstein havde revolutioneret fysikken ved at tage afstand fra Newtons mekaniske univers, der var baseret på absolutte visheder og love. Einstein havde ved sit angreb på det Absolutte skabt en fornyelse indenfor fysikken, der i højere grad pegede i retning af et levende univers, og som stillede forventninger om generel fornyelse.

Politisk var situationen nemlig ikke særlig lys. Efter 1.ste verdenskrig herskede der i Tyskland en stigende antisemitisme. Hos Einstein gav det anledning til en stærk modreaktion. Han identificerede sig desto stærkere med sin jødiske arv og det jødiske fællesskab. "*Omfanget af hadet til jøderne har antaget rædsomme udtryk*" skrev han i 1920. Problemet var, at inflation, arbejdsløshed, ydmygelsen over tyskernes nederlag i krigen m. m. havde medført et behov hos den tyske befolkning for en syndebuk, og her var der en tilbøjelighed til at pege på jøderne. Einstein udtrykte det således: "*Jøderne er målet for en instinktiv uvilje, fordi de er af en anden stamme*".

Til gengæld blev Einstein af de få fjender, som han desværre også havde, mistænkt for at være kommunist.

Einstein på rejse

I foråret 1921 foretog Einstein en to-måneders lang rejse gennem USA's vestlige og østlige stater, som fremkaldte en begejstret pressetilbedelse, der mindede om en rockstjerne på turne'.

I dag kan man med rette undre sig over den voldsomme begejstring, eftersom folk i almindelighed jo ikke rigtigt forstod han teorier. Et bud kan være, at Newtons mere absolutte teori havde fået en konkurrent af en mindre stiv og mere menneskelig stil. Relativitetsteorien blev annonceret som angreb på det Absolutte.

Et andet bud kunne være, at netop på tidspunktet for Einstein turne, var verdenssituationen præget af dysterhed og for mange en vis håbløshed. Man savnede lyspunkter i tilværelsen. Og så kom Einsteins mere menneskelige teorier, og selv om folk ikke helt forstod dem, så jubede de med, bare fordi der endelig kom noget at juble over. Og det blev til overflod formidlet og stimuleret af en sensationslysten presse. Der blev stillet forventninger i retning af fornyelse inden for politik, kultur, kunst.

Verden havde aldrig før set en sådan videnskabelig superstar, der samtidig gjorde sig til talsmand for humanistiske tanker, hvortil kom, at han nærmest var som en skytsengel for jøder, hvad der faktisk var behov for på daværende tidspunkt, hvor Nazismen var i fremmarch. Ikke desto mindre afslog han en opfordring til at blive præsident for Israel.

Trods antisemitisme blev Einstein som den eneste tysker inviteret til Solvay-konferencen i Bruxelles, hvilket var et udtryk for et ønske fra Tysklands side til at vende tilbage til det bredere videnskabelige fællesskab, som havde været afbrudt på grund af krig.

Verdensborger og internationalist

Einsteins tur til USA gav ham et uudslettelig image som verdensborger, internationalist, ”ikke tysker” og forkæmper for en fremtidig international verdensregering, som passede ham udmærket (s. 335). På besøg i England talte han i Royal Society og lagde blomster på Newtons grav. I Frankrig tog han tilhørerne med storm ved at tale på fransk. I sine mange foredrag, gjorde han sig ofte til talsmand for en fremtidig verdensregering, som løsning på verdens store politiske problemer.

Det tyske folk så imidlertid i stor udstrækning anderledes på det. I stigende grad så de sig om efter syndebukke for kollaps af den tyske mønt, og hvad dermed fulgte. Inflationen galopperede. Tyskerne skød skylden på internationalister og pacifister, som havde fremtvunget fredsstaten samt franskmændene og England, som havde pålagt Tyskland byrdefuld krigserstatning. Og desuden var jøderne jo en oplagt ”prygelknabe”. Et mord på en kendt og velhavende jøde blev af Hitler kaldt en heltegerning, men store dele af den tyske befolkning sørgede og her naturligvis ikke mindst Einstein, der var sønderknust. Fra politiet fik han en advarsel om, at han kunne blive den næste. Hans navn stod på nazisternes lister over uønskede personer. Han skulle holde sig i ro. Einstein flyttede midlertidigt til Kiel, tog orlov fra sin undervisningsforpligtelse og aflyste en tale, han skulle have holdt.

Einstein blev optaget i Folkeforbundets Internationale Komite for Internationalt Samarbejde. Og han trodsede risikoen ved at dukke op ved et stort pacifisttræf i en park i Berlin og indvilgede i at lade sig paradere rundt i bil. Men snart brød han med Folkeforbundet, fordi det støttede Frankrigs overtagelse af Ruhrdistriktet, da Tyskland var ude af stand til at yde krigserstatning. Politisk gjorde Einstein sig til talsmand for en verdensregering og støttede den pacifistiske tanke.

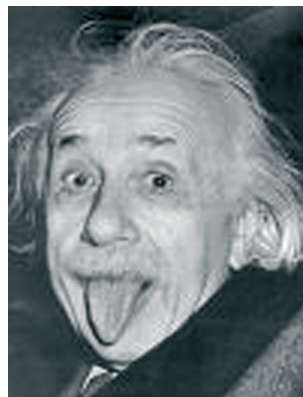
Et kejserligt møde

På grund af den ubehagelige naziatmosfære i Tyskland tog Einstein på en lang rejse i 1922, hvor han kom til Asien og det, der er Israel i dag. Blandt andet holdt han et fire timers foredrag i Tokyo for 2500 gæster, hvor folk pressede sig ind i kejserpaladset for at se ”giraffen” og i heldigste fald få et glimt af Einsteins møde med kejseren og kejserinden. Einstein morede sig kosteligt. ”Ingen

levende person fortjener en sådan modtagelse”, sagde han til sine nærmeste. Af medlidenhed med sine tilhørere forkortede han sit foredrag fra fire til tre timer.

For første og eneste gang aflagde han et mindeværdigt besøg i Palæstina. Han blev hilst med stor begejstring, som var han et statsoverhoved. Oplevelse af grædemuren, kommenterede han således: *”Kedelige stammefæller beder med ansigtet vendt mod muren, idet de rokker deres kroppe frem og tilbage – et ynkeligt syn af mænd med en fortid, men uden fremtid.”* Einsteins religiøsitet var af en hel anden karat.

Han blev ofte spurgt, om han en dag ville vende tilbage til Jerusalem for at blive, men undgik at præstere et svar, der kunne citeres. Til en af sine værter sagde han, at gjorde han det, ville han være et ”ornament” uden chancer for fred eller privatliv. ”Mit hjerte siger ja, men min fornuft nej”.

Nobelpristager

Det var oplagt, at Einstein en dag ville få Nobelprisen. Han blev da også indstillet flere gange, men altid kom der noget i vejen, idet Einstein jo trods sin åbenbare succes havde nogle få indflydelsesrige modstandere. På et tidspunkt endte det med, at Einstein og Niels Bohr blev tildelt Nobelprisen samtidig, Einstein for 1921 og Niels Bohr for 1922. Ved modtagelsesceremonien talte Einstein hovedsagelig om relativitetsteorien, til trods for, at han fik Nobelprisen for sit arbejde med den ”fotoelektriske effekt”. Prisen beløb sig til 121.572 svenske kroner. Ved den lejlighed udtalte Niels Bohr bl. a. ”Man står her over for et fremskridt af afgørende betydning”. Einstein sluttede sin takketales med at gøre rede for sin store passion: at finde en forenet feltteori (et system af indbyrdes vekselvirkende faktorer).

Ved samme lejlighed mødtes de to åndelige dinosaurer i København. Om mødet hedder det, at Bohr hentede Einstein på banegården, hvorefter de kørte med sporvogn. De kom imidlertid omgående i så ivrige drøftelse, at de

glemte alt om sig og kom derved til at køre for langt. Men da de kørte tilbage, kørte de igen for langt, og således nogle gange, indtil de endelig fik jordforbindelse og kom på rette spor. Men så havde de øvrige passagerer da også fået noget at more sig over.

Niels Bohrs atommodel

I 1913 opstillede Niels Bohr en revideret model for atomets struktur. I hans nye model, der var baseret på studier af Brintatomet, kredser en elektron omkring en kerne i visse baner. Atomet kunne kun absorbere energi fra stråling, såsom lys, i portioner, som ville puffe elektronen et hak opad til en anden tilladt bane. Det er her, vi møder udtrykket kvantespring, som i stærk forkortet udgave betyder *"en diskontinuert overgang fra det ene niveau til det andet uden nogle svinkeærinder på vejen"*. (s. 355) Som det næste kunne Bohr påvise, hvordan denne model forklarede linjerne i det spektrum af lys, som brintatomet udsendte. Einstein var imponeret.

I Bohrs atommodel kunne elektronerne kun ændre deres baner gennem visse kvantespring. En anden kendt fysiker ved navn Louis de Broglie var med til at forklare dette at opfatte elektronerne ikke kun som partikler, men også som bølger. Disse bølger er spændt ud over den cirkulære bane omkring atomkernen. Det fungerer kun, hvis cirklen har plads til et helt antal – f. eks. 2 eller 3 af partiklens bølgelængder. Det går ikke med brøkdeler.

Ubestemthedsprincippet

I sommeren 1925 blev en anden indfaldsvinkel til kvantemekanikken præsenteret af den 23-årige Werner Heisenberg. I 1927 bragte han et videnskabeligt bidrag til atomfysikken, der virkede forvirrende, nemlig ubestemthedsprincippet: "Det er umuligt at erkende den præcise position for en elektron i bevægelse og dens præcise impuls (hastighed gange masse) samtidig. Jo mere partiklens position måles jo mindre præcis er det muligt at måle dens impuls. Selve den handling at iagttage noget påvirker iagttagelsen. Ifølge Heisenbergs teori har en elektron ikke en bestemt position eller bane, før vi observerer den. Han fremhævede, at det er et kendetegn ved vort univers – altså noget generelt. Ubestemthedsprincippet var opsigtsvækkende. Det siger, at der ikke findes nogen objektiv realitet. Universet adlyder ikke strenge kausale love. I stedet skal man regne med ubestemthed og sandsynlighed. Vi møder her en tankegang, som minder om, hvad vi bl.a. kender fra filosofen Kant, der skelnede mellem *"das ding in sich und das ding für mich"* - altså verden som den er, og verden som vi opfatter den.

Einsteins gudstro

Ligesom Spinoza troede Einstein ikke på en personlig gud. De troede begge på "en guddommelig formgivning, der afspejler sig i de elegante love, der styrer universets virkemåde" (s. 370). I sit forhold til jødedommen viste han nok loyalitet i forhold til sine "stammefrænder". Men hans personlige religion karakteriseres bedst ved en stærk tro på naturens iboende harmoni. At Einstein modtog kosmiske glimt af og til, kan der næppe herske tvivl om. For eksempel kunne han sidde ved klaveret og spille Mozart, som han holdt meget af og pludseligt udbryde: "Jeg har det!" – en intuitiv løsning på et matematisk eller fysisk problem.

Han blev af nogle betragtet som en halvvejs mystiker. Han er således kendt for følgende udtalelse: **"Den mystiske oplevelse er den mest vidunderlige oplevelse, vi kan have. Det er den mest fundamentale følelse, der er fødselshjælper for sand kunst og sand videnskab. Enhver, der ikke kender den, er så godt som død, og hans øjne er formørkede. Jeg nærer den største respekt for den ledende og styrende kraft, der ligger bag alt i naturen, og for hvilken vi må bøje os i den dybeste ærbødighed"**. – Det lyder helt kosmologisk - kan det i det hele taget siges smukkere?

Bomben

Hvordan kan det gå til at den kærlige og vennesæle Einstein med en udpræget pacifistisk livsanskuelse kan blive indviklet i skabelsen af verdens farligste mordredskab? Som verdenssituationen er i dag lyder det højst utænkeligt. Men her befinder vi os i den skrækkelige periode 1939 – 1945. En ungarsk fysiker, der var gammel ven af Einstein, var flygtet fra nazisterne til USA, hvor han fik ansættelse ved Columbia University. Her arbejdede han med frembringelse af nuklear kædereaktion, en ide han havde undfanget på et tidspunkt, da han i bil ventede for rødt lys i London. Da han nu hørte om opdagelsen af fission i uran, indså han, at dette grundstof kunne bru-

ges til at fremkalde en eksplosiv kædereaktion. Da han debatterede dette med sin ven blev de bekymrede for, at tyskerne måske ville opkøbe uranforsyninger i Congo, der den gang var belgisk koloni. Men hvem kunne advare belgierne?

Jo, Einstein var ven med den belgiske dronningemoder. Efter en del søgen fandt de Einstein siddende ved et træbord i Long Island foran et lejet hus ivrigt optaget af at grifle matematiske ligninger. Efter en del drøftelser blev de enige om, at Einstein skulle diktere et brev, som skulle gå direkte til Det Hvide Hus. Et medlem af gruppen dr. Sachs blev udpeget til at overbringe brevet, som han valgte at læse højt for præsidenten af frygt for at det ellers ikke nåede ham. Præsident Roosevelt lyttede intenst og spurgte, om Sachs var ude på at sørge for, at "nazisterne ikke sprænger os i luften?" "Netop", var det korte svar fra Sachs. Roosevelt var resolut: "Dette kræver handling!. Samme dag blev der lagt en plan for en ad hoc komite, der blev sammenkaldt, hvor Einstein ikke ønskede at være med. Men han modtog et takkebrev fra præsidenten, der bevilgede 6000 dollars til eksperimenter med uran og grafit.

Einstein havde været involveret i World Antiwar Congress og var ivrig pacifist. Men for at undgå misforståelser søgte han og fik amerikansk statsborgerskab i juni 1940, hvorefter han gik med til et radiointerview, hvor han bl. a. gjorde gældende, at nationerne for at hindre krig i fremtiden måtte overgive noget af deres suverænitet til en bevæbnet international federation af nationer. Han begrundede det således: **"En verdensomspændende organisation kan ikke sikre freden effektivt, med mindre den har kontrol over alle sine medlemmers samlede militærmagt."** - Disse kloge ord af en erfarne verdensborger har man endnu ikke draget lære af. Ganske vist blev FN oprettet men blev ikke udstyret med den nødvendige magt. Resultatet blev, at USA via stærk oprustning tilsyneladende bestrider rollen som verdens politibetjent.

Der gik to år efter, at Einstein og hans kolleger havde opfordret til opmærksomhed over for atomvåben, før det super hemmelige Manhattanprojekt blev iværksat, hvilket var dagen inden Japans angreb på Pearl Harbor, der førte til USA's deltagelse i verdens skrækkeligste krig. Einstein blev ikke indkaldt til deltagelse i Manhattanprojektet, dels fordi han ikke var ekspert i de pågældende videnskabelige spørgsmål, og dels fordi han jo var erklæret pacifist.

Einsteins hjerne og Einsteins tanker

Einstein døde 76 år gammel. Til det sidste kæmpede han for at finde en forenet feltteori. Havde han kendt Martinus ville han sikkert have accepteret Martinus kosmiske

analyser om det levende univers. Når Einstein taler om en feltteori er det måske et udtryk for en ubevidst fornemmelse af at verdensaltet er identisk med et altomfattende levende væsen.

Einstein havde krævet, at hans organisme blev kremeret og asken skulle spredes, så hans sidste hvilested ikke blev genstand for morbid dyrkelse. En del af hans krop blev imidlertid ikke brændt. Einsteins hjerne endte med i mere end fyrre år at blive et omvandrende relikvie. Patologen ved det pågældende hospital sørgede for, at Einsteins hjerne blev balsameret. Derefter blev han belejret af folk, der ville have Einsteins hjerne eller en del af den, hvilket førte til, at en del mennesker blev begunstiget med balsamerede stumper af Einsteins hjerne.

Derefter fremkom referat af tre videnskabelige undersøgelser. Heraf blandt andet, at "Einsteins cortex var tyndere end fem sammenlignelige hjerner, og tætheden af hans neuroner var større". Men egentlig forståelse af Einsteins genialitet fik man ikke ved at snuse i hans balsamerede hjerne.

Måske man ville opnå mere i dag, hvor hjerneforskning jo er langt mere fremskredet. Selv havde han som svar på spørgsmål altid sagt: "Jeg har ingen specielle talenter, jeg er bare lidenskabelig nysgerrig", en nysgerrighed som stammede fra en næsten barnlig fornemmelse af undren, undertiden om det som andre mennesker i ren og skær blaserthed ikke gider at bekymre sig om. Et af mange citater fra Einsteins mund lyder således: "Man kan nære ærefrygt, når man overvejer mysterierne om evighed, om liv og om virkelighedens prægtige struktur". Denne ærefrygt var faktisk Einsteins religiøsitet.

Einstein og hustruen Mileva

Atomkraft og klimaforandringer

v/Ruth Olsen

Jordens klima er ved at forandre sig, og alle eksperter synes at mene, det skyldes for megen CO₂-udledning i atmosfæren. Men er det den eneste endsige den vigtigste årsag? Walter Russell gav et andet bud på miséren i sin bog fra 1957 "Atomic suicide?" (atomar selvmord). Han mente, at brugen af atomkraft giver Jordkloden "feber" og forklarer hvorfor. Han mente, at feberen allerede var steget én grad i løbet af 1950'erne.

For at forstå denne sammenhæng, må man forstå det grundlæggende ved vort fysiske univers, dvs forstå hvordan stof opbygges og nedbrydes. Jeg har før i flere artikler her i bladet beskrevet Russells verdensbillede, så hermed vil jeg blot give en kort opsummering.

Alt stof består af bevægelse. Bevægelse opstår på grund af uligevægt. Det bag den fysiske verden bestående bevidsthedsunivers er i ligevægt, dvs der er stilhed. Kun bevidsthed, dvs tanker, kan skabe bevægelse. Ud af stilhedens univers skaber bevidstheden to modsatrettede spiralbevægelser, en indadgående komprimerende bevægelse og en udadgående ekspansiv bevægelse. Det er spændingen mellem disse to bevægelser, der afgør, hvilket slags stof, det bliver.

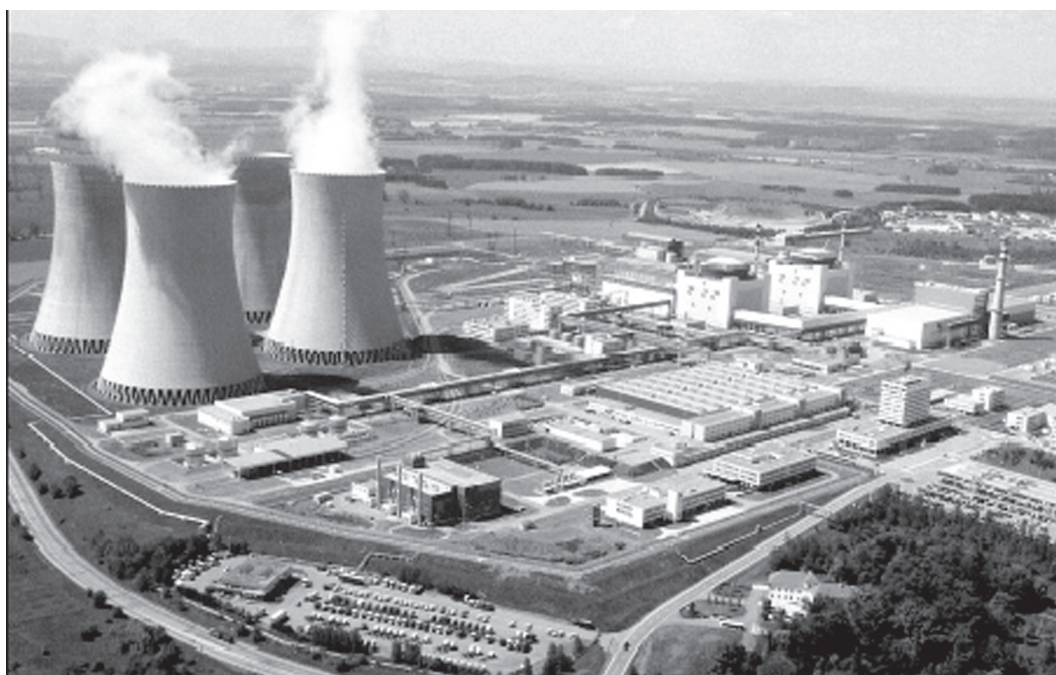
Det er den komprimerende bevægelse, der kræver bevidsthedskraft, den ekspansive bevægelse opstår auto-

matisk, når bevidstheden "giver slip". Det kræver en hel del koncentreret bevidsthedskraft at få den komprimerende spiralbevægelse til at blive tæt og hurtig nok og "fastfryse" spændingen, således at den for vore sanser fremstår som stof.

Men den spænding, som stoffet er, kan ikke vedblive at bestå. Før eller senere overtager den ekspansive bevægelse dominansen. Dvs indstrålingen ebber ud og udstrålingen tager mere og mere over. Den ved komprimeringen opbyggede enhed, hvadenten det er et atom eller en sol, begynder derved at dø. En vis stabilitet kan dog opnås ved at et stof med udstrålingsdominans slår sig sammen med stof, der har indstrålingsdominans, sådan som natrium og klorid gør det i det, vi kalder salt.

I de kemiske stoffers udviklingsforløb - det man kalder "det periodiske system" - har alle stoffer før kulstof en dominans af den indadgående bevægelse, dvs de er opbyggende. Kulstof har opnået ligevægt i sin spænding, mens stoffer derover har overvægt af ekspansiv bevægelse, dvs udstrålingen vil herfra tage til i styrke, jo højere op i systemet, man kommer. De er døende stoffer.

Der er 20 slags metaller, der er døende, og derfor hører de til spredt ud langt nede i jorden. De er en slags gødning, ligesom døde dyr- og menneskekroppe. Oven over jorden er de giftige, og af dem er især radium, thorium, plutonium og uran farlige, fordi deres udstråling er så hurtig og

altgennemtrængende. Alle døende stoffer vil forgifte os, ja selv vor egen udånding og afføring er giftig for os. Vi ville være temmelig lost uden planterne til at regenerere vor organismes affaldsstoffer. Også døende frugt, dvs frugt i fremskreden forrådnelse, vil gøre os syge.

Årsagen til døende stoffers giftighed er, at deres stærke ekspansive udstråling påvirker cellerne i vor krop til at vende deres spændingsbalance til også at blive ekspansiv, sådan som kræftceller f.eks. er. Ligesom den indadgående bevægelse bliver hurtigere og dermed varmere, jo mere komprimeret den bliver (og således kan ende som en sol), bliver også den ekspansive bevægelse hurtigere og varmere, jo mere den nærmer sig "enden" på sin eksistens.

Normalt ligger de stoffer, der nærmer sig deres død (radium,uran osv) som sagt spredt ud dybt nede i jorden, hvor deres formål er, at de med deres ekspansive kraft skal nedbryde det hårde klippelag, dels for at skabe jordbund for plantevækst, dels for at frigøre det helsebringende vand, der ved Jordens afkøling blev indkapslet i klipperne. Hernede vil de dø langsomt ud og deres udstråling dermed ophøre.

Ved at hente disse døende stoffer op på jordens overflade og samle større mængder på eet sted, har menneskene skabt sig en tikkende bombe, mangefold mere truende end det, nogle terroristgrupper kan udgøre. Man tror, man kan indkapsle og kontrollere strålingen, men intet kan forhindre den i at undslippe. Først vil den efter nogen tid have påvirket indkapslingsmaterialet, hvadenten det er stål, beton eller andet, så dette også bliver radioaktivt, dvs deres egen ekspansive og altså døende udstråling forstærkes og påvirker omgivelserne med samme effekt. Det vil være i vandet, vi drikker, og i maden, vi spiser. Det vil få cellerne i vor krop til at "eksplodere", dvs ekspandere hurtigt, og dø. Det vil betyde leukæmi, sterilitet, impotens og misdannede fostre.

I sin bog skriver Russell (altså i 1957): "Det, der vil forsinke opdagelsen af plutoniums farlighed (plutonium er atomkraftværkernes affald) er, at videnskaben kun undersøger den nærmeste omegn af værkerne. Den største radioaktive fare akkumuleres i 12-18 km's højde. Her ligger den som en ubetalt regning, som kommende generationer kommer til at betale, med mindre alle atomkraftplaner skrinlægges i dag."

Som vi alle nu ved, fortsatte man ufortøvet med at bygge atomkraftværker.

Russell mener, at dette lag af radioaktivitet i atmosfæren forstærker og accellererer Jordklodens dødsproces, hvilket f.eks. medfører øget ørkendannelse. Jorden er et levende væsen, der ligesom mennesker udveksler energi med sin omverden. Ifølge Russell trækker Jorden kold

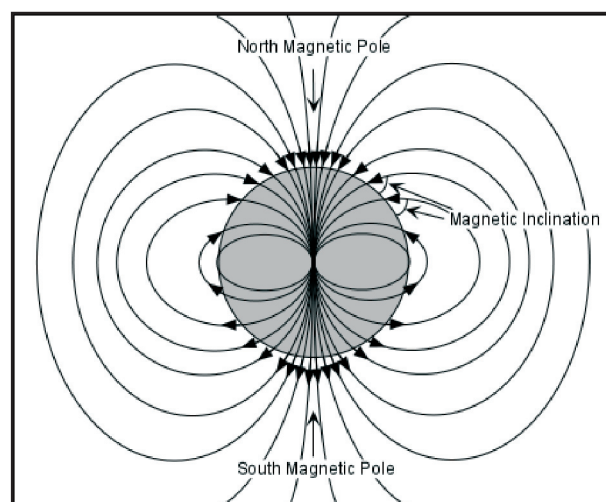
energi ind ved polerne (indåndet), og afgiver varme ved ækvator (udåndet). Med det varmeafgivende (ekspansiv bevægelse er varme) radioaktive lag i atmosfæren får polerne ikke så megen kulde ind, som de skulle.

Balancen mellem Jordens indadgående livgivende bevægelse og dens ekspansive dødbringende bevægelse er blevet forrykket til fordel for den sidste. Det er en udvikling, der først skal komme om tusinder år. På et eller andet tidspunkt vil jordkloden jo dø - langsomt - og blive ligesom Mars. Det er alle levende væseners lod at deres fysiske organisme går til grunde. Men for Russell var det magtpåliggende at gøre sit til, at menneskene ikke i deres uvidenhed ødelagde grundlaget for deres og kommende generationers eksistens.

Russell skrev sin atom-bog i de allersidste år, han havde her på jorden, og sendte den ud til offentligheden, herunder specielt til de naturvidenskabelige institutioner. Der kom så godt som ingen respons. Det er åbenbart meningen, at menneskene skal lære på den hårde måde. Måske er det forsynets plan, at vi her i "de sidste tider" skal have meget af vor rest-karma i form af sygdom. At dø langsomt, f.eks. af en kræftsygdom, er måske også mere lærerigt end at dø hurtigt i en krig. Det giver tid til eftertanke og til at besinde sig på de egentlige værdier i tilværelsen.

Iøvrigt viste Ørsted-satelittens målinger for nylig, at Jordens magnetfelt er blevet svagere i de senere år. Da det, naturvidenskaben kalder "magnetfelt", er hvad Russell kalder Jordens ind- og udånding, synes disse målinger at bekræfte hans forklaringer.

Det er godt at kunne trøste sig med Martinus' forsikring om, at forsynet har "hånd i hanke" med udviklingen her på Jorden - og at vi alle nok skal ende op med at få nogle dejlige inkarnationer på en vidunderlig blomstrende Jordklode. Vi vil ikke få lov til at ødelægge planen om, at Jorden skal blive et rigtigt menneskerige.

Tanker og naturens love

v/Else Byskov

Tanker er "noget" som kan måles

Der er muligvis mange mennesker, der vil mene, at tanker er ligegyldige, og at det ingen betydning har, hvad man tænker, for tanker er jo helt umaterielle, de er bare "ingenting". Men sådan er det simpelt hen ikke. I dag er det en kendsgerning, at tanker kan måles. Ved at man sætter elektroder på en persons hoved, kan man måle graden af den tankeaktivitet, der finder sted. Tanker er ganske enkelt målbare. Tanker er ikke "ingenting", tanker er "noget", og dette "noget" er så materielt, at det kan måles med moderne målingsudstyr.

Det elektromagnetiske spektrum

Tanker er ganske enkelt en form for elektromagnetisk stråling. Man kan sige, at der er tale om en form for ikke-fysisk materie, en materie, som man hverken kan se eller røre ved, men som man kan måle. Det er tilmed en materie, som kan bære eller rumme information.

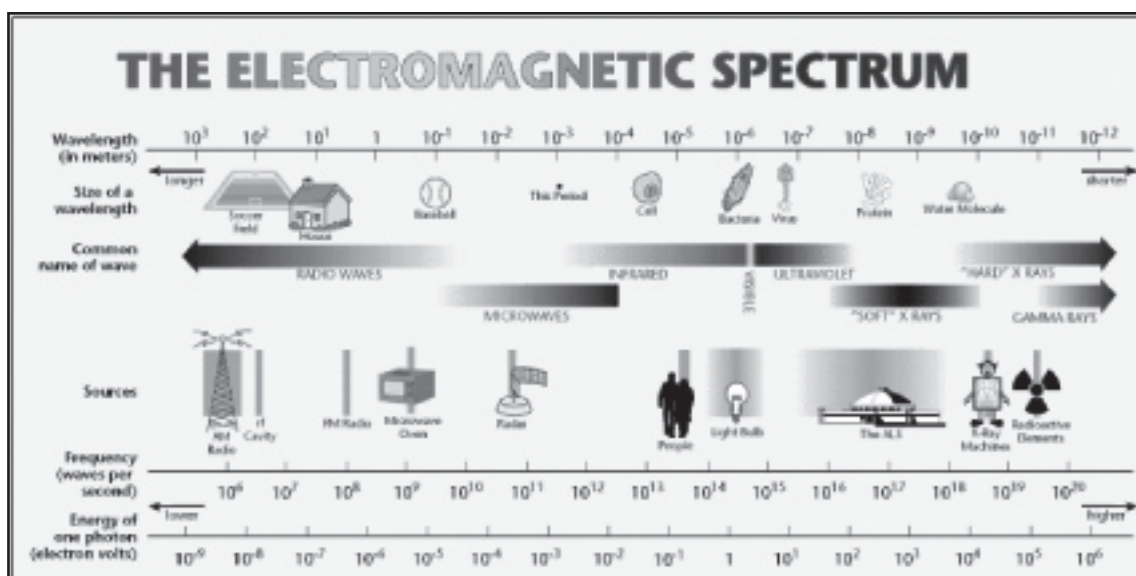
Martinus omtaler oftest den ikke-fysiske materie som stråleformig materie, netop fordi den består af usynlige bølger og stråler. Stråleformig materie bliver i vore dage mest omtalt som elektromagnetisk stråling, og i dag vil der næppe findes et eneste oplyst menneske, som vil påstå,

at usynlig materie ikke findes. For det ved jo enhver, der benytter sig af radio, fjernsyn og mobiltelefoni, at den gør. Når vi ser fjernsyn, hører radio eller taler i mobiltelefon bliver information transporteret med lysets hastighed via elektromagnetisk stråling. Vi kan så modtage denne information i vores modtageapparater, som transformerer dem til noget, vi kan se og høre, men selve "transportmediet", dvs. de elektromagnetiske bølger, er helt umaterielle – de kan hverken ses, høres eller mærkes.

Elektromagnetisk stråling er alle de forskellige bølger og stråler, som i hovedsaglig usynlig form omgiver os overalt på Jorden. Der findes stråler, som naturen har sørget for, så som jordstråler, stråling fra verdensrummet, ultraviolet og infrarød stråling fra Solen, men der findes også stråler, som vi mennesker har produceret, så som radiobølger, mikrobølger, radarbølger, fjernsynsbølger, bølger fra mobiltelefoni, røntgenstråler osv.

Disse stråler og bølger virrer rund omkring os, og de hjælper os med at kommunikere, de medvirker til, at vi kan blive underholdt og de bliver brugt i forskellige former for sygdomsbehandling. Alle disse bølger opererer på forskellige bølgelængder og frekvenser, og de er af videnskaben blevet "ordnet" i det såkaldte elektromagnetiske spektrum. Bølgerne er blevet rubriceret efter længde, sådan at de længste bølger er anbragt til venstre i spektret (lange radiobølger) og de korteste bølger (gammabølger) er anbragt til højre.

Det elektromagnetiske spektrum kan afbildes således:

Det elektromagnetiske spektrum, omfattende radio-bølger, mikrobølger, infrarøde stråler, synligt lys, ultraviolette stråler, bløde og hårde røntgenstråler og gammastråler. Bølgelængden aflæses på den øverste linje og man har for illustrationens skyld nedenunder afbildet genstande, hvis størrelse svarer til bølgelængden. Dvs. at de lange radiobølger har en længde på 10 i anden eller er lige så lange som en fodboldbane. Længden af de mikrobølger, vi bruger i vores mikrobølgeovn, er som en baseball og længden af de bølger, vi mennesker udsender, er så korte, at de er kortere end en cellediameter. De korteste bølger er gammabølger, som er så korte, at deres diameter er langt mindre end et vandmolekyle: mindre end 10 i minus 11. Frekvensen, antallet af bølger pr. sekund, kan aflæses på den næstnederste linje, mens energien i bølgens fotoner kan aflæses på nederste linje. Den her afbildede del af spektret er kun et udsnit – pilene antyder, at bølgelængderne kan blive både længere og kortere end de her viste, ligesom frekvenserne kan blive højere og lavere - ja, der er ingen kendte grænser for hverken bølgelængde eller frekvens.

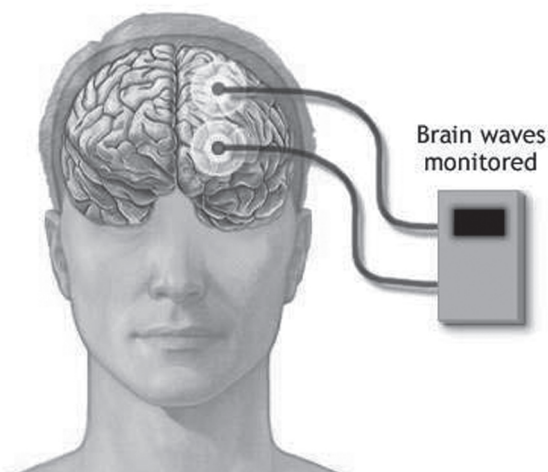
Også det lys, som vi kan se, udgør en del af det elektromagnetiske spektrum, men det synlige lys udgør kun en meget smal stribe i spektret, som ligger mellem de ultraviolette og de infrarøde stråler. Øjet kan opfatte synligt lys, men alle de andre stråler, dvs. langt den største del af det elektromagnetiske spektrum, er usynligt. Det betyder, at vi er omgivet af usynlige stråler og bølger overalt, hvor vi færdes, og det betyder også, at man i dag er kommet til erkendelse af, at usynlig og u håndgribelig ”materie” findes. Usynlige stråler og bølger eksisterer, de er ikke ”ingenting”, men ”noget”, og vi benytter os af dem hver eneste dag, når vi taler i mobiltelefon, hører radio og ser fjernsyn. Det nytter derfor ikke noget at påstå, at verden kun består af det, der kan ses og vejes. Et stort og reelt eksisterende aspekt af verden er immaterielt i den forstand, at vi ikke kan se det, røre ved det eller gribe om det. Det ligger ganske enkelt udenfor vores sansers rækkevidde. Men vi ved, at det eksisterer, fordi det kan måles og bruges af os mennesker.

Hvis vi ser på tegningen af det elektromagnetiske spektrum, kan vi se, at der lidt til højre for midten i spektret ses to mennesker. Menneskene er placeret på det sted i spektret, hvor deres målbare udstråling befinder sig bølgelængdemæssigt, dvs. på en bølgelængde på 10 i minus femte og mellem frekvenserne 10 i trettende og fjortende. Mennesker udsender altså elektromagnetiske bølger eller vibrationer. Denne udsending er dels betinget af legemets temperatur og fysisk / kemiske sammensætning, men da vores tanker også er elektromagnetiske bølger, er tankerens kvalitet også med til at bestemme vores bølgelængde. Det har simpelthen betydning for den bølgelængde, vi

udsender, hvilken slags tanker vi tænker. Eller sagt på en anden måde: vores samlede psyke, dvs. den måde vi tænker, reagerer og føler på, er afgørende for, hvilken bølgelængde vi udsender. Alle mennesker udsender altså en bestemt bølgelængde, og da ens bølgelængde tiltrækker hinanden, vil vi automatisk blive tiltrukket af andre mennesker, hvis samlede bølgelængde ligger i nærheden af vores egen.

Det er derfor ikke nogen tilfældighed, at vi somme tider taler om, at vi er på bølgelængde med visse andre mennesker og derfor føler os tiltrukket af dem. Det er ikke kun en talemåde, men er et reelt fænomen, bestemt af loven for tiltrækning. Vi tiltrækkes simpelt hen af mennesker, hvis psyke opererer på bølgelængder, der matcher vores egne. Vi føler så, at vi har en masse til fælles med de mennesker, vi har let ved at tale med dem og vil føle sympati for dem.

Derimod vil vi føle os frastødt af mennesker, hvis psyke er meget forskellig fra vores, og vi vil som regel skynde os bort. Dette fænomen kender vi nok alle fra vores hverdag, hvor vi gerne vil mødes med ligesindede, men helst ikke vil involveres med grupper af mennesker, som vi ikke har noget til fælles med. Denne tiltrækning og frastødning, som vi fornemmer, er ikke nogen tilfældighed, men er betinget af den tiltrækning ens bølgelængde har på hinanden.

Tanker kan måles!

Naturens love

De usynlige bølgers og strålers eksistens betyder også, at der nødvendigvis må findes en naturlov, der bestemmer disse bølgers opførsel. Vi bor nemlig i et univers, der er styret af naturlove. Disse naturlove er så nøjagtige og konstante, at vi kan ”regne med” dem. Hvis vi vil bygge en bro, kan vi regne ud, hvor meget beton og jern der skal bruges til broen, fordi vi ved, hvilke naturlove der

virke på broen. Vi kender f. eks. effekten af tyngdekraften, og fordi vi gør det, kan vi med stor nøjagtighed regne ud, hvor store mængder materiale vi skal bruge, sådan at broen holder til det, vi ønsker, den skal holde til. Naturlovene er så pålidelige og ufravigelige, at vi kan sende en mand til Månen og bringe ham ned igen, simplethen fordi vi ved, at naturlovene altid er konstante.

Når vi kender naturlovene, kan vi sende et rumfartøj i kredsløb om Jorden, simpelthen fordi vi kan regne ud, hvor meget brændstof der skal til, for at fartøjet får tilstrækkelig kraft til at slippe Jordens tyngdekraft. Det er en "simpel" udregning, fordi vi ved, at naturlovenes virkning altid er konstant. Tyngdekraften har ikke en værdi i dag og en anden i morgen, og den har ikke en bestemt værdi i Kina og en anden i Frankrig. Det gælder overalt på kloden, at hvis en mand falder ud fra et vindue på 17. sal, så rammer han jorden et par sekunder efter. Der er ingen vaklen i tyngdekraften og der er ingen vaklen i de andre naturlove, som vores videnskab fysik har defineret. En naturlov er en lov, og en naturlov er altid gældende.

Kendt anvendelse af loven for tiltrækning og frastødning

At der findes en naturlov som "dikterer", at ens bølgelængder tiltrækker hinanden, har vi mennesker kendt til i mere end 100 år, nemlig lige siden Guglielmo Marconi i 1895 sendte radiobølger hen over sin have og dermed tog de første skridt til, at vi kunne komme til at høre radio.

Det er loven for tiltrækning og frastødning, der bestemmer, at vi kan tiltrække bestemte radiobølger i vores radiomodtager. Når vi skruer på knapperne på radiomodtageren, indstiller vi apparatet til en bestemt bølgelængde. Dermed har vi "fortalt" apparatet, hvilke radiobølger på hvilken bølgelængde og frekvens, vi ønsker at tiltrække. Dette virker, fordi loven for tiltrækning og frastødning bestemmer, at ens bølgelængder tiltrækker hinanden. Loven for tiltrækning og frastødning er en naturlov, som vi kan regne med, og det er ikke sådan, at den virker om søndagen og ikke om onsdagen, eller at den virker på ulige datoer og ikke på lige - loven har det som alle andre naturlove: **den virker altid og dens virkning er konstant og uomgængelig.**

Vi kan takke den moderne videnskab og de nye teknologiske landvindinger for, at vi i dag kan høre radio, se fjernsyn, tale i mobiltelefon, benytte radar og sonar og i det hele taget kommunikere langt lettere end for blot 30 år siden. En betragtelig del af dette teknologiske fremskridt er baseret på, at vi er blevet dygtige til at udnytte de lov-mæssigheder, som loven for tiltrækning og frastødning dikterer, netop fordi vi ved, at ens bølgelængder tiltrækker hinanden. Vi kender loven og er blevet gode til at udnytte den til vores egen fordel.

Men den moderne videnskab har på ingen måde udtømt de muligheder, der ligger i at kende til loven for tiltrækning og frastødning. Denne lov virker på en hel række områder, som videnskaben ikke har noget konkret kendskab til, og som den derfor ikke har mulighed for at rådgive os om. Hvis vi vil vide mere om, hvordan vi kan benytte os af loven for tiltrækning og frastødning i udformningen af vores egen skæbne og opnåelsen af vores egen lykke, kan det ikke nytte noget, at vi tager hen på universitetet og beder om at blive oplært i denne disciplin. For der findes ikke noget **Institut for anvendt nytteudnyttelse af loven for tiltrækning og frastødning.**

Og når den viden ikke findes på de højere læreanstalter, er der måske mange, der vil mene, at så er der ikke noget at komme efter: den slags viden findes ikke. Men det er absolut ikke tilfældet. Der findes viden, som ligger langt ud over, hvad klodens universiteter kan præstere, og denne viden er meget, meget nyttig for os. Faktisk er den så nyttig, at det ville være både det glade vanvid og helt og holdent tåbeligt, hvis vi ikke opsøgte den, tog den for gode varer og udnyttede den i vores eget liv.

Den viden, jeg her taler om, er ikke en viden, som er opnået gennem boglige studier og eksperimentelle forsøg. Det er en viden, der er kommet til os fra spirituelle kilder, fra "oven", om jeg så må sige. Det er viden, der er blevet åbenbaret til udvalgte personer her på Jorden, som gennem en stærk intuitiv begavelse har haft adgang til det videnshav, som universet også rummer. Disse personer har enten gennem kosmiske glimt eller permanent kosmisk bevidsthed kunnet afsløre aspekter af livets universelle love.

Fra et kapitel i Else Byskovs bog "Loven for tiltrækning"

FREMTIDSROMANEN VOKSER

v/Anne Wedege

- takket være god inspiration fra jer, der gik med på spøgen og sendte mig emails med forslag og ideer til, hvordan samfundet vil være om 500 år.

Blandt andet har nogle interesse-rede skrevet til mig om computer-simuleringer.

En skrev: "Martinus nævner et sted, at kunstige 3-dimensionelle computerverdener vil blive udviklet, således at vi kan koble nogle computere direkte ind på relevante hjernecentre, således, at vi direkte kan opleve de billeder, som computeren skaber. Jeg forestiller mig en fantastisk underholdningsindustri, som man sikkert vil more sig meget med i juniorbyen."

Og en anden: "Film, som vi kender dem i dag sådan rent teknisk, vil der nok ikke blive lavet. Fremtidens film vil være mere a la virtuel reality, altså som at være der selv. Måske vil der også være interaktive film, hvor tilskueren kan deltage i handlingen. Man vil kunne flyve ved at baske med armene, fascinerende. Alt dette vil nok være mest udbredt i juniorbyerne, idet folk her vil være de mest begejstrede brugere."

Og se så her, hvad jeg blev inspireret til at skrive:

Regn på agurken

Den åbne plads foran Agurken var smattet på grund af den lette støvregn, som lagde en dis omkring stedet. Martha nød at kigge op på Agurken, som den tegnede sig mod den grå himmel, fordi den talte til hende om svundne tiders arkitektoniske evner. Det var et af de tidligst bevarede bygningsværker, der talte til det bedste i mennesket, og som var til glæde for helheden. Der var tænkt både i ressourcebesparelser, sammenstyrtningsproblematik igangsat af 11.9. og lys og lethed til bygningens brugere.

Pladsen var halvtom og kun befolket af de væsener, som havde deres faste tilholdssted her. Mineralerne. Mennesker, der var helt opslugt af deres indre liv. I Alikanda, midtbyen, kaldte man dem i spøg for mineraler, fordi

deres bevidsthed var trukket tilbage til det indre, afskåret som de var fra den fysiske verden, så længe de var opkoblede. Naturligvis kunne disse mennesker mærke smerte og kulde, så helt lignede de ikke mineralet, men de var som regel klædt i termotøj med hovedbeklædning og mørke briller, så de var afskåret fra de fysiske påvirkninger som lys, lyd, vind og vejr. De levede helt i det, som deres hjerne opfattede som den reelle verden. Mineralerne var mennesker, som havde fået koblet deres hjerne til cellenettet.

De mest populære steder på cellenettet var sportskampe og spændingsfilm. De lod sig underholde.

Opfindelsen blev gjort allerede 450 år tidligere af en genial videnskabsmand, som ikke kunne få viden nok, og som ærgrede sig over, at hans menneskelige hjerne ikke kunne tilegne sig tilstrækkeligt med informationer. Han havde forsket i kentalcentret i hjernen, hvortil han gjorde det muligt at forbinde komponenter fra det hedengangne internet, så han med sin dagsbevidsthed fik adgang til al tilgængelig viden.

Siden, og efter at internettet blev erstattet af cellenettet, var teknikken blevet forfinet, og man kunne nu ved et ganske lille operativt indgreb i hjernens kentalcenter indsætte talogenceller. Selve operationen blev foretaget ambulant og næsten vederlagsfrit i specialforretningerne, og som alle andre tekniske finesser, der var skabt i Ziti-baa og andre juniorbyer, gjort til genstand for profitabel udnyttelse. Man havde begrænset talogencellernes rækkevidde og kunne styre, hvilken del af cellenettet, man kunne få adgang til. På den måde kunne man tilbyde pakker med forskelligt indhold. Der var en sportspakke, en spændingspakke, romantik, diverse tekniske pakker, og i sidegaderne kunne man erhverve sig adgang til de mere obskure emner, massakre, porno, krig.

Havde man videnskabelig interesse, kunne man få specialdesignede pakker, som gik på kryds igennem de forskellige emner, fx sidste landvindinger indenfor mikrobiologi parret med astrofysisk, hvis man ønskede at foretage sammenlignende undersøgelser indenfor forskningen i mikro- og makrokosmos. Alt holdt indenfor det populærvidenskabelige område, da man fra højeste sted havde bestemt, at den sidst erfarede viden skulle holdes indenfor videnskabskirklerne. Dette for at undgå, at amatørvidenskabsfolk med lav moral skulle udnytte nye opfindelser til produkter, der ville være til skade for helheden.

Martha gik forsigtigt over den våde belægning. Hun havde ikke været forberedt på regnvej, så hun havde ikke taget tursko på. Sålerne på hendes dagsko gled på den glatte belægning, og hun skulle passe på ikke at støde ind i mineralerne. Opslugte som de var, kunne de ikke tage sig af den ydre verden, eller hvad de eventuelt kunne støde ind i på deres vej frem og tilbage over pladsen.

"Hvorfor bliver de ikke bare derhjemme?" havde de diskuteret til tema-aften i Alikanda. "Det er da mere sikkert og komfortabelt for dem." Det var blevet anført, at det var fordi de oplevede fysisk gravitation, når de gik eller løb, og det skulle ifølge brugerne forstærke oplevelsen.

Det var også blevet anført, at de udsatte sig for at få alvorlige chok på grund af den livagtighed og intensitet, hvormed de modtog de firedimensionale oplevelser på nettet, og så var det trygt at koble fra et øjeblik og opleve den almindelige verden befolket med andre almindelige levende væsener. Derhjemme indenfor deres egne fire talogenvægge var der blot endnu mere teknologi. Arkitekternes forsøg på med alle midler at belive hjemmene var ikke effektive nok i en akut angstsituation. Andre menneskers nærvær, når man var i chok, kunne man trods alt ikke undvære.

Martha blev overvældet af en stor medfølelse med disse mennesker. Hun havde en klar fornemmelse af, at hun

selv havde været mineral, eller celloman, som var den korrekte medicinske betegnelse, en gang i fortiden. Hun havde ganske sikkert været afhængig af den evige spændingstilstand, som en opkobling bragte hjernens ejer i. I Alikanda lod man sig ikke friste af korte genveje til hurtig viden. Man foretrak at træne hjernen som en muskel, så man tilegnede sig kundskaber ved at studere på gammeldags facon. Der var næsten en puritanisme i forhold til opkoblinger, alle tog afstand fra det, som om alle havde prøvet det til kvalmegrænsen i tidligere liv.

Martha havde været opslugt af sine tanker og derfor ikke været opmærksom på mineralernes bevægelser. Hun måtte springe til side, da en stor dreng pludselig styrede lige imod hende i et karateangreb. Han var nok på sportspakken. Hun gled på den fod, hun skulle være landet med, gik i halv spagat og hamrede det andet knæ i brolægningen. Slaget fik hun afbødet ved at rulle videre i faldets retning, men fik samtidig en sø af koldt vand op under jakken, da hun landede på ryggen i en vandpyt. Drengen sparkede ud i den tomme luft, hvor hun havde befundet sig et sekund før, samtidig med at han udstødte et kampråb. Den fure, han havde forårsaget, ænsede han ikke.

Som hun lå der og ømmede sig i vandpytten, så hun Agurken fra en helt ny vinkel, herfra stod den ekstra stejlt og stolt op mod den grå himmel og lignede mere en hævet pegefinger end en agurk. En påmindelse. Hun grinede for sig selv. "Selv den mest ubehagelige oplevelse indebærer nye indsigter", tænkte hun.

Opfindelser

Om 500 år vil der være rigtig mange opfindelser, der kommer helheden til gode, dvs. opfindelser, der letter vores dagligdag og tilgodeser miljøet og fokuserer på sundhed og helse. Her nævner jeg blot nogle få af mine egne ideer:

Tøjvask

Tøjvask er ikke længere tidskrævende og opslidende arbejde. I alle hjem er der installeret renseteknologi i skabene, hvor negative ioner, komprimeret luft og naturlige lugtjernere sørger for rengøringen. Det betyder, at det beskidte tøj, man hænger ind om aftenen, er rent og velduftende den næste morgen.

Transport

Der var ingen rullende trafik i gaderne. Rullerne forbinde alle egne og byer. Det er rullende fortove forbundet i forskellige niveauer, skal man kort, nøjes man med at køre på dem lige under gadeniveau, skal man længere og har behov for at komme hurtigt frem, stiger man en etage ned ad gangen, indtil man når den underste, der kan

transportere sine passagerer med lynets hast. Der er også vare-rullere, der kører direkte ind i lejlighederne og leverer færdiglavet mad og alle dagligvarer og print-væske til 3-D-Print. Rullerne kører på Konstanta.

3-D-print

I dag kan man faktisk printe tredimensionalt. Teknikken anvendes stadig kun af ”forsvaret” og kunstnere. Men allerede nu kan man printe skulpturer, smykker, kjoler ud. Det giver nogle svimlende perspektiver at forestille sig, hvor langt man vil være kommet med denne teknik om 500 år.

Shopping

I butikkerne sælges til den tid kun hjemmelavede varer, fødevarer og naturprodukter. Alt andet kan 3-D-printes hjemmefra. Egentlig shopping er næsten ophørt. Håndgjorte ting er kommet på mode, gamle teknikker som strikning, træskærerarbejde og vævning har fået en renaissance. At gå i butikker er mere en social event end nødvendighed.

Talogen-celler

Computerteknologien vil være afgået ved døden og erstattet af hukommelsesbærende talogen-celler. Disse kan nedlægges i alt organisk materiale ved en biologisk proces, der er inspireret af den måde, hvorpå hovedhår vokser. BK (borgerkortet) styres ved hjælp af talogen-teknologi.

Talogen-væggen

Væggene i en almindelig bolig er bygget af organisk materiale (træ/planter), så det er muligt at nedlægge talogen-celler i dem. Ved hjælp af stemmestyring kan cellerne både fungerer som modtagere, højtalere, programvælgere, dvs. alt indenfor radio/TV/musik. Herudover fungerer talogen-væggen som varmemestmostat, huskeseddel og kalender, og med stemmestyring kan man bestille varer hjem. BK er i trådløs kontakt med talogen-væggen i ens hjem. Mulighederne er utallige.

Vata

Dette er et materiale, som har den evne, at det sporer tomrum, strækker sig og udfylder dem. Det ligner vat og er stærkt isolerende. Det har flere anvendelsesmuligheder.

- Soveposer til friluftsliv. Man undgår den ubehagelige fornemmelse det er, når man netop er tørnet ind og ligger der, småkold, og mærker kulde de steder, hvor der er et hulrum imellem huden og soveposen og egentlig savner at blive puttet. En Vata-dyne putter sig rundt om kroppen på en behagelig, ikke klistrende måde.
- Skosåler, så man kan gå på ujævne overflader uden fare for at vrikke om. Sålen suger sig fast i selv de mest stenede underlag og ved hjælp af et indlagt watterpas

justeres sålen til vandret, så gangen bliver behagelig som på et jævnt underlag. Denne sål-teknologi blev dog aldrig rigtigt populær, fordi anklerne kommer til at mangle udfordring, fødder og ben får ikke den massage, de trænger til. En af de mange opfindelser, som går i glemmebogen.

- Tætningsmateriale ved byggeri. Et genialt materiale til byggeri i kolde, stormfulde lande, da Vata’en selv søger hen og fylder ud, hvor der er utætheder.

Disap

Dette er et materiale, der bruges til beholdere. Efter brug, dvs. når beholderen er tømt for sit indhold, dematerialiserer den sig. Anvendelsesområder: engangsemballage.

Insektfjernere

For at undgå at slå fluer og andre insekter ihjel, udsender hver BK (borgerkort, den bærbare minicomputer på størrelse med et smykke) en hyletone som er uhørlig for mennesker og større dyr, men den holder alle insekter på afstand.

Hvis du, kære læser, tænder på ideen ligesom jeg, kunne du måske tænke dig at komme med nogle ideer til bogen.

I romanen vil jeg beskrive den større humanisering. Fx Hvilke problemer - psykiske som fysiske - tumler vi med til den tid? Har du et bud på det? Ligger du inde med specialviden om teknologi, naturvidenskab, verdensøkonomi eller jura, som kan lede til nogle fremtidsvisioner? Har du fx et bud på ordlyden i den fremtidige ”Ret-Giver-Magt-Erklæring”?

Kunne du tænke dig at delagtiggøre mig og læserne af Den Ny VerdensImpuls i dine fremtidsvisioner? Så skal du blot beskrive, hvordan noget konkret vil være om 500 år, dvs. 2.500 år inden det rigtige menneskerige bliver en realitet. Du behøver ikke at beskrive hele samfundet, det kan blot være en enkelt ting, fx en opskrift på en menu skabt af fremtidens vegetariske ingredienser. Hvordan ser vores klæder ud, hvilke nye materialer er der opfundet, hvilke egenskaber har de? Har du en idé om, hvorfra den naturlige, vedvarende energi vil komme, som Martinus fortæller os, at vi får adgang til, når vi er færdige med at føre krig? Har du et bud på den teknologiske udvikling - hvor langt er vi kommet om 500 år? Har du ideer til nye ord? Medierne (fx nyhedsformidlere) - hvordan er de? Ligger der i din skuffe en fødselsdagssang, som du engang har skrevet, som inddrager reinkarnationstanken eller kredsløbet?

Du er mere end velkommen til at sende bidrag til mig: wedege@akupunktur-i-centrum.dk

v/Per Bruus-Jensen

Tilhører Martinus mystikertraditionen?

I forrige nr. af DNV blev der under rubrikken **Kort fortalt** rejst tvivl om, hvorvidt det var korrekt og kunne forsvares at omtale Martinus som mystiker, og som årsag til dette problem vil jeg gerne benytte lejligheden til her at forklare sagen nærmere.

Det er rigtigt, at udtrykket ”mystiker” i dag for almenheden står som indbegrebet af en kilde til mere eller mindre mærkværdig og hemmelighedsfuld tågesnak, men det skyldes kun, at vor tid i det store og hele lever i fuldstændig uvidenhed om ordets oprindelige betydning. Nemlig en indviet i alt det, som mere eller mindre er skjult for de fysiske sanser, men som ikke desto mindre udgør grundvolden for al virkelighed – den fysiske verden inklusive.

Selve udtrykket ’mystiker’ kommer af det græske ord *mystés*, der betyder *én, der har sin viden inde fra sig selv, og som derfor er sin egen videns kilde*. Men da denne viden netop angår hele det sæt energier og kræfter, der udgør verdens skjulte grundvold, og som også omfatter *magiens* farlige kræfter og love, var det umiddelbart *mystés’ens* moralske pligt ikke at viderebringe sin viden til alle og enhver, men holde den for sig selv. Eneste undtagelse, som kunne komme i betragtning, var personer – de såkaldte *aspiranter* – der gennem hårde prøver inden for rammerne af de særlige mysterieskoler havde bevist, at de var værdige til under tavshedspligt at modtage teoretisk undervisning i den viden, som den indviede *mystés* på et personligt, organisk grundlag sad inde med, og hvilket førte dem frem til en status som *myeiner*; dvs personer med en *teoretisk* indvielse i de skjulte ting – mysterierne. Dog omfattede mysterieskolerne også undervisning i meditationsmetoder, der kunne føre særligt kvalificerede *myeiner* frem til en status som *mystés’er* – altså som organisk indviede.

Tager man disse oplysninger i betragtning og sammenholder dem med Martinus’ personlige redegørelse for sin egen indvielse i de skjulte, guddommelige ting, således som nævnte redegørelse kommer til udtryk i bogen *”Omkring min missions fødsel”*, kapitel 14 og bogen ud, forekommer det undertegnede helt tydeligt, at Martinus de facto tilhører mystikertraditionen. Dog med den tilføjelse, at hans indvielse ikke befinder sig i gæld til

nogen mysterieskole, men derimod til egne fremragende åndelige og moralske kvalifikationer. Kvalifikationer, der også bekræfter sig i det storslåede og konsistente verdensbillede, han har efterladt sig, og som i forfatterens øjne gør ham til den største mystiker, der til dato har levet på Jorden.

Men mystiker i ordets oprindelige betydning ér og bliver han; *dvs. én, der har sin viden inde fra sig selv, og som derfor er sin egen videns kilde*. Mere præcist tilhører han den særlige *kristne* mystikertradition, der i forvejen tæller fornemme navne som bl.a. Mester Eckehardt (1260-1327), Nicolaus Cusanus (1401-1464), Jacob Böhme (1575-1624) og Emmanuel Swedenborg (1688-1772). Og tager man hertil i betragtning, at mystikerbegrebet i dets oprindelige betydning i netop vor tid begynder at vinde interesse og fodfæste inden for den magtfulde naturvidenskab, forekommer det også undertegnede at være psykologisk fordelagtigt at omtale Martinus som mystiker frem for som fx tænker, filosof, forfatter og lignende. For han har hverken tænkt eller filosoferet sig til sit verdensbillede, og han er langt mere end blot og bar forfatter. Nemlig en indviet i de skjulte, guddommelige ting – kort sagt en helt enestående *mystés*.

Kilder:

Martinus: ”Omkring min missions fødsel”, kap. 14-21.

Gyldendals opslagsbog 1959, side 391.

Vilhelm Grønbech: ”Mystikere i Europa og Indien” 1-4 (1932-34).

Åge Marcus: ”Kristlig mystik”.

Édouard Schuré: ”De store indviede”

Om bøger

Kosmisk kemi

Af Per Bruus-Jensen

Nordisk Impuls 2008

208 sider

178 kr.

Anm. Eskild Kjær-Madsen

ISBN 87-88652-33-5

Per Bruus-Jensen udgiver sin seneste – og uigenkaldeligt sidste – bog den 25. marts. Vi har fået et fortryk af den, således at den kan blive anmeldt i dette nummer af DNV.

Bogen er en kortfattet gennemgang af det meget omfattende stof, som Martinus har behandlet i de 2 store bind af Livets bog, 2 og 3. Med det vante suveræne overblik over dette omfattende stof formår PBJ at fremstille det på en tilgængelig og nærværende måde. Det er klart en fordel på forhånd at være fortrolig med Martinus kosmologi, idet der af indlysende grunde må anvendes mange udtryk og forklaringer, som relaterer til denne; men da PBJ's ærinde som sædvanlig er at sætte kosmologien i forhold til mange kendte, naturvidenskabelige forhold – og dermed i den sidste ende at udfordre denne, vælger han at strukturere stoffet, således at den sandhedssøgende naturvidenskabsmand må føle sig udfordret til at undersøge disse forhold nærmere.

Det fornemmes, at PBJ har glædet sig til at kunne sætte dette definitive punktum for sit omfattende forfatterskab. Det gør han (side 199) ved helt konkret at udfordre naturvidenskaben til at indgå i en "eksperimentel afprøvning af Martinus' tese om virkelighedens immaterielle fundering." Eller lidt mere konkret: det fælles fokuspunkt for hhv. natur- og åndsvidenskaben er *energibegrebet*, idet netop dette i begge videnskaber indtager en central plads, samtidig med at det for begge videnskaber i princippet spiller den samme rolle. PBJ's udfordring går derfor på en teoretisk og eksperimentel undersøgelse og afprøvning af Martinus' påstand, at energi - bl.a. vores kendte virkelighed - er af immateriel natur, eller om den med naturvidenskabens udgangspunkt er af materiel natur. Altså en verificering/falsificering af tanken om en ska-

bers mulige tilstedeværelse som verdensaltets ultimative iværksætter - eller ikke, intet mindre!

Dette kan lyde noget højtravende. Det er det nu slet ikke, fordi problemstillingen er forklaret grundigt og forståeligt.

Der er imidlertid også et godt bud til enhver kosmologistuderende, idet PBJ afslutningsvist anviser en yderst konkret vej til for den enkelte at arbejde med sin egen, personlige, kosmiske kemi og dermed være med til at gøre verden en lille smule bedre og vedkommendes eget liv lykkeligere.

Som nævnt er dette Pers sidste bog. Og den udkommer lige omkring 50-årsdagen for starten på den personlige undervisning, som Martinus gennem 10 år skænkede ham. Martinus klare hensigt med dette var at sætte Per i stand til at udrede hans kosmologi i et for videnskabeligt tænkende mennesker acceptabelt sprog. I bakspejlet kan det ses, hvor rigtigt (naturligvis) det var af Martinus at give Per denne udfordring. En opgave, som Per loyalt og trofast har gennemført gennem et langt liv, der ingenlunde har været ubetinget hæderfyldt, guldrandet eller konfliktfrit. Der er grund til såvel at takke for Martinus' fremsyn - som for dette Pers livsværk. Det er anmelderens overbevisning, at eftertiden vil komme til at stå i uvurderlig gæld til dette arbejde som supplement til Martinus' egen grundlæggende udredning af verdensaltets hemmeligheder.

Spændende bliver det, om – nej, hvornår – naturvidenskaben indser nødvendigheden af at tage denne udfordring op. Den slipper ikke!

Meditation og spirituel materialisme

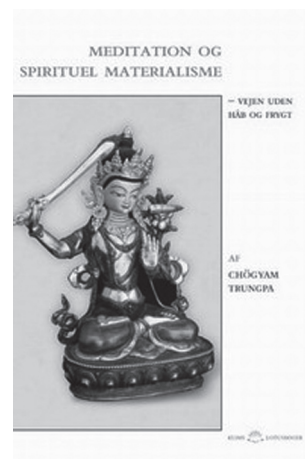
Af Chögyam Trungpa

Klimes Lotusbøger 2007

205 sider - 255 kr.

Anm. Robin Petersen

ISBN 978-87-7955-164-0

Dette er en af de væsentligste moderne bøger om Tibetansk buddhisme som omsider er blevet oversat til dansk.

Stephen S. Mathiasen, selv praktiserende buddhist og elev af Trungpa, har igennem mange år forsøgt at oversætte dette værk. Men Trungpas form og belæringer er vanskelige at levendegøre på et andet sprog. Nu er bogen her og oversættelsen har fået Trungpas sjæl med i sit udtryk.

Tibetansk buddhisme har været vellidt de seneste år. Af flere grunde.

Det var kineserne, som med vanlig stormagtsarrogance, uvidenhed og primitivitet, forsøgte at knuse den Tibetanske kulturs spirituelle juvel, så mange Tibetanere måtte flygte. For nu havde Kineserne altså fået en anden ide med Tibet end Tibetanerne.

Andre folkeslag som end ikke har været tilnærmelsesvist lignende igennem, er siden forblevet absorberet i selvmedlidenhed og hævnthirst. Ja, Kineserne har jo netop selv insisterende fastholdt en fornærmelse over de Japanske overgreb på Kina. Sådan er menneskelig adfærd og bevæggrunde ofte gennemsyret af magt og andre emotioner/ego, uerkendte for os selv.

Men selvmedlidenhed og hævn er ikke en del af den Tibetanske kultur. Tibetanere piver ikke. Og den spirituelle del af kulturen har taget denne landflygtighed som en opfordring til at udbrede den Tibetanske buddhisme.

Ikke mindst vi vesterlændinge ser mange sympatiske træk ved buddhismen. Buddhismen rummer en ægte ydmyghed. Her fejrer man foran egen dør og peger ikke fingre ad andre; modsat flere - teistiske - religioner.

Det reflekterende menneske har det ligeledes svært med den naive gudstro. Her er buddhismen langt mere tidsvarende med sin analytiske, nærmest videnskabelige tilgang.

Og ikke mindst er der Dalai Lama som vel er det nærmeste vi er på en verdensleder.

I buddhismen har man et begreb som hedder, at være en tulku; hvilket henviser til en bevidst genfødt lærer der er linjeholder for en specifik egenskab. Fx er Dalai Lama linjeholder for visdom og medfølelse.

Den 11. inkarnation af Trungpa nåede i sit korte liv - 1939 - '87 - at sætte sit præg gennem mange aktiviteter. Og han oprettede adskillige centre overalt i den vestlige verden.

Trungpa blev af mange anset for at være kontroversiel. Spiritus og kvinder var ham vist ikke helt ukendt. Ligesom hans direkte facon kunne virke barsk.

Bogen består af en række foredrag der afsluttes med spørgsmål fra salen.

Noget af det jeg værdsætter ved bogen er, at den, generelt i et meget dagligdags sprog, gennemgår og forklarer de centrale elementer i den Tibetanske buddhisme.

En samlet ordforklaring havde dog fuldstændt indtrykket af tilgængelighed.

Trungpas fremstilling af buddhismen er ortodoks i den forstand, at han beskriver den spirituelle proces fra a - b - c, etc.

Den Tibetanske buddhisme har en integritet som jeg savner i fx kristendommen. I buddhismen finder vi en samlet beskrivelse af det religiøse, filosofiske og psykologiske. Ligeledes fokuseres der i buddhisme på selvoplevelse, det at være på vejen, hvilket jo nærmest er tabu i kristendommen; i hvert fald indtil den pågældende af en eller anden årsag er død. Kristendommen i dens ortodokse form som en trosreligion opfordrer desværre ikke til selvstændig refleksion, erkendelse og oplevelse.

Omvendt har de kristne lande i højere grad formået at bringe elementer af næstekærlighed i form af humanisme, demokrati og hospitalsvæsen ind i den almene kultur, hvor den Tibetanske buddhisme har været mere elitær og adskilt fra samfundets strømninger iøvrigt.

Trungpas bog er en beskrivelse af vejen til frigørelse. Frigørelse fra ego. Forstået som det slør af aktivitet hvormed mennesket begrænser oplevelsen af åbent rum (tilstanden før ego, anm.).

"Udgangspunktet er åbent rum, der ikke tilhører nogen."

"Vi er dette rum, vi er *et* med det,"

Trungpa beskriver derpå hvordan vores aktivitet i dette rum gør os selvbevidste, hvilket skaber den første dualitet: rum og jeg. Denne dualitet og dens konsekvenser, er det som ender med at vi størkner i ego.

"Vi må begynde at afmontere den fundamentale struktur af det ego, som vi har skabt. Denne afmonteringsproces, hvor der løsnes, åbnes og gives op, er den virkelige læreproces."

"Egoet forsøger hele tiden at tilegne sig og udnytte de spirituelle belæringer til egen fordel."

Vi ser her hvor klart Trungpa har gennemskuet egoaktivitet. Hvem har ikke på et tidspunkt grebet sig selv i, at forveksle teoretisk forståelse med reelt integreret væren. For ikke at nævne alle de gange hvor vi vælger at overse, at vi "kloger os med lånte fjer".

Dertil ser vi også i citaterne, hvor nær Trungpas beskrivelse af åbent rum, er med Martinus' begreb X1.

"I stedet for at komplicere problemet med alverdens teorier, drejer det sig om forenkling. Situationen her og nu, selve dette øjeblik, rummer hele forhistorier og fremtidige bestemmelser."

"Frem for at prøve at opretholde kontrol, skal man afstå fra det. Du må stole på dig selv i stedet for at overvåge dig selv. Jo mere du forsøger at overvåge dig selv, des større sandsynlighed er der for at afbryde en situations naturlige leg og udfoldelse."

Ovenstående er selvfølgelig henvendt til mennesker som er på udviklingsvejen.

Men det skræmmende ved at afstå fra kontrol er jo, at vi bliver konfronteret direkte med alt vort ubevidste og undertrykte materiale. Og hvem har lyst til frivillig demaskering? Kan vi ikke bare ”finde juvelen” uden alt det der med at konfrontere os selv? Kan vi ikke bare sige: Nu er jeg oplyst! Færdig, slut. Jeg har ikke mere at lære eller forstå! Fra nu af hviler jeg i den store oplyste salighed. Dog, det der venter os idet vi afstår fra kontrol, er glimtvis oplevelse af strømmende væren. Glimtvis, fordi, vor væren undervejs i demaskeringsprocessen stadig vil være ”fyldt med klumper af ego”, som på alle mulige ubelejlige måder kommer frem i os.

”Man behøver overhovedet ikke at finde begyndelsen. Det er en oprindelig situation, derfor er det meningsløst logisk set, at søge efter begyndelsen. Den er der allerede. Den er begyndelsesløs.”

”Sans for humor udspringer af altgennemtrængende glæde.”

”Det er derfor, at blot det at stoppe op og tillade en åbning er det første trin i meditationspraksis.”

”Når vi giver plads for en åbning, vil der af sig selv pludselig opstå en spontan, intuitiv forståelse af, hvordan man fortsætter på vejen.”

Og sådan kunne jeg blive ved med at fremhæve små guld-korn fra bogen. Den er nærmest et vandfald af visdoms-senser, der står i kø for at springe ned over siderne.

Meditation og spirituel materialisme er også en bog man kan bruge som væg til at spille sine egne tanker og erkendelser op ad.

Fx står der indledningsvis i afsnittet om shunyata (tomhed, anm.): ”Når vi med prajnas sværd (intelligens hinsides ego/begreber, anm.) gennemhugger vores begrebsmæssige udgaver af verden, ...”

Teksten kan her give indtryk af, at det at overskride ego-aktivitet i form af dualisme og begreber, er en nærmest krigerisk handling hvor noget skal betvinges - gennemhuges.

Her oplever jeg at Trungpa med prajnas sværd snarere henviser til cutting through, som en proces hvor vi med anvendelse af klarhedens styrke/skelneevne skifter dimension og frigør os fra egoaktivitet.

I andre traditioner opdager man tomhed ved at give slip. Og opdager vi ikke tomhed via denne given slip, er det ganske enkelt fordi, der ikke er menneskelig parathed, eller fordi lag af ego først behøver at blive set, rummet og derved opløst. Og så er vi tilbage ved citatet hvor Trungpa siger: ”... Denne afmonteringsproces, hvor der løsnes,

åbnes og gives op, er den virkelige læreproces.”

Dertil kan man sige, at begær efter/griben ud efter at opleve tomhed, i sig selv er et aspekt af ego.

”At åbne sig selv fuldt ud, er at åbne sig for verden.”

En perle af en bog.

Lotusblomsten

- en selvbiografisk beretning om Jesu ungdom

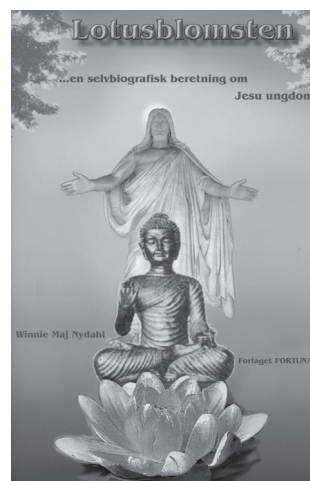
af Winnie Maj Nydahl

Forlaget Fortuna 2007

249 sider - 279 kr.

Anm. Steen Jørgensen

ISBN 978-87-9131-207-6

- anden del af en trilogi om Jesus liv

Bogen starter med et forord, hvor Winnie beskriver sin proces med at skrive bogen. Dernæst møder vi en personlig indledning til bogen af Jesus, som fortæller om hans mission. Om hvordan han gennem flere liv er ”blevet” trænet til at løse den store opgave – som han har valgt i overensstemmelse med ”Herren”.

Herefter tages der hul på de i bogen eksisterende 21 kapitler, som skridt for skridt præsenterer læseren for den ene gribende historie efter den anden. Historier skal i denne henseende forstås som en beskrivelse af de situationer, der bliver del af Jesus opvækst. Herunder hans møder med andre søgende mennesker, hvor nogle krydser hans vej videre mod deres rute til at ”få Gud” ind i hjertet – mens andre igen følger ham gennem flere måneder, når han rejser fra sted til sted i hans egen søgen og arbejde på at få en afklaring af hans tidligere liv.

I det følgende bringer jeg en situationsbeskrivelse eller stemningsbeskrivelse, der er kendetegnende for den atmosfære, der opstår, når Jesus indtræder i ”healerens” roller. Det er i sådanne situationer, hvor ordet mirakler let tages i brug.

En stemningsbeskrivelse

Healing af et lille barn – der senere bliver døbt Jesabel – siderne 66-67

Optakt. Dagen inden har Jesus været på besøg på stedet

– et slags børnehjem, hvor forsømte og efterladte børn fik hjælp. Her mødte han en kvinde, søster Martha, der så ham dybt i øjnene og mærkede hans kontakt til Gud. Instinktivt vidste hun, at her var en person af særskilt støbning. Den efterfølgende dag vender Jesus tilbage med Nyame, som han mener kunne blive en erstatningsmor for et lille nyfødt barn, der var blevet efterladt foran døren til børnehjemmet af sin mor, der åbenbart ikke magtede opgaven.

Situationen er så den, at det lille barn har stærke smerter og har grædt længe, da Jesus når frem til stedet igen sammen med Nyame.

Citat. Side 66-67.

”Martha, dette er Nyame, som jeg fortalte dig om i går, og dette er Mirza, som jeg rejser sammen med. De to kvinder bøjede hovedet i en hilsen til Martha, der så på dem og smilede. Velkommen kære børn. Hvor er jeg glad for at se jer. Uden at forklare sig rakte hun nu den lille pige til mig og nikkede. Jeg tog barnet, mens jeg så lige ind i Marthas stærke blik, og jeg så fuldstændig tillid og ubetinget tro der.

Martha rejste sig, så jeg kunne sidde, og jeg satte mig med den forpinte lille krop i mine arme. Hun var udmattet af at skrike, men smerterne drev hende til at forsætte, og jeg lagde nu min hånd på hendes mave. Lukkede øjnene og blev et med det lille menneske. Hendes smerte var min, hendes hjerteslag blev mit, og hendes hurtige gispende vejrtrækning gjorde mig tør i halsen.

Jeg koncentrerede al min kraft og sendte den ud i min håndflade. Jeg mærkede den healende varme og sendte den videre ind i barnet, mens jeg bad Herren om lov til at lindre hendes smerte. Alt omkring mig var væk. Jeg følte bare denne healende varme brede sig ud fra min hånd og ind i pigens krop, og jeg mærkede, hvordan hendes spændte muskler langsomt slappede af, og hendes gråd stilnede lidt for til sidst at høre op. Jeg blev siddende et stykke tid således og følte, hvorledes pigens åndedrag faldt mere til ro og blev regelmæssigt og til sidst lå hun rolig og afslappet i dyb søvn i mine arme. Så først åbnede jeg mine øjne og vendte tilbage til rummet, hvor jeg mødte Nyames målløse ansigt”. Citat slut.

Citat. Side 102-103.

Jesus udtaler sig om de mange tyverier, som sker omkring dem.

”Det gjorde mig altid bedrøvet at opleve mennesker sætte kærlighed, omsorg og hensyn til side kun med det formål at berige sig selv. Der findes ingen blivende lykke i ting – måske et øjeblik betagelse, der hurtigt svinder bort og giver plads til en nagende tomhed, men det forstår mennesker ikke”. Citat slut.

Et hovedtema i trilogien er Jesus ”konflikt” eller rettere hans arbejde med de umiddelbare behov kontra opfyldel-

sen af hans ”mission. Mange gange græder Jesus i sorg og savn over fraværet af sin egen familie. – Men igen og igen ”rejser” han sig – finder sin balance – erkender at sådan skal det være – det er hans mission – det er hans opgave. Det modner ham og ”uddanner” ham til at forstå andre menneskers sorg, smerte og lidelser. De efterfølgende tre linier rammer, som jeg oplever det – ”sømmet på hovedet”.

Vi er i en situation, hvor Jesus må tage afsked med sine trofaste rejsefæller, Job, Mirza og deres tre børn. Denne familie skal returnere hjem, mens Jesus er nu blevet 15 år og nye udfordringer i hans udvikling venter ham på hans videre færd mod Indien.

Citat side 108-109.

”Jeg vidste, at jeg havde min Gud med mig, men den nære kontakt til mennesker, jeg holdt af – en hånd at holde, en kind at kysse – den vil være væk. Det ville blive et stort savn for mig, men således var det bestemt”

...”Vi følte, at vi aldrig kunne slippe hinanden, men karavanen brød op, og det samme måtte mine mennesker gøre. Vore hænder slap, og jeg kæmpede for at blive stående på benene, mens de forsvandt længere og længere væk og til sidst kun var små prikker i det fjerne.

Så sank jeg sammen i større fortvivlelse, end jeg nogensinde havde følt. Jeg slæbte mig tilbage til det hus, vi havde boet i de sidste år, og der lå jeg i fuldstændig afmagt. Jeg følte, at alle havde forladt mig – selv min Gud, og jeg ønskede blot at forlade det hele.

Gråden gennemrystede min krop, og jeg bad fortvivlet Herren om at hjælpe mig i min smerte. Sindsbevægelsen må have været for meget for mig, for jeg faldt i en barmhjertig døs, der senere blev en dyb søvn, og i denne søvn kom Herren endelig til mig”. Citat slut.

Hvad Gud fortæller Jesus skal ikke afsløres her – men det er stærke ord. Det er, som jeg oplever det, en kulminerede undervisning i åndsvidenskab, forklarelse og tydeliggørelse af den mission, som Jesus er kommet for at fuldføre.

Jesus har nu forladt Damaskus sammen med sine rejsefæller og er på vejen mod Indien. I begyndelsen af rejsen opstår der en situation, hvor Mirzas datter Mirjam møder en anden lille pige. De taler hvert sit sprog – og forstår som følge deraf ikke hinandens ord – men efter en lille stund leger de sammen – som der ikke var nogle verbale grænser – talende til hinanden i hvert sit sprog og tilsyneladende går det helt fint. Den fremmede pige valgte at give Mirjam sin slidte dukke, som det var hendes pureste guld.

Mirza bemærker børnenes enkle måde at forholde sig til hinanden på – og Jesus kommer med nedenstående kommentar.

Citat side 89.

"Fordi vi holder op med at række ud og give af os selv til andre mennesker og i stedet skraber til os i den tro, at vi får mere ved at tage. Det er svært for de fleste at forstå, at kun ved at give modtager vi hundredefold tilbage, og at vi mister ved at tage fra andre, hvad vi ikke selv giver". Citat slut.

De rejser videre på deres vej mod Indien – med stop i Babylon, hvor Job mødes med tæppekyndige mennesker som fortæller ham at hvis det er tæpper, som har hans interesse, så er det Persien, som er målet. Således bliver det mens Jesus senere forsætter med nye rejsefæller mod Indien. Jesus vandre videre og når frem til sit første mål i Indien, som var et buddhistisk munkekloster. Her bliver Jesus en længere periode og vokser. Ved et besøg hos en syg mand i den nærliggende by møder han en jævnaldrende pige, Maya.. Dette møde bliver optakten til en enestående historie, som ej heller skal afsløres her. – Men ligeså tryllebindende som resten af historierne og de tidligere. Her får Jesus sin Bodhisattva indvielse og hans opmærksom henledes på hans fremtidige navn Maitreya. De læsere, som er bekendt med de store mestre inden for teosofien vil kunne nikke genkendende til netop det navn.

Bogen er fyldt med en række fantastiske begivenheder, mirakler og situation, som i den grad har tryllebundet mig. Fået mine energier til jubel – og kroppen er blevet dækket af "gåsehud". Hvad kan jeg fremhæve – hvad kan jeg undlade... en meget svær proces...

Mine varme anbefalinger gives hermed til læseren... Sluttelig mine inderligste tak: til dels forfatteren, Winnie. Dels til forlaget, som valgte at udgive bogen – men ikke mindst til "livet" over den inspiration, som jeg på det personlige plan har fundet i bøgerne...

LOVEN OM TILTRÆKNING

af Michael Losier

Borgens Forlag 2007

170 sider - 200 kr.

Anm. Ruth Olsen

ISBN 978-87-21-03134-3

Bogen søger med baggrund i bl.a. atomenergi at "bevise", at loven om at "lige tiltrækker lige" er videnskab. Han taler om magnetisme og om plus- og minuspoler. Men hvis han mener at kunne bruge den almindelige naturvidenskab, overser han, at denne påstår, at det er det ulige, altså plus og minus, der tiltrækker hinanden, mens det lige, plus/plus og minus/minus frastøder hinanden. Problemet er da også, at dette videnskabelige dogme ikke er rigtigt.

Men ellers synes der ikke at være noget forkert ved de påstande, han opsummerer fra alle sine utallige forgængere på området (Atkinson i 1906, Ernest Holmes i 1926 osv), nemlig at vi tiltrækker de energier, vi er i resonans med, dvs som vi "svinger" i takt med. Glade mennesker tiltrækker glade mennesker osv. Der findes flere gamle ordsprog, der afspejler dette faktum.

Bogen følger sig smukt ind i rækken af de bøger, der i de senere år har påvist, hvor vigtigt det er at tænke positivt. Med erkendelsen af, at vore tanker er energier, som vi sender ud i omgivelserne, opstår en større bevidsthed om, hvad dette betyder. De kommer jo før eller senere tilbage til os selv.

Når jeg oplever bogen ret "amerikansk", skyldes det dens megen fokuseren på, hvordan man tiltrækker penge og karriere. Men måske er også europæerne efterhånden meget godt med på den modebølge. Eftersom forfatteren åbenbart ikke kender så megen seriøs åndsvidenskab, fortæller han ikke noget om den karma, der kan ligge i ens aura og forhindre ønskeenergien i at virke - foreløbig. Men som Martinus fortæller - stærke inderlige ønsker vil før eller senere gå i opfyldelse, men det bliver måske først i en senere inkarnation. Hvis vi ellers har forstået at "ønske rigtigt".

Ayaan - opbrud og oprør

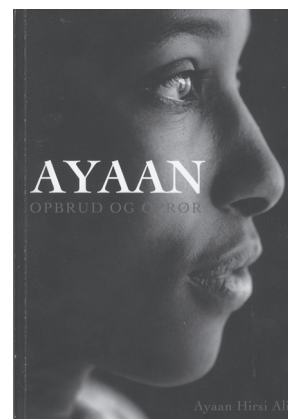
Af Ayaan Hirsi Ali

Jyllands-Postens forlag 2006

414 sider - 249 kr

Anm. v/Gunder Frederiksen

ISBN 978-87-7692-110-1

En modig kvinde sætter livet på spil i sin kamp mod barbariske skikke i sit somaliske hjemland. Ayan Hirsi selvbiografi "Opbrud og oprør" er så rystende beskrivelser, at man tager sig til hovedet. "kan det være virkeligheden?" For Ayan Hirsi Ali er det selvpoplevet virkelighed.

Efter en skrækkelig barndom vokser en nagende tvivl om familiens trosgrundlag i Ayan Hirsis sind – en tvivl som blev betragtet som Satans tale. Men hun kunne ikke ignorere tvivlen. Problemet måtte løses.

Da Ayan Hirsis bejlerne meldte sig, mindede det mest af alt om en handel, der foregik hen over hovedet på hende. Penge og chancerne for en betryggende fremtid for bruden var altafgørende. En dag kom faderen glad hjem fra moskeen og sagde, at en mand havde tilbudt ægteskab med hans datter. ”Jeg tilbød ham din hånd”, sagde faderen. Ingen drømte om at spørge Ayan Hirsi. Næste dag var alt arrangeret, og brylluppet blev overstået. Faderen tog Ayan i skole med formaninger om, hvordan man bliver en god kone. Koranen blev læst op for Ayan – blandt andet om hendes pligt til altid at bede sin mand om forlov, før hun gik uden for deres hus samt kvindens pligt til altid at stå seksuelt til rådighed for ægtemanden. ”*Jeres koner er jeres dyrkede land, på hvilken som helst måde I finder for godt.*” (koranen).

Flugten

På vej til Canada, hvor hendes mand boede, standser Ayan op i Holland. Hun tænkte kun på at slippe ud af det ægteskab, hun var blevet påtvunget. Her, hvor hun oplevede friheden, besluttede hun, at ”forsvinde helt” – flygte fra det hele. En politibetjent hjalp hende til Flygtningehjælpen, hvor hun fortalte sin historie. Hun opgav falsk navn og fødselsdato til den kvindelige jurist, for at forhindre nogen i at opspore hende.

Hun befandt hun sig i en konstant tilstand af anspændthed, da hun var klar over, at hun ville blive eftersøgt. Det gav hende skyldfølelse. På den anden side var hun meget tiltrukket af den europæiske orden – renhed i gaderne, busser der kørte til tiden, flinke betjente osv. Og de var endda ikke muslimer – utroligt! De havde altså ikke Allah at støtte sig til. De var jo vantro. Intet stemte med, hvad hun havde lært.

Ayans familien var i vildt oprør over hendes flugt. I Holland blev hun imidlertid anerkendt som flygtning og kunne leve der hele sit liv. Hun købte cowboybukser, smed tørklædet og ønskede nu at fremtræde som europæer. Mareridtet begyndte at lette.

Ayan fik job som tolk i flygtningehjælpen. Hun begyndte også at læse statskundskab på universitetet, da hun ønskede en forklaring på, hvorfor et samfund som det hollandske kunne fungere perfekt uden forbindelse med Gud. Dette menneskeskabte ledelsessystem var meget mere stabilt, fredeligt og fremgangsrigt, end de systemer ”Gud havde udtænkt” til muslimerne.

Som tolk mødte hun beretninger, som mindede om hendes egen. De kom fra systemer, hvor man skulle kæmpe for at overleve til et moderne system, hvor vold

var dårlig. Her skulle man løse problemer ved at tale om det. Hollænderne var tolerante og medfølelse over for indvandrere.

Ayan gik mere og mere op i politik, og deltog i debatter, hvor hun gav udtryk for at Islam havde behov for en Voltaire, der kunne skabe fornyelse.

Ayan fik en del invitationer til at tale – blandt andet i TV, hvor hun skulle besvare spørgsmålet: ”Bør vi frygte Islam?”, hvilket gav anledning til megen debat. Hun sagde, at Islam var hendes religion, men at Islam var tilbagestående, hvilket gav uro blandt de mange muslimer i Holland. Arrangørerne blev bange for hendes liv, og hun skulle have politibeskyttelse.

Hun arbejdede i flygtningehjælpen, hvor hun mødte mange sørgelige skæbner især blandt muslimske kvinder, der blev udsat for mishandling.

Det undrede hende, at mennesker, der havde Allah kunne leve i elendighed, medens alt var så velordnet i det vantro Holland. Hun havde lært, at man var tilhænger af Satan, hvis man ikke troede på Gud. Efter en del sjælekvaler besluttede hun at skippe sin barnetro. Over for sig selv sagde hun langsomt, men højt og tydeligt: ”Jeg tror ikke på Gud”, hvorefter hun følte sig lettet. Hun kastede sig mere over politik.

Ayan fik en del opfordringer til at tale om sit liv og sine meninger. Hun medvirkede således i et hollandsk tv-program om muslimske kvinder. Hun talte rent ud om den vold og undertrykkelse, de var udsat for. På spørgsmål om hun var enig med Europa i, at Islam er tilbagestående, svarede hun: ”Islam er min religion. Ja, Islam er tilbagestående”. Muslimske mænd gloede fjendtligt på hende. Hun blev hurtigst muligt kørt hjem i en taxa. Ayans hverdag var farlig.

På flugt

I Holland var der brug for kvinder i parlamentet, og hun blev opfordret til at stille op for det Liberale parti og blev valgt med 37.000 personlige stemmer. Desuden var hun indstillet på at arbejde for kvinders ligeret samt at stille mod en reformation af Islam. I et interview om profeten og hans forhold til en niårig pige udtalte hun, at ”efter vor målestok er Muhammed en pervers mand og en tyrant, hvorefter det hed, at ”Hirsi Ali kalder profeten Muhammed pervers” Han krævede absolut magt”. Det medførte optøjer, og i hundredvis af mennesker gik til politistationen og krævede, at Hirsi Ali blev straffet. Men hvor var hun?

Hirsi Ali var for en tid gemt bort i et forfatterrefugium i USA. Hun var helt underlagt livvagternes beslutninger om hendes gøren og laden. Da hun vendte tilbage til det

Holland, som hun nu betragtede som sit hjem, fortsatte hun sine studier ved universitetet. Hun blev ofte spurgt om, hvorledes det er til stadighed at leve med dødstrusler over hovedet. Selv fandt hun, at det lå dybt i den hollandske kultur at beskytte hende mod dødstrusler.

Hendes selvbiografi er fængslende beretning om en kvindes idealistiske kamp mod islamisk fundamentalisme, som hun ikke opgiver så længe, der stadig er kvinder, der bliver stenet og gjort til slaver, der mishandles, som profeten besluttede for århundreder siden.

Hirsi Ali skriver: ”Vi hører ofte fra muslimer, at Islams værdier er medfølelse, tolerance og frihed”. ”Det er ganske enkelt ikke rigtigt”, siger hun ”men Vesten sluger det rå, fordi de har lært, at man ikke må se kritisk på minoriteter”

Den strenge fortolkning af Koranen er i dag årsag til ulidelig elendighed for mænd og kvinder. Hirsi Ali mener, at det ikke på grund af globaliseringen er muligt for europæer og andre vesterlændinge at lade som om alvorlige brud på menneskerettighederne kun sker langt borte. – Bør velbjergede vesterlændinge gøre noget ved det? Islam er i øjeblikket den hurtigst voksende religion.

I deres hjemlande – f. eks. Somalia – lever mange i fattigdom, hvorfor der sker en ret kraftig udvandring til mere velstående lande f. eks. i Europa. Ud fra en kosmologisk betragtning skal vi lære hinandens leve- og tænkevaner at kende, for i det hele taget at kunne leve i fred med hinanden på tværs af vidt forskellige ideologier. Det er en svær men nyttig opgave for såvel indvandrere som værtslandene. Og det kræver tolerance, som jo netop er en af de vigtigste adgangsbilletter til det rigtige menneskerige, som vinker forude, hvis vi tager os sammen, smøger ærmerne op og mobiliserer de rigtige kvaliteter.

Ayans selvbiografi er et råb til verden om forståelse og indsigt i hinandens vidt forskellige tænke måder. Det intellektuelle middel er oplysning og atter oplysning. Det følelsesmæssige er vandringsen ad udviklingens hårde landevej. Men forude vinker et rigtigt menneskerige til os alle muslimer som kristne. Men vi skal selv skabe det. Så det er bare med at smøge ærmerne op og gå på jagt efter de rette karakteregenskaber. Og hvor viljen er til stede vil det også være muligt at finde dem i vor egen sjæl. – Martinus kosmiske analyser ville her være en uvurderlig hjælp. Men det kræver modenhed. Hvor når er den til stede? Læs bogen – der er stof til eftertanke.

Dialog

Jeg synes at Den Nye Verdensimpuls bliver stadigt bedre og bedre. Den er tolerant og vidtfavnende. Godt gået!

Jeg faldt over en ting i Per Bruus Jensens artikel i december nummeret - Impuls 4/2007.

Per taler flere gange om jeget, selvet og sjælen som én og samme ting.

Martinus taler om Jeg'et og selvet som samme ting. Han kalder også nogle steder Jeg'et for Det Højeste Selv. (Så vidt jeg husker i DEV I) Symbolforklaring til symbol 8.

Men Sjælen er jo noget helt andet hos Martinus. I et foredrag (af de ikke offentliggjorte af MI, men af os andre fri fugle) taler Martinus om Sjælen som noget, der er nede i X3. Det er helt tydeligt.

Martinus siger, frit efter hukommelsen: ”I dag kalder man det psyken, i gamle dage kaldte man det sjælen, og man kaldte dem sjælelæger, dem der arbejdede på dette felt”

Jeg syntes bare at det er forvirrende når Per Bruus Jensen begynder at blande disse vigtigt begreber sammen.

Ligeledes forvirrer det læserne at PBJ nu pludselig taler om X0 som Det Guddommelige Noget. Martinus omtaler jo netop i DEV I - symbol 8, 9 og 10 - Det Guddommelige Noget som X1.

På denne måde bliver det hele mere mystisk end logisk og afklarende.

Syntes bare lige at jeg ville nævne det.

Kærlig hilsen Jan

Shamanisme - et fortidslevn?

v/Ruth Olsen

Vor tids spirituelle felt er et broget billede. Der findes mange forskellige bevægelser. En af dem betegner sig shamanisme og anser sig for at være en velfungerende healingsteknik. Den bygger angiveligt på en gammel metode, der engang var udbredt over hele kloden. Jeg har prøvet at se nærmere på, hvad shamanisme oprindeligt var og lidt på, hvad den er nu, for til sidst at vurdere den set i lyset af Martinus' åndsvidenskab.

Ifølge noget af den forskning, der findes (bl.a. i Søren Nancke-Krogh's bog "Shamanens hest", Arnold Busck 1992) fandtes der i alle oprindelige samfund en eller anden form for shaman. Ordet shaman betyder "den, der ved". Nogle steder blev denne person kaldt en medicinmand, en troldmand, en völve eller andet, men funktionen og metoderne syntes ret ens. I de tidligste tider var shamanen oftest en kvinde, men senere blev det mest mænd, der havde denne funktion. De var fællesskabets kanal til en åndelig verden og dermed dets tjener og hjælper.

En shamans vigtigste redskab var trommen, på hvilken man ved monotone rytmiske slag, eventuelt sammen med sang og dans, bragte shamanen i trance og dermed i kontakt med åndernes verden. Fællesskabet skulle således med sang og dans hjælpe shamanen på vej. Ritualer ses stadig på Grønland, men selv om dronning Margrethe ved sine besøg deltager i trommedansen, kommer næppe nogen i trance ved det!

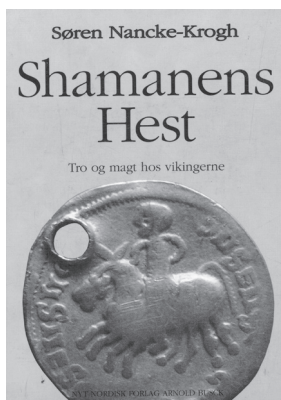
Trommen blev kaldt "shamanens hest". På denne otte-benede gangster "red" han til den usynlige ånde verden. Den nordiske mytologi Odin var engang en dygtig shaman, hvis tromme hed Slejpnir, og Thor var hans hjælpeånd. I rigtig gammel tid opererede man ikke med guder, kun med åndelige kræfter og naturmagter. Iøvrigt ses andre shamaner at have haft otte-benede "ridedyr", hvilket

f.eks. kan ses på malerier i Altamiragrotten i Nordspanien. Man tegnede ikke byttedyr men noget meget vigtigere - nemlig det shamanen "red" på til åndernes verden!

Man kunne også ride på en stok eller stav, behængt med alskens magiske ting og sager. Altså en kæphest! En sådan magisk stav brugtes stadig af sibiriske shamaner så sent som i 1930'erne. Da kristendommen skulle udrydde shamanismen i Europa, blev nogle kvinder til hekse og deres stav til et kosteskaf. Anderledes med bispestaven, som ingen alligevel længere ved, hvor stammer fra. Og vismandens "tryllestav" er blevet legetøj.

Også en vogn (solvognen?) eller et skib kunne bruges som "transportmiddel" til åndernes verden, sådan som vi ser det på de nordiske helleristninger. Af disse helleristninger, som findes på de gamle kultsteder, samt af andet gammelt billedmateriale, ses noget af den tids livsforståelse afspejlet. Man forestillede sig verden delt i en usynlig under- og oververden med menneskenes synlige verden derimellem, forbundet af "livets træ", verdenstræet (Yggdrasil), der havde rødderne i underverdenen og toppen i oververdenen.

I Lotte Hedeagers bog "Skygger af en anden virkelighed" (Samleren 1997) skriver hun s. 130: "Verdenstræet er centrum for shamanens kosmologi og rituelle handlinger, bl.a. initieringen. Det essentielle træk ved initierings-

ceremonien, hvad enten det er blandt eskimoerne, de amerikanske indianere eller de sibiriske folk, er den unge shamans rituelle død og genfødsel, og den pinsel og de smerter, som han må gennemgå for at få adgang til den esoteriske viden.”

Det lader til, man altid har vidst, at det kræver lidelseserfaringer at opnå visdom! Også Odin måtte jo hænge “korsfæstet” på verdenstræet i 9 dage og miste sit ene øje for at få adgang til visdommen.

Sjælens rejse ud af kroppen

Under shamanens trance rejste sjælen, dvs den forlod kroppen. Hvis det f.eks. var en afdødes ånd, der plagede det lille samfund, eller sygdomsdæmoner, rejste shamanens sjæl til underverdenen for at løse problemet, ofte forklædt som et dyr, et “kraftdyr”. Hvis den skulle til oververdenen, dvs til toppen af verdenstræet, måtte den som regel rejse som en fugl. Ved kult-ceremonier iklædte shamanen sig derfor en dyreham eller en fuglemaske, evt. fjerprydelser. Det var ligesom en slags “rejsetøj”, noget der gav ham del i dyrets kraft.

Mange steder forestillede man sig, man skulle til den usynlige verden via havets bund, og så måtte sjælen jo blive til en fisk for at nå frem og befri den afdødes ånd. Således mener nogle, at fisken er blevet til symbol på “frelseren”, på død og genopstandelse. I det hele taget blev vand forbundet med positive naturkræfter, hvorfor kultstederne ofte lå ved vand, f.eks. på en ø i en sø.

Man følte sig nok så forbundet med dyrene, end vi kender til i dag. Den romerske skribent Tacitus berettede efter en rejse til de nordiske lande, at “de tog varsler af dyrenes adfærd”, fordi man regnede dyrene for at være “gudernes medvidere”. Og en forsker i 1930’erne skrev, at i Sibirien brugte man en hest, når man påkaldte en afdødes ånd, for på dens rysten kunne man se, hvornår ånden var der. Mange shamaner havde dyr som “hjælpeånder”, kvindelige shamaner ofte en kat, sådan som vi i dag kan læse i eventyr om hekse.

I meget af det gamle billedmateriale ses markeret (oftest øverst i billedet) et hul, som man åbenbart forestillede sig, man skulle igennem for at komme til åndernes verden. Fra vor tids beskrivelser af ud-af-krop oplevelser genkender vi fornemmelsen af at rejse gennem en tunnel for at havne i en anden verden. Det fik iøvrigt en spirituel gruppe i 30’ernes Tyskland til at tro, der bogstaveligt var et hul ved Nordpolen, som førte ind til en beboelig verden i Jordens indre. Ja, der er dem, der stadig tror det.

Udover forsøg på at helbrede ved at bortmane sygdoms-ånder, følge de afdødes ånder godt på vej, spå om fremtiden, give leveregler og løse eventuelle kriser i det lille

samfund, var shamanens rolle også at fastholde stammens historie fra “tidernes morgen”. Alle kunne blive shaman, men kun den blev udvalgt som viste gode evner for at opnå forbindelse til åndernes verden, og desuden havde en hukommelse, der var velegnet til at videregive slægtens lange historie. Shamanen sørgede med andre ord for det, der i dag kaldes “samfundets sammenhængskraft”.

Rester af skelettet fra en meget dygtig - og altså kraftfuld - shaman blev ofte æret, og stykker af det blev båret som amuletter, formodentligt for at få del i dets kraft, apropos den katolske kirkes relikvier!

Mandlige shamaner bar ofte kvindedragt og kvindelige shamaner bar mandsdragt. Måske for at opnå modsætningernes sammensmeltning? Så sent som i 1910 skar man på NyGuinea Uli-figurer, dvs forfædrefigurer, som hermafroditter, for de mente der i de afdødes paradis ikke var kønsforskelle. Når præster den dag i dag bærer kvindedragt, er det uden tvivl en rest fra shaman-tiden. Og det skønt der står i Mosebogen, at mænd ikke må bære kvindedragt og kvinder ikke mandsdragt! Hvorfor udstedte Moses mon et sådant forbud - for at komme shamanismen til livs?

Shamanismen udviklede sig lidt forskelligt rundt om på kloden. Indianerne i Amerika havde en ret veludviklet filosofi med stor kundskab om naturens kræfter, om plantemedicin osv. En ny shaman skulle ofte stå i lære hos en gammel i mange år og blev så efterhånden indviet i stadig højere rangklasser, syv ialt. I Indien og Tibet udviklede der sig visdomsskoler, og shamanen blev til en “mystiker” eller guru. Også her var der syv forskellige grader af indvielse, sådan som vi bl.a. hører om det hos gnostikerne. Men her blev betoningen af forskellen mellem krop og sjæl til den dualisme, der siden gik over i europæisk kultur.

Vor tids shamanisme

I vor tid er shamanisme især blevet populær i USA. Måske fordi man har været tættere på den gamle indianske kultur? Men den moderne shamanisme adskiller sig meget fra den gamle, bl.a. fordi den er blevet blandet med nyere indsigter både fra teosofi og fra naturvidenskaben. Hvor den før var et fællesskabsanliggende, er den blevet individualiseret og kommet til især at handle om den enkeltes helbred og velbefindende.

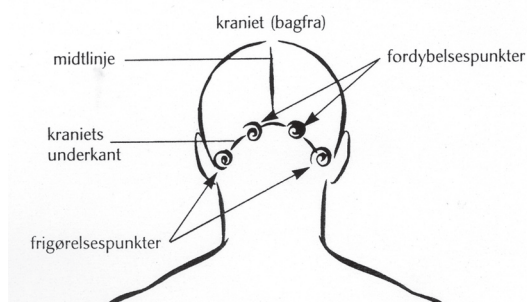
Fænomenet trance er dog stadig en del af den, for det handler om at blive bevidst om de usynlige energier. Ånder er nu hovedsageligt blevet til energier. Alle kan lære at se “det lysende energifelt”, som alt er indsvøbt i, siger Alberto Villoldo i sin bog “Shamanens visdom” (Aschehoug 2001). Han mener, at vi ved at lære at “læse” dette vort energifelt kan få information, ikke bare om vor

lange fortid, men også om vor fremtid. For alt manifesterer sig først i dette energifelt, inden det materialiserer sig i fysisk materie, siger han.

Villoldo gør meget ud af det, han kalder at skabe "et helligt rum" ved at påkalde universets hellige dvs helbredende kraft. Han siger: "Energien i dette rum giver mig styrke til at hele mig selv og til at modtage bistand fra ånderverdenens lysende væsener".

I den forbindelse kom jeg til at tænke på alle de stencirkler, der ligger som levn fra fortiden, med Stonehenge som det mest pompøse eksempel. Måske var det den tids måde at skabe "helligt rum" om deres kultiske fester. Og det der har fået menneskene til at bygge store templer og katedraler?

Villoldo kalder sin form for shamanisme for "energimedicin", og den handler da også mest om, hvordan man frigører sig for negative dvs destruktive energier. Han fortæller, hvordan man kan teste en person for "giftige" energier på følgende måde: lad klienten holde armen vandret udstrakt og forsøg at presse den nedad. Få nu klienten til at tænke negative tanker, så viser det sig, at han ikke har kraft til at fastholde armen i udstrakt stilling, men at den giver efter. Lad ham så tænke positive tanker, og da vil han vise sig at have kraft nok til at modstå presset.

Han fremkalder en let trance hos sine klienter ved at trykke og holde ca. 10 min. på noget, han kalder "fordybelsespunkter" i baghovedet, det som nogle akupunktører kalder "himmelporten". Meningen er, skriver han (s.173) at "det censurerende, kritiske sind skal slippe sit greb om bevidstheden". Dette skulle så åbne chakraerne og sende de "giftige" energier ud af kroppen, hvis man også med hånden drejer mod uret over chakraerne. Ved at dreje med uret, lukkes de igen.

Åndsvidenskabeligt set

Selv om moderne shamanisme bruger nogle af de gamle ord og begreber, er det for mig at se blot endnu en form for terapi for psykisk betrængte i den økonomisk velstillede del af verden. Vi har ikke mere den stærke instinktenergi, der før i tiden gjorde den meget dybe trance mulig, hvor oplevelsen af at "rejse med kraftdyr" sikkert var nok så levende som vore dages fantasirejser. De gamle shamaner

havde stærke psykiske evner, det som Martinus kalder "lavpsykiske" evner, og som han siger, det er en stor misforståelse at prøve at opøve igen.

Martinus skriver i LB VI stk. 2008: "Frembringelsen af psykiske eksperimenter, clairvoyance, mediumisme, pendulsvingninger etc. er ikke produkter af en udviklet moral. Tværtimod, disse psykiske evner tilhører en udviklingsepoke, de nuværende kulturmennesker forlængst er vokset fra og derfor kun besidder som energiløse rudimenter. At træne sådanne evner frem er i virkeligheden en tilbagegang og kan kun lade sig gøre i et meget lille omfang og på bekostning af andre og for væsenets nuværende udviklingstrin nødvendige evner og anlæg."

Hvis psykiske evner bruges ud fra en høj moral og altså i alkærlighedens tjeneste, bliver de til det, Martinus kalder "højpsykiske" evner. De evner er en del af alle menneskers fremtidsmuligheder. Vi kan dog ikke forcere sådanne evner frem. Den eneste vej går over udvikling af næstekærlighedsevnen. Forsøger vi at skyde genvej, vil vi bare møde "tærsklens vogtere", ja vi risikerer at blive mentalt forstyrrede.

Med højpsykiske evner får vi mulighed for at bruge de højere åndelige energier. Som Martinus beskriver det i forklaringen til figur 17 i symbol nr.33, "slipsesymbolet" (DEV III s.289): "Ved denne åndelige eller psykiske kraft foregår disse underbare manifestationer, vi udtrykker som "mirakelhelbredelse", materialisation og dematerialisation, "telepati", "organisk fjernsyn" og "organisk fjernhørelse" m.m. Det er disse evner, der sætter det færdige menneske i Guds billede i stand til at være i organisk forbindelse med de høje kosmiske væsener på det åndelige plan, der tilsammen udgør Guds redskab for styring og ledelse af menneskeheden frem til at blive i hans billede efter hans lignelse."

Nogle påstår, at vi ved at sætte os i stille meditation og søge indad i os selv, vil kunne opnå visdom, fordi "visdommens kilde" findes i vort eget indre. Men måske er det bare "tærsklens vogtere", vi finder der - i første omgang? Faktisk er den bedste vej i virkeligheden at "søge udad" ifølge Martinus. Vejen til lyset, vejen til indvielse, går udelukkende over at forvandle sin væremåde fra selviskhed til uselviskhed, over dette "at tjene andre" (stk. 2008).

Vi skal ud og have modgang og modspil for at få erfaringer og respons på vort eget væsens ufuldkommenhed. Vi skal ud og lære at acceptere, ja måske endda holde af, dem der er anderledes end os selv. Vi klarer os ikke mere ved hjælp af instinkt, vi må gå den svære vej over de knubs, vi behøver, og de udfordringer, vi skal have, for at udvikle intelligensen og følelsen.

ET BESØG PÅ MARTINUS INSTITUT

v/Per Holsner

En gæsts oplevelse i rum og tid ved besøg på instituttet, Martinus bolig i årene 1943-1981, og hjemmet for skabelsen af det Tredje Testamente.

Instituttets indvielse

Den 3. oktober 1943 midt under 2 verdenskrigs tyske besættelse blev Martinus Institut indviet. I foredragssalen den dag sagde Martinus: ”*Det er den første skole for den kosmiske videnskab. Den er ganske vist kun endnu et lille sennepskorn, men ikke desto mindre skal kærlighedens specielle videnskab fra dens sole uhæmmet funkle alle ærlige sandhedssøgere i møde. Vor fælles kærlighed skal skabe et intellektualitetens tempel, et humanitetens hjem, et kulturens centrum for udvikling af næstekærlighed. Og til dette guddommelige formål skal dette hus fra i dag være indviet*”.

Templer gennem tiderne.

I årtusinder har menneskene bygget templer, katedraler og kirker til at være stedet for et møde med Gud. Formede og udsmykkede for at tiltrække og rumme guddommen, med præg af hver sin kulturs tid og sted. Martinus beskrev selv den ægyptiske pyramide og Salomons tempel med sin forgård, hellige og allerhelligste rum. Salomons tempel blev bygget i Jerusalem omkring år 1000 f. k. og gav plads til pagtens ark. Det blev jødedommens kultiske midtpunkt. År 593 f. k. plyndrede den babyloniske konge Nebukadneser byen, som sattes i brand. Templet blev ødelagt og pagtens ark forsvandt. I biblens Ny Testamente fortælles om Jesus virke i Herodes genopbyggede tempel, i sin Faders hus. Men da Jerusalem ikke kendte sin besøgstid, korsfæstede Jesus Kristus for at genopstå i sin opstandelseskrops tempel.

I Schweiz begyndte Rudolf Steiner år 1913 på antroposofisk baggrund at bygge et moderne tempel, Goetheanum, til Kristus genkomst, for at berede plads til Guds ord og den verdenslærer, han ved skulle komme. Et højintellektuelt kunstværk til formålet, men nedbrændt år 1922/23.

Instituttet udefra

Instituttet ligger på Mariendalsvej 94-96 på Frederiksberg, og blev bygget år 1918 af Teosofisk Selskab. Senere overtaget af en spiritistisk forening, inden Martinus efter en ombygning og nyindretning indviede det. Til dagen skænkede kunstneren Harald Isenstein den smukke skulptur ”Mor med Barn”, som er opstillet i blomsterhaven foran det tempellignende hus. Som den hvide ildåb gav Martinus evne til at se jordklodevæsenet skinne i hvidt kristuslys, kunne han fra sin bolig på første sal gå ud på altanen og kigge ned på denne have, hvor en hvid moderjord bærer på sit barn. Den nye jordmenneskehed med kristusbarnet i os alle. Ligesom ”Maria med barnet” i Rafaels berømte maleri, og på en måde set nede i dalen. Ned til Marie-dals-vej fra Freds-rigets-bjerg.

De 2 søjler, som bærer altanen hed i Salomons tempel Boas og Jakin, symbol for henholdsvis viljekraft og visdom, og dem må gæsten passere igennem for at komme ind i hallen med reception og videre ind til foredragssal og studierum. Her kan den søgende så få kontakt med åndelig viden, som det i sin tid skete i ældre templers hellige rum. I sit hjem bag altanen skabte Martinus ligevægt mellem viljekraftens og visdommens søjler med sin kærlighedsvidenskab. Han kunne forbinde husfacadens firkant med den oven liggende trekant, forene jord og himmel gennem sin nyskabende menneskelige kærlighedsenergi i en åndelig materie, som kan reflektere den hellige ånd i hjertet.

I facadens øvre trekant er templets forhæng trukket til side og åbner for det allerhelligste, udtrykt ved stjernesymbolet. Et lignende symbol lyser på samme murs inderside på stuevægen til højre for altandørene i Martinus bolig. På ydersiden som et guddommeligt øje af kosmisk bevidsthed i det levende væsens trekant med udsigt over verdensaltet fra sin himmel. I Matth.27.51 står der: ”Da brast forhængen i templet i 2 dele, oppefra og ned, jorden rystede og klipperne revnede, og gravene åbnede sig”. Himlens og jordens begge dybe hemmeligheder åbenbares.

Indenfor i instituttet

Indenfor i hallen ses på højre side en kældertrappe, der stiger op mellem en hvid sfinks porcelænsfigur og et rundt vægrelief med billedet af et solbestrålet menneske

siddende i græsset omgivet af stjerner og planeten Saturn. Som en påmindelse om gammel ægyptisk tempelkunst. I den modsatte side af hallen går der en trappe op til første sal, med en vending halvvejs oppe, hvor et vindue med karm lyser ind. I karmen står Thorvaldsens gipsfigur af Jesus Kristus, og lige under hænger Gustav Doré's billede "Og det blev lys". Langs med trappens begge vægges sider er der ophængt en sorthvid billedserie med nordisk mytologi, som viser krigere i kamp. Helt oppe ad trappen ser gæsten en kopi af Leonardo Da Vinci's berømte nadverbillede og under det, Martinus hovedsymbol "Det evige verdensbillede", som han gjorde færdigt år 1928 med hele forsynets åndelige støtte.

Som en vandring både i tid og rum

Denne vandring fra kældermørke til Martinus bolig på første sal, hvor han i lyset byder velkommen til fælles måltid ved Herrens bord og broderskab i verdensaltet, kan opleves som et forløb i tid. Fra underbevidsthedens instinktive kældermørke over Moses-kulturen til aktuell fysisk dagsbevidsthed i hallen, hvor det dyriske og humane i vor tid mødes, symboliseret ved sfinksen og solrelieffet. Med mulighed for at gå til reception, foredrag, bibliotek og studierum. Ad trappen videre op til første sal, i vendingen med vinduelyset markerer kristusfiguren Guds åndelige lys fra Gustav Doré's billede, i sin kærlighedsmodel. Trods det fortsætter billedrækken af kæmpende krigere videre op, som tegn på at det kristne budskab i det Nye Testamente ikke har fortrængt det dræbende princip eller det Gamle Testaments levemåde. Helt oppe ad trappen deler Jesus vin og brød med disciplene på Leonardo Da Vinci's billede. Det skete i sin tid i Coenaculum på Zions bjerg i Jerusalem, hvor Jesus holdt sin afskedstale skærtorsdag aften år 33 e. k. og lovede at sende "Talsmanden den hellige ånd". Med ordene: "Jeg skal bede Faderen, og han skal give jer en anden hjælper, som skal være hos jer for altid, sandhedens ånd".

Sandhedens ånd, den anden hjælper.

Martinus hovedsymbol "Det evige verdensbillede" udtrykker denne sandhedens ånd, og Martinus afsluttede netop sin åndelige indvielse af ild dåb skærtorsdag år

1921, for gennem den kosmiske åndsvidenskab atter at indbyde menneskene: "*Kommer hid til mig, alle I, som er besværede, og jeg skal give eder hvile, lige såvel som den bekræfter den guddommelige sandhed: Se, jeg er med eder alle dage, gennem alle tider, i alle ting, i al evighed*". (Småbog nr.4: Omkring min missions fødsel. Kap.21). På soklen til Thorvaldsens kristusfigur står citatet fra Matth.11.28 indledt med ordene: "*Kommer til mig...*"

Martinus stue

I Martinus varme lyse stue finder gæsten husets og hjemmets allerhelligste tempelrum. Guds ånd gennem Martinus kunne omfavne ham som solen. Loftet hvidt, dets overgang til væggen gylden med guldfarvede gardiner hængende ned til gulvet og væggene med rødgyldent flammemotiv på tapetet. Kærlighedens guld mellem den hvide hellige ånd og livets gyldne ildkraft. I sofaen og de bløde stole bæres gæsten op af mineralrigets indigo og planterigets røde betræk i tyngderigets fysiske form. Fra væggene kigger symbolbilleder fra intuitionsriget ned og tiltaler gæstens selvbevidste tanke og følelse. Her blev biblens Tredje Testamente skrevet og står på boghylden over det store vægtæppe med billedet af Ægyptens pyramider og sfinks. Et kredsløb fra kælderens forgård til første sals allerhelligste over hallens hverdag er gennemført, fra fortid over nutiden mod fremtiden. I sandhed et besøg værd.

Solrelieffet.

Det er også kunstneren Harald Isenstein, som har skabt det runde relief ovenfor kældertrappen. En videreudvikling af en plakette til minde om Albert Einstein, som han tidligere havde lavet. Begge som en hyldest til videnskaben, hvor en passer er skiftet ud med en stor femstjerne og mange

femstjerner blevet til seksstjerner. Stadigt med mennesket siddende på græsset mellem den firestrålende sol kiggende ind og planeten med sin omkredsende ring. Et fysisk måleinstrument, passeren til fysisk naturvidenskab, og kosmisk klarsyn gennem femstjernens højere selv til åndsvidenskab, som begge sammen kan vise verdensaltet i "Det evige verdensbillede"s seksstjernede virkelighed. Som naturlig livskunst i skabelsesprincipets fire solstråler.

MARTINUS CENTER I KLINT

v/Per Holsner

Et kærlighedens brændpunkt og midtpunkt for kristen kosmisk åndsvidenskab på jorden. Som Jerusalem i sin tid blev det for verdensreligion.

Symbol 44

Martinus omtaler Klint som et fastboende, jordbunden fredens paradis med en skole i livskunst, i kontakt med menneskets dybeste inspiration. Martinus symbol 44 "Elsker hverandre" viser den åndelige sols hellige ånd i korsform svæve over vandet og oplyse Klint. Symbolet blev bragt i Kosmos bladet år 1934, samme år som strandområdet ved Klint blev købt, og Kosmos flaget med symbolet for den hellige ånd blev indviet ved havet 2 år senere. Det var en kontrast til det tyske forsøg på at skabe et 3'dje rige med sine forberedelser til en kommende krig.

På symbolet stråler den hellige ånd som en hjertebro fra guddommens inderste, åndelige sol over afgrundsdyb vand og varmer menneskene i mørket. Til kærlighed og livets love. Fra Skandinavien over Klint, som "et voksende verdensfrelsende lyscenter i ragnaroks mørke" ifølge Martinus, til menneskeheden i kredsløb om jorden. I artiklen til symbolbilledet står at læse: "En stor plan i den guddommelige verdensorden skal bringes til fuldendelse. Jorden skal slynges ind i en ny kosmisk bane, hvor alt som ikke er af "renhed" af kærlighed må blive udenfor. De stærke vibrationer fra Faderens zone opløser alle detaljer, som ikke er isoleret i kærlighed".

Stærke vibrationer fra Faderens zone

Det dybe mørke sår i menneskeheden sjæl renses i lyset og det "ragnarok, som skal komme, vil bringe alt det onde frem". "Dommedagen er en periode, hvor en slags udrensning finder sted". En personlig psykologisk undervisning, hvor mange vil forandre sig til fårene, og bukkene blive fraseret i 2-3 verdenskrige. Formodentlig kan krigen mod terror med sit globale omfang betegnes som en lille verdenskrig. De sidste tider af den gamle verdens krigskultur vil ende i dette 21. århundrede, og derefter vil krig forsvinde.

Centrets atmosfære

Kosmos Feriekoloni blev navnet på centret i Klint, for her forbinder den paradisiske åndelige sfære sig direkte, med mulighed for tiltrængt ferie efter jordelivets tunge arbejde. Som et åndehul for hvile og inspiration i skøn natur. Den lyse åndelige verden er koblet direkte til stedet, som sym-bol 44 viser, og derfor beder Martinus om, at besøgeren ligesom Moses ved den brændende tornebusk sjæleligt tager snavsede sko af, fordi stedet er helligt. Som kristusriget nogle få timer hver juleaften berører menneskeheden og kan tænde hjertets julelys, er Martinus Center et kærlighedens brændpunkt på jorden.

Martinus "Elsker hverandre" bekræfter Jesus kærligheds bud i Joh.13.34-35 og 15.9-17: "Et nyt bud giver jeg jer, at I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple, hvis I har kærlighed til hinanden...Større kærlighed har ingen end at sætte sit liv til for sine venner". Martinus helligede sit liv for Sagen og ønskede, at hans venner kærligt gik ud i verden med budskabet i det Tredje Testamente.

Klint ved havet

Kosmos Feriekoloni fik ændret sit navn til først Kosmos Ferieby, og siden år 1977 hedder stedet Martinus Center. Herfra skal den kosmiske kristne åndsvidenskab stråle ud til menneskeheden i den nye fredens verdenskultur. At Martinus Center netop kom til at ligge ved havet, skal ses i et større sammenhæng. Som en ligevægt mellem Østen med sin buddhisme og Vesten med sin kristendom. Buddha betyder den oplyste, og buddhismen søger himmelvendt bort fra jordens lidelseserfaring. Fysisk ikke mindst udtrykt ved sine templer på verdens tag, Himalaya. Kristendommen i sine forskellige fraktioner bredte sig frem for alt mod vest. Jesus blev døbt ved Jordans flod nær ved det Døde Hav, som er det laveste punkt på landjorden med sine 400 meter under havenes gennemsnitlige overflade, og han gennemled alle menneskets lidelseskvaliteter og steg ned i jordens sjælelige dyb. Danmark med sit køligt tempererede klima og sin 10.000 km kystlinje tilbyder ved havet en mulighed for balance mellem øst og vest, høj og lav. Både fysisk og sjæleligt, da Martinus kosmiske åndsvidenskab er en gylden middelev af lysfyldt kærlighed og kærlig visdom.

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Coaching

Fænomenet coaching er kommet på mode. Ordet såvel som dets indhold har vi fået fra USA, som så meget andet nymodens. Egentlig betyder ordet "kusk", dvs "den der styrer", og blev først brugt i sportens verden. Men nu har fænomenet bredt sig til både erhvervsliv og privatliv.

Hvori adskiller det sig fra almindelig terapi og psykologisk rådgivning? Hvis det altså gør. Jeg har læst et par bøger om det og giver herfra et par stikord, så kan man selv vurdere, om det bare er "gammel vin på nye flasker".

Det gælder om at tage ansvar for eget liv, sætte sig mål, vælge de bedste løsninger og handle effektivt derefter. En coach er blot en slags "jordemoder", der hjælper klienten med at få sin egen viden og erfaring frem i lyset. Man skal udvikle sit eget potentiale. Der fokuseres ikke på følelser. Man skal analysere dem og ikke "drukne" i dem. Det vigtige er, hvordan man *forholder* sig til problemerne. Man udfordres på sin tolkning af verden for at få øje på flere mulige løsninger. En coach sætter ikke fokus på personen eller problemet, men på personens *opfattelse* af problemet og på grundlaget for denne opfattelse. Kodeordet er *refleksion*.

Man skal søge forståelse og respekt for andres vurderinger, for det gælder om at kunne samarbejde med mennesker med forskellige holdninger. Man skal øge sin indlevelsesevne og få en bedre social adfærd. Sine egne psykologiske forsvarsmekanismer må man blive bevidst om, så de ikke hæmmer ens udvikling. Man må tage hensyn til såvel de individuelle evner og særpræg som til den helhed, man indgår i. Samarbejde og en fælles vision bliver stadig vigtigere, nu hvor de fleste skal leve af at være "tankearbejdere" i stedet for kropsarbejdere. Vi skal lære at se uenighed og konflikt som spændende forskellighed, der kan føre til ny udvikling.

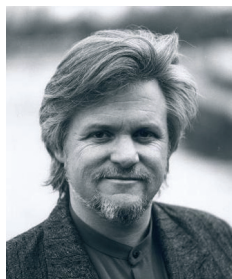
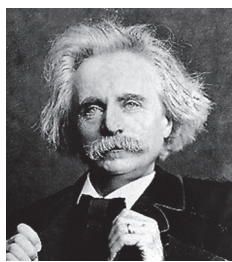
En coach skal sørge for, at personen oplever enhver beslutning som sin egen. Modeordet er "at tage ejerskab" - på beslutninger, løsninger, ja til sit liv. Man skal være selvstyrende, selvkontrollerende. Det autoritære lederskab er håbløst gammeldags og fratager mennesket såvel motivation som arbejdsglæde, gør medarbejderne uengagerede og uansvarlige. Det centralistiske hierarkiske styringssystem hører til en fortidig verdensopfattelse og menneskesyn. (Mon ikke regeringen skulle læse nogle coach-bøger?)

Nogle vil måske nok synes, alt det her lyder meget krævende og besværligt. Og det i en tid, hvor vi på TV kan møde en rådgivende præst, der fortæller sin "klient", at hun bare skal lægge problemerne og ansvaret over i Guds hænder. Men for mig lyder det blot ligesom den "bevidstgørelsesproces", vi forsøgte os med engang i kvindebevægelsens basisgrupper. Vi skulle tage ansvaret for eget liv - hvem skulle ellers ha' det? Det eneste, vi manglede, var erkendelsen af, at livet har et meget længere og større perspektiv, end denne ene inkarnation. Vi lærer ikke bare for nuet men for evigheden.

Før-livs-coach

Nu får vi ikke bare tilbuddet om at tage uddannelse som life-coach, vi kan også uddanne os som "past-lives-coach". Det er den efterhånden kendte foredragsholder og forfatter (til bogen om "Den tilbageholdte viden om helbredelser"), Robby Curdorf, der tilbyder, at vi på 4 weekender og for 6000 kr kan blive en sådan coach, der "kan genopvække menneskers erindringer fra deres tidligere liv".

Som eksempler på, hvad man kan opdage om tidligere liv, ser vi på Curdorfs PR-materiale billeder af, hvordan musikeren og healeren Paul Armitage er en inkarnation af den norske komponist Edvard Grieg, og hvordan artist og healer Erik Berglund engang har været H.C.Andersen.

De viser interessant nok ligheder i udseende, men hvad betyder mest for vor fysiske fremtoning - forældrenes gener eller vore egne talentkerner for opbygning af en organisme?

Interview med Jesus?

Jesus sagde, da han gik her på Jorden, at man ikke efter hans bortgang skulle prøve at finde ham noget sted. Og Martinus har fortalt, at Jesu "komme i skyerne" skulle forstås sådan, at det var hans form for bevidsthed, altså kristusbevidstheden, der ville "komme", nemlig når vi havde udviklet den i os selv.

Når nogen derfor kommer og påstår, de har "talt med" Jesus og kanalisere budskaber fra ham, bliver jeg ret skeptisk. På den anden side har Jesus jo også sagt, at han "vil være med os alle dage indtil verdens ende", så jeg

vil da ikke udelukke muligheden af, at han har vigtigt "nyt" til os her i de "sidste tider".

Altså købte jeg en DVD, hvor en Gregory Possman reklamerer med sin "varme linie" til Jesus. Men det var en slem skuffelse. Det hele er blot almindelige pæne ord om kærlighed, som vi møder i talrige kanaliserede bøger for tiden. Dem kunne enhver, der læser nogle af vor tids spirituelle bøger, give videre med påstanden om, at de kom fra Jesus. Da han så kommer med den om ægteskabet med Maria Magdalene, fik jeg en fornemmelse af fup og fidus.

Derfor kan der selvfølgelig godt være dem, der kan have glæde af at se en mand sidde i en stol og lade hans søde ord risle ind i sit øre. Nødvendigheden af budskabet om næstekærlighed er ikke blevet mindre i disse år, så de kan ikke gentages for tit.

Tidens energi-problemer

Der forskes for tiden meget i metoder til at skabe miljørigtig energi. Selv om såkaldte eksperter påstår, at atomkraft er "ren", ved eller fornemmer de fleste, at det ikke er sandt. Ud fra den metode, som man mener solen bruger til at skabe energi, forsøger man nu

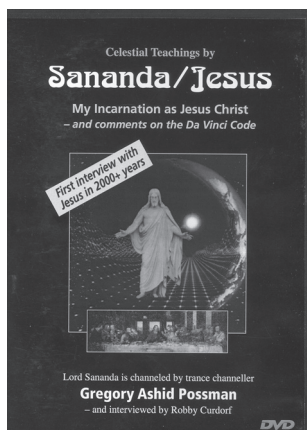
at sammensmelte atomkerner (fusion) i stedet for at splitte dem (fission). Problemet er blot, at man tror, det kræver samme høje temperatur som i solen, så man skal stort set bruge ligeså meget energi, som man får ud af det.

Det kan undre, hvorfor der ikke forskes mere i, hvordan energi-koncentrationer opstår her på jorden, f.eks. i lyn, cykloner og orkaner. Og det kan undre, at man slet ikke har lyttet til de intuitive begavelser, der ind i mellem har givet et vink om naturens måde at gøre det på. Der har været en Schauburger, der påviste den energi-opbyggende spiralbevægelse, han kaldte implosion, i modsætning til den energi-nedbrydende eksplosion, vi idag bruger i næsten al vor teknologi.

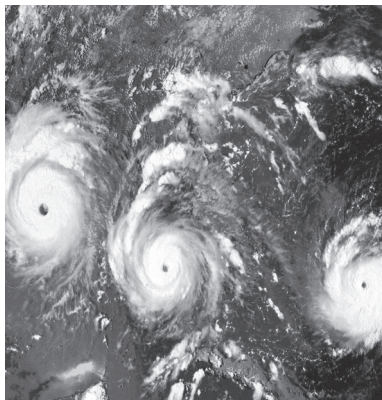
Martinus har fortalt om den kraft, der opstår i spændingsforholdet mellem varme og kulde. Man kan blot betragte f.eks. cykloner eller det høj- og lavtryk, der skaber orkaner, for at få dette bekræftet. Og endelig har en Walter Russell fortalt om den indadspiralerende bevægelse, der er i stand til at skabe en energi-koncentration så høj, at den kan blive til en selv-kørende fusions"reaktor", som solen er.

Naturvidenskaben har det problem, at den faktisk ikke ved, hvad energi grundkæggende er. Da jeg læste om det anlæg i Sveiz, hvor man sender partikler i en flere kilometer lang rundkreds med noget, der nærmer sig lysets hastighed, tænkte jeg: Hvad mon der ville ske, hvis man i stedet lod partiklerne (eller plasmaet, som det vel er) suse rundt i en spiralbevægelse indad? Det var vist det, Tesla gjorde i meget mindre skala, og fik så meget energi ud af det, at det hele sprang i luften.

Det kan undre, hvorfor naturvidenskaben aldrig har fokuseret på spiralbevægelsens grundlæggende funktion i dette fysiske univers. Man

støder dog på den overalt, fra spiralgalakser til sneglehuse. Men måske har det været Einsteins og Bohrs forkerte atom-model, der som dogme har forhindret forskerne i at opdage det indlysende.

Vi skal åbenbart igennem nogle mørke moralsk lærerige tider, før vi får lov til og er i stand til at håndtere universets grænseløse energimængder uden at lave ulykker. Martinus siger jo, "de højere magter" har en plan og at der er styr på tingene

Fra Russells spørgetime

Spørgsmål: Den fysiske verdens stof er blot bevægelse, det har videnskaben også konstateret. Men hvordan kan bevidsthed skabe bevægelse i et univers af stilhed og balance?

Svar: Hvis to lige tunge børn sidder på hver sin ende af en vippe, er den i balance og står altså stille. Hvad er det, der får den i gang med at vippe op og ned? Det er børnenes beslutning om at skabe ubalance. Altså er det børnenes bevidsthed, der skaber bevægelse. De skaber skiftevis uligevægt og ligevægt. Det er også, hvad der sker i naturens stofdannelse.

Ved anden lejlighed forklarede Russell, hvordan også kontinenter "vipper op og ned". Når plantevæksten og andet har forbrugt store dele af undergrundens mineralske ressourcer, genopretter Jorden balancen ved at bringe kontinenter med nye ressourcer op over havets overflade

og bringe de "gamle udslidte" kontinenter tilbage under havets overflade til regeneration.

Det var jo tankevækkende i denne tid med frygt for oversvømmelser! Men normalt vil en sådan ændring ske så langsomt, at menneskene har rigelig tid til at flytte sig.

Forplantningsproblemer

Menneskene i den vestlige verden har problemer med formeringsevnen. Dels har mange kvinder svært ved at føde børn ad normal vej. Det siges at mellem 25% og 35% af alle børn kommer til verden ved kejsersnit, hvad man nu er begyndt at advare imod, fordi det synes at betyde svagere børn. Dels har flere og flere fået problemer med at kunne blive gravid, bortset fra at danske mænds sædkvalitet er verdens dårligste.

En "rugemor" er således blevet en eftertragtet "vare". At "udleje" sin livmoder i 9 måneder for et anseeligt beløb er via internettet blevet endnu en mulighed for den rige del af verden til at udnytte den fattige del, skønt nogle nok vil mene, det blot er en form for ulands-bistand. Men det kan også blive en mulighed for de fattige til at bedrage nogle godtroende mennesker, som vi så i en TV-udsendelse for nylig.

Hvad kan mon være den overordnede mening med den stigende ufrugtbarhed? For selv om det kunne skyldes den store uvidenhed om de forskellige kemiske stoffer, vi har fyldt vort miljø med, er der vel også en mening med det - ud over at vi skal lære af det for at blive klogere.

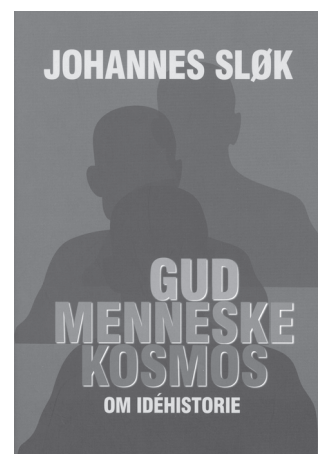
Det er måske en del af vejen til at bryde den hvide races herredømme her på jorden? I den befolkningsgruppe er fødselstallet jo dalende overalt. Hvordan mon det opleves af den "sjæl", der er klar til at inkarnere her på jorden? Har den overblik over,

hvordan den fødes et helt andet sted, end den vokser op? Et inkarnerende væsen skal vel kunne føle sig tiltrukket af - i samklang med - såvel den kvinde, der skal huse det i de første 9 mdr., som den, hos hvem det skal vokse op. Men dette gælder jo også for de mange adoptioner, der i vor tid foregår på tværs af kloden.

Der er uden tvivl en overordnet plan med, at menneskene skal godt og grundigt mikses sammen her på kloden. Stammekulturer og nationaliteter skal opløses, for vi skal nå frem til en følelse af, at tilhørsforholdet gælder kloden som helhed. Mange unge har allerede oplevelsen af at være "globalister", men vejen frem til at menneskeheden bliver een enhed med en fælles verdensregering, synes lang. Og dog skal det være en realitet om senest ca. 2000 år. Regner jeg med. Det må jo da ske mange år før, de fleste af os har fået kosmisk bevidsthed.

Gud, menneske, kosmos

Forlaget Gyldendal har nu genudgivet et par klassiske tekster af afdøde professor i idehistorie Johannes Sløk. Sløk fik i sin tid mig til at ane, at der i de gamle mytologier lå mere og andet end det, vi i skolen vrængede næse ad og kaldte "olddævl". Når jeg nu genlæser ham, finder jeg hans påvisning af forskellen mellem græsk og jødisk verdenssyn interessant, bl.a. fordi jeg har fået en anden baggrund at vurdere ud fra.

Mytologi er et billeddannende symbolsprog, som kan forstås på flere måder, alt efter hvor man selv aktuelt står. Græsk tænkning, som vi bl.a. finder den hos Platon, går ud fra, at universet *er* Gud, og at verden med dens naturkræfter og evige love derfor er guddommelige. Myten om Gaia og Uranos er historien om verdens grundlæggende feminine og maskuline principper, det er yin og yang, eller med Russell kan det kaldes kompression og ekspansion. De skaber verden.

Men Uranos, det maskuline princip, har tendens til "at æde sine børn", dvs det kan tolkes som, at den ekspansive bevægelse atter opløser det skabte, eller som det maskulint aggressive, der med krig og indbyrdes rivalisering ødelægger. Til sidst i myten afsætter "sønnen" dog faderen Uranos, og kaos bliver til kosmos. Den universelle orden er genskabt.

Iøvrigt er der i græsk tænkning ingen Gud, der er skyld i menneskenes skæbne. Det er deres egne handlinger, der har konsekvenser, det grækerne kaldte nemesis (og andre har kaldt karma?).

Anderledes med det jødiske verdenssyn. Her er Gud udenfor og ovenover verden, der således ikke er guddommelig i sig selv. Altså er verden overladt til menneskenes forgodtbefindende, noget menneskene skal "herske over". Man er kun bundet af "Guds lov", som givet i Toraen. Menneskets skæbne er Guds sag.

Europæisk kultur blev en syntese af disse to ret så forskellige holdninger, hvorfor den altid har været lidt "scizofren", dvs med iboende konfliktstof. Jesus reddede os dog ud af den værste misère ved at bløde noget op på forskellen. Jødedom har faktisk meget mere til fælles med islam end med kristendom. Men mon ikke det hele om et par inkarnationer er gået op i en højere og noget klogere eenhed?

Økonomisk fremgang

De religiøse folk i Tyrkiet vinder frem for tiden, økonomisk og derfor også politisk. De tyrkiske muslimske forretningsfolk er driftige, for de har fundet på at mene, at jo flere penge, de tjener, jo mere bevis har de for, at de har Allah's gunst og velbehagelighed. Og med deres store økonomiske gevinster promoverer de politikere, der har den samme stærke Allah-tro.

Det ligner den religiøsitet, vi i 1700-tallet så opstå med calvinismen i Europa. Jo mere profit, de kunne klemme ud af andre, dvs jo rigere, de blev, jo mere var Gud med dem og stod på deres side. Mange mener, det var det, der satte skub i den kapitalistiske udvikling. Grådighedens egeninteresse var blevet til noget af Gud særligt velsignet.

Men den udvikling var jo nok en nødvendighed for at skabe fremdrift i den europæiske kultur dengang. Så det er måske det, der nu så småt er begyndt i den muslimske verden. Nok må de ikke tage renter, men så kan de altid kalde det noget andet, så det gør de.

Hvem er mest lykkelig?

I vor tid laves der så mange undersøgelser om alt muligt. Ud fra en sådan påstås det, at danskerne er det lykkeligste folk i verden. Men resultatet afhænger jo af, hvordan man spørger og hvordan folk opfatter spørgsmålet. Hvis man opfatter lykke som "tryghed", er der nok en vis rimelighed i konklusionen. Når man så kommer frem til, at de lykkeligste er de højreorienterede, mens de venstreorienterede er mindst lykkelige, hvad beror så det på?

Jeg gætter på, det beror på, at de venstreorienterede stiller større forventninger og krav til samfundets humane normer. De har mere fokus på manglerne og de negative sider af samfundet, og det er hvad man

måler.

Man har også undersøgt, om de religiøse er mere lykkelige end ateisterne, og nået frem til, at det er de. Men også her er det afgørende, hvordan man spørger folk. Hvad er det i grunden, man måler? For hvis det er tryghedsfølelsen, man blot måler, så giver det sikkert mere sjælefred at tro, der er en højere magt, der styrer ens liv.

Tanker styrer computeren

I dag kan lamme personer styre en computer ved tankens kraft. Tanker erstatter musen. Ved hjælp af en specialudviklet hætte forsynet med elektroder, der registrerer personens hjernebølger, kan man lære med tanken at styre en cursor på skærmen

derhen, hvor man ønsker.

En gang vil vi måske alle kunne klare mere og mere alene ved tankekraft. Når vi kommer over "på den anden side" skal vi skabe alene med tanker, så er det jo godt at øve sig allerede nu!

Telepati

Bladet Ill. Videnskab nr. 1/08 fortæller om en forskning i telepati, hvor man har taget en hjernescanner i brug. Her viser det sig, at selv om den, der skal modtage tanke-signalet, ikke bevidst registrerer det, viser elektrisk aktivitet i hjernen, at der er modtaget noget.

Forskerne forstår ikke, hvorfor en telepatisk afsendt tanke hos nogen registreres bevidst af modtageren, men ikke af andre. De ved jo ikke, at signalet fra hjernen skal videre til

personens overbevidsthed (og X1) og til check i "erindringskartoteket", før signalet kan afkodes bevidst.

Vidste du at...

Når nonner har en så tætsiddende hovedbeklædning skyldes det, at man i den tidlige kristne kirke mente, at Jomfru Maria var blevet besvangret gennem øret.

Videnskabelige forskere har fundet ud af, at magnetarmbånd faktisk virker smertelindrende på gigt, man ved bare ikke hvorfor.

Mænds og kvinders hjerner bliver mere og mere ens, viser forskningen (hvad der ikke kan undre en Martinus-læser). Og nu er der flere kvinder end mænd, der tager en højere uddannelse.

Britiske forskere har fulgt over 8000 personers levevis og intelligens fra spædbarn til voksen og fundet ud af, at intelligente børn bliver vegetarer. (Ill. videnskab 11/07)

Når man afhorner køerne, mangler deres mælk livskraft.

På Bali viser man ikke sorg, når en nærtstående dør. De ler og smiler i stedet, for de mener man bliver syg af sorg.

I 1950 havde man i gennemsnit 5 km til arbejdet, i 2006 havde man 50 km. I 1983 til 2001 steg bilismen med 89%, mens cyklismen faldt med 25%.

Samarbejds-strukturen

Den bog, som Martinus Institut har udgivet i hhv 1992 og 2003 på Borgens forlag med betegnelsen "Samarbejdsstrukturen", er en underlig bog. Da jeg læste den, efter at have læst hele Martinus' eget værk, blev jeg forundret og forvirret. Her var modsigelsesfyldte udsagn og flere ting, der ikke stemte med, hvad Martinus iøvrigt har sagt og skrevet.

Martinus har sagt, at "sagen" ikke er nogen organisation eller forening med medlemmer, og derfor ikke skal have regler og paragrafer. Men denne bog ligner nærmest en slags "grundlov" eller forenings-vedtægter, hvor der bl.a. stilles "betingelser" for at "være med" (f.eks. stk.8.6). Det er som om en eller anden form for uformelt medlemskab alligevel er listet ind ad bagdøren.

At "sagen" har nogle få regler i forhold til samfundets myndigheder, er vi jo nødt til ifølge landets love. Men hvorfor udgive en hel bog til den store offentlighed om noget, der allerhøjst kan vedrøre en lille gruppe nære medarbejdere? At mennesker generelt skal prøve at omgås hinanden, om ikke i kærlighed så dog med venskab, er hele Martinus' værk jo een stor opfordring til.

Det er ikke nemt at vurdere de i bogen citerede Martinus-udtalelser fra rådsmøder, fordi de er taget ud af deres sammenhæng, og hvilken ved vi ikke. Men for mig at se er det ret åbenlyst, at udtalelserne kun er henvendt til den lille skare med "nærkontakt" (bl.a.stk.8.9), og ikke beregnet til at udsende i en bog på et kommercielt forlag.

Martinus fik ikke selv skrevet en "struktur", for kræfterne slog ikke til. Men ifølge Tage Buch, som var meget tæt på ham i de sidste mange år, var det meningen, det blot skulle være et mindre hæfte, som kunne gives til de, der kom for at yde et stykke aktivt

arbejde for sagen. Baggrunden var, at Martinus var så bedrøvet over de problemer, der var med og blandt hans medarbejdere, som han sagde "kun ville styre efter deres eget hoved". Han var vel lidt bekymret for, hvordan det skulle gå med samarbejdet, når han forlod Jorden.

Jeg er ked af, at struktur-bogen er blevet en del af "sagens" ansigt udadtil, for jeg synes ikke den yder Martinus retfærdighed. Jeg ved godt, at alt er gjort i den bedste mening, men jeg fornemmer, man har misforstået Martinus' hensigt. Jeg ville ønske, man havde kunnet føre en bred og åben debat mellem interesserede Martinus-læsere, så vi i al venskablighed kunne hjælpe hinanden til at opnå den størst mulige forståelse af "mesterens" ønsker for arbejdet med at føre budskabet videre og ud i verden.

I dag "korsfæster" vi ikke en "Guds budbringer" i bogstavelig forstand, men vi er stadig så ufuldkomne, at vi mangler en dybere forståelse og tilstrækkelig respekt for de budskaber, han faktisk gav os.

OM ÅRSSKIFTET 2007-2008

v/K. Bidstrup

Kryon er et væsen, der kanaliseres af amerikaneren Lee Carroll, der også har udgivet en del bøger med disse kanaliseringer, og oprettet hjemmesiden, www.kryon.com, hvor det er muligt gratis at downloade en del af kanaliseringerne på engelsk som tekst og som lydfil.

Lee Carroll

Den 9. december 2007 kanaliserede Lee Carroll en nærmere beskrivelse fra Kryon om den overgang, som årsskiftet 2007-2008 også er. Nu kan man jo diskutere både form, indhold og kvalitet af disse kanaliseringer, men indholdet er nogenlunde som følger:

Kryon fremhæver årstallets elementære numerologiske betydning, som en nøgle til forståelse af, hvad skiftet fra 07 til 08 betyder. Det er årstallets sum – tværsummen – der iflg. Kryon ekvivalerer eller svarer til energien. Det er skiftet i denne energi fra år 2007 til 2008, som indlægget særligt drejer sig om.

År 2008 er $2+8 \Rightarrow 1+0 \Rightarrow 1$, dvs. et ét tal. År 2007 er $2+7 = 9$, dvs. et ni-tal. Eksempelvis var år 1989 såvel som år 2007 et "9-år", der iflg. Kryon begge repræsenterer en "færdiggørelse" eller "fuldendelse". Der er endvidere to tal, som Kryon fra starten associerer med sig selv: 9 og 11, hvor færdiggørelsen (9), kobles med 11-tallet, der står for illumination – eller på dansk fx oplysning / erkendelse.

Disse to tal definerer, eller indikerer, iflg. Kryon, noget om energierne, i den tid vi gennemlever i disse år. Martinus-interesserede vil måske her medgive, at fødselsdagen d. 11., næppe behøver at være helt tilfældig.

Kryon spørger overordnet om vi ser frygt og sorg i disse tal, eller om vi fx i deres numerologiske værdier ser den afslutning af noget gammelt, der leder til en erkendelse og tydeliggørelse af noget nyt, der skal til at begynde? For amerikanere – og for en del andre på især den vestlige klode – har 9 og 11 som bekendt fået særlig opmærksomhed de seneste år.

I år 2002 iflg. Kryon, er den forandring af det magnetiske felt, Jorden har undergået i de seneste år, formelt færdig, selv om eftervirkningerne stadig i en tid vil ommøblere på Jordens energimæssige forhold i form af bl.a. magnetisme, geografi og klimatiske forhold. År 2002 er et "4-år", hvor tallet fire iflg. Kryon netop repræsenterer Gaia – Moder Jord.

Der er noget særligt ved skiftet mellem 2007 og 08, idet det iflg. Kryon er første gang i det nye årtusinde, at vi skifter fra en 1-energi til en 9-energi, og det er både første og den eneste gang dette sker inden "2012-mærket", som iflg. Kryon – og også iflg. flere folkeslag med lang historisk kalenderføring, markerer et særligt skifte i historien.

Kryon fremhæver at afstanden fra nu, dvs. december 2007, hvor kanaliseringen forekommer, og frem til år 2012, er præcis fem år. Hertil føjer han, at det numerologiske karakteristika for fem er "forandring". Endvidere påpeger han, at selve år 2012 også netop har tværsummen 5, dvs. antydningen af forandring også i selve året 2012. År 2007 er således et afslutningsår, der iflg. Kryon taler om netop færdiggørelse, fuldendelse, afslutning og en lang række andre udtryk for dette samme begreb.

Det der energimæssigt sker omkring overgangen fra 2007 til 2008, er iflg. Kryon vanskeligt at forklare overfor os, fordi den energimæssige forandring ikke bare er en simpel lineær fortsættelse evt. med en variation i form af en mindre eller større ændring i energiens form, karakter eller størrelse. Skiftet i energi omkring årsskiftet er altså

ikke af ren fysisk men snarere en anden form for energi, som Kryon påpeger er metafysisk, spirituel eller interdimensionel. Kryon taler derfor om en ”transconfiguration”, dvs. en grundlæggende forandring eller omformning af energimønstret fra år 2007 med ”9-energi” til år 2008 med ”1-energi”. Essensen er, at denne omformning af 9-energien fra 2007, skal sætte os i stand til at møde den nye ”1-energi” i år 2008, og at vi derfor skal bevæge os væk fra ”2007-energien”. Fordi vi er tilbøjelige til at tænke lineært, (og for os traditionelt logisk), kan det være svært for os at forstå, hvorfor en kortvarig neddrosling eller begrænsning af 9-energien, kan være den nødvendige forudsætning for, at energiskiftet fra 9- til 1-energien kan finde sted.

Sådan er det altså bare iflg. Kryon, og denne bevægelse væk fra og ud af år 2007 med 9-energien foregår ikke desto mindre ved, at energien i en periode omkring de sidste fire måneder af 2007 og frem til midten af januar 2008, markant trækker sig bort og nærmest forsvinder; som netop en art neddrosling og forudsætning for skiftet i energi.

Vi kan iflg. Kryon opleve neddroslingen som træghed og udfordringer i at opretholde kontakt med den spirituelle side og i det hele taget vanskelighed med at opføre os menneskeligt; Kryon beskriver det som en ”retrograd” med en astrologisk term, der også indikerer vanskeligheder med at kommunikere og opretholde kommunikation, retning, mål mv.

Nogle praktiske råd som Kryon giver er derfor flg.: først og fremmest ikke at give op eller dramatisk ændre sine mål i denne periode. Bliv hvor du er, og få det til at fungere; energien skal nok komme tilbage. Det er også vigtigt heller ikke at bebrejde sig selv at tingene ikke har udviklet sig som man ønskede. Fordi vi er så vant til at bebrejde os selv er vi også tilbøjelige til at gøre dette i denne udfordrende situation og overgangsperiode i disse måneder. Dernæst er rådet at udvise særlig tålmodighed og vise særlig tolerance og beherskelse, og søge opmærksomt at styre og beherske vore vrede og aggressive følelser, særligt i denne periode, hvor energien vi har beroet på, ikke vil være som den plejer. Det er også på grund af energiskiftet, at nogle kan have svært ved at sove eller meditere i denne periode. Så rådene kort er: Lad være med at bevæge dig for hurtigt, svar igen med kærlighed og vær tålmodig!

Kryon bemærker at energiskiftet også falder sammen med helligdagene omkring julen 2007, og at det jo traditionelt vil være en lejlighed til at familier på godt og ondt bliver samlet. Også her, kan der således være god lejlighed til at øve sig i tålmodig kommunikation og styring af negative følelser, idet ”den lim, der holder relationer sammen”, i

denne overgangsperiode vil blive testet til det yderste. Derfor er rådet om tålmodighed og forsinket respons med eftertænkning først og følelser bagefter, et godt råd i perioden.

Der er efterhånden gået nogle uger siden midten af januar 2008, så disse oplysninger kan selvfølgelig kun af læserne vurderes retrospektivt, fx om der har været særlige oplevelser af mangel på spirituel kontakt og forståelse, eller særlige udbrud af minimal tolerance eller tålmodighed evt. kombineret med former for vrede og aggression – hos én selv eller hos andre? Dette kunne være på det personlige og mellemmenneskelige plan, eller måske på det lidt større sociale og samfundsmæssige plan.

For 2008 anfører Kryon, at vi bliver præsenteret for et helt nyt sæt af redskaber i henseende til at skabe med – dvs. i samarbejde med den åndelige side. På den ene side er Kryons besked således en besked om et tidsmæssigt lokalt energiskift af et par måneders varighed, men det fremhæves også, at det er et tidløst og tilbagevendende overgangsfænomen, som er særligt vitalt for os lige nu, idet vi nærmer os året 2012, med alt hvad dertil hører.

Kryon fremhæver, at det bl.a. er blevet og stadig vil blive lettere at skabe synkronitet. Blot må vi ikke glemme, at også synkronitet kræver, at vi netop begynder med: at gå i gang, være og gøre – for det er præcis forudsætningen for at kunne møde de andre, der således vil kunne skabe synkroniteten – med os og for os. Gud kommer ikke springende og overfalder os med et mirakel, som Kryon udtrykker det – vi skal selv arbejde for sagen. Dette er i øvrigt meget analogt med både Martinus’ tanker om bl.a. den udviklingsmæssige betydningsfuldhed af gode sociale gerninger, og fx Russells udtryk om at ”Gud arbejder med dig – ikke for dig”.

God fornøjelse med dine gode gerninger og øvelser i dit nye år!

MØDER - FOREDRAG - KURSER - STUDIEGRUPPER - UNDERVISNING

FREDERIKSHAVN

Tirsdag 1/4 **Kost og livskraft** v/John Klemens Nielsen
Mødet er kl. 19.30, Skolegade 8
Arr: Birger Juel Jensen tlf. 9893 0686

HERNING

Torsdag 13/3 **Tilgivelsens gave - ikke mindst til dig selv!**
v/Birger Juel Jensen
Torsdag 3/4 **Kost og livskraft** v/John Klemens Nielsen
Møderne er kl. 19.30 i "Kulturellen", 1.sal lok.04-01, Nørregade 7
Arr: Martin S Jepsen tlf. 9716 8230

KLINT

Lørdag 29/3 kl 14.30 **Tilgivelse - en helende proces**
v/Lene Jeppesen
Lørdag 12/4 kl 14.30 **Verdensimpulserne og kulturskabelse** v/Ingemar Fridell
Lørdag 26/4 kl 14.30 **Gavekultur** v/Ole Therkelsen
Lørdag 24/5 kl 14.30 **Guddommelig symbolik**
v/John Klemens Nielsen
Weekendkursus 4/4-6/4 **Hvordan integrerer jeg de kosmiske analyser i mit daglige liv?**
v/Anette Starke og Lene Jeppesen
Weekendkursus 17/4-20/4 **Det personlige gudsforhold**
v/Eigil Kristensen og Lene Jeppesen
Weekendkursus 1/5-4/5 **Kærlighedens vej**
v/Søren Grind og Solveig Langkilde
Weekendkursus 9/5-11/5 **Vejen, sandheden og livet**
v/Ingolf Plesner og Søren Olsen
Ugekursus 11/5-17/5 **Et nyt verdensbillede**
v/Ole Therkelsen
Ugekursus 18/5-24/5 **Personlig udvikling** v/Ole Therkelsen
2-Ugerkursus 11/5-24/5 **Livets Bog 4, del 1**
v/Eigil Kristensen
Få kursusprogram med nærmere oplysninger tilsendt: Martinus Institut tlf. 3834 6280
Martinus Center, Klintvej 69. Tlf. 5930 6280 evt. 2021 2768

KØBENHAVN

15/3 kl 15 **"Alt er såre godt" - sovepude eller igangsætter?** v/Søren Olsen
Derudover er der studiegrupper og seminarer, hør nærmere:
Martinus Institut, Mariendalsvej 94, Kbh F tlf. 3834 6280

KØGE

Tirsdag 1/4 kl 19 **Et nyt verdenssamfund i kosmisk belysning** v/Eigil Kristensen
Tirsdag 8/4 kl 19 **Reinkarnation** v/Lene Jeppesen
Teaterbygningen
Tilmelding FOF, Brogade 19, tlf. 5665 5322

ROSKILDE

Torsdag 27/3 **Et nyt verdenssamfund i kosmisk belysning**
v/Eigil Kristensen
Mødet er kl 19 på Kildegården, Helligkorsvej 5, lokale 7
Arr: FOF, tilmelding tlf. 4636 6974

THISTED

Søndag 30/3 **Kost og livskraft** v/John Klemens Nielsen
Mødet er kl. 15 i Plantagehuset, Plantagevej 18
Arr: Birgit Thorndal tlf. 9798 5384

TÅSTRUP

Tirsdag 25/3 **Film 3 - Martinus som vi kendte ham.**
En Skaarup og Dreijer produktion
Tirsdag 1/4 **Tankens magt. Tørsten efter "livet"**
Tirsdag 8/4 **Hvorfor frygte livet? Naturlig/unaturlig død**
Tirsdag 15/4 **Er verdensaltet et levende gigantvæsen?**
Tirsdag 22/4 **Intolerance - uvidenhedens symptom**
Tirsdag 29/4 **Er der udvikling at spore - når vi læser dagblade og aviser?**
Tirsdag 6/5 **Vejen til fredsriget - verdens forenede stater**
Tirsdag 13/5 **Hvad du ønsker skal du få. Kan ønsker gå i opfyldelse?**
Tirsdag 20/5 **Talsystemets tilblivelse og fuldkommenhed**
Tirsdag 27/5 **Film - der viser dét at leve åndsvidenskaben**
Tirsdag 3/6 **Menneskehedens skæbne**
Tirsdag 10/6 **Afslutning - spørgsmål/samtale/underholdning**
Studiegruppens møder er kl 19-21.30 i Kulturcenter, Poppel Alle 12.
Arr: Birgit Mørup Madsen tlf. 2856 7261

VEJLE

Søndag 13/4 **Tilgivelsens gave - ikke mindst til dig selv**
v/Birger Juel Jensen
Mødet er kl. 14 i Kulturhuset Bygningen, Ved Anlægget 14
Arr: Inge S Spicker tlf. 7555 2194 og Hans Wittendorff tlf. 7580 3350

ÅLBORG

Onsdag 2/4 **Kost og livskraft** v/John Klemens Nielsen
Mødet er kl. 19.30 på Vejgaard Bibliotek, Hadsundvej 35.
Arr: Karsten Jensen og Hannelise Lundholm tlf. 9818 8090

ÅRHUS

Mandag 17/3 **At lytte til kroppens signaler** v/Hanne Myrfeld
Mandag 31/3 **Kost og livskraft** v/John Klemens Nielsen
Møderne er kl. 19.30 i Studenternes Hus, mødesal 2, Ndr. Ringgade 3, bygn.1420
Seminar søndag 6/4 kl. 10-16.30 **Nutidens problemer - fremtidens løsninger** v/Ole Therkelsen
Arr: Grethe Bergstrøm tlf. 8672 5546

OSLO

19/4 kl. 11-16 **Livskraftens oprindelse** v/Anne Külper og Rune Östensson
St.Hanshaugen Eldresenter, Lovisenberggt. 4E

Vølvens spådom

Vagn Lundbye har gendigtet hele den nordiske mytologi i et stort 3-bindsværk. Han kalder det "Det nordiske Testamente" (Aschehoug 2007). Her er nogle vers fra hans udlægning af "Vølvens spådom". Bogen er illustreret af Esben Hanefelt Kristensen.

Garm glammer højt ved Gnipahulen
Lænken slides, og ulven springer.
Fortiden er fjern, jeg ser længere frem,
helt frem til randen, til Ragnarok,
de gode guders undergang,
hvor alle bli'r ramt af råddenskab.

Bror skal blodigt kæmpe mod bror,
søskende svigter slægt og venner,
hor og hårdhed behersker alt.
Nu kommer tid med kløvede skjolde.
Til verden slutter, råder slanger.
Slet ingen værner ven eller mor.

Jeg så Balder blive blodigt ofret.
Hans hjerte bristed', da den blinde Høder
sendte misteltenen i maven på ham,
men Vale, daggammel, vasked' sig ikke,
før Balders morder lå på bålet.
Var der mer' i verden, I ville vide?

Solen sortner og Jorden synker
længere ned i lava og hav.
Fra himlen styrter klare stjerner,
deres luer brænder livet op.
Branden strækker sig over skyer,
antænder kometer og den blege måne.

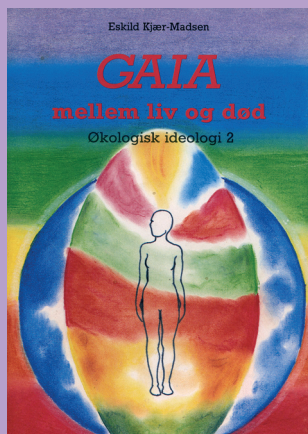
Men da ser jeg Jorden stige smukt
op af havet og grøn af græs,
fosser falder ned ad fjelde,
ørne leger højt i luften,
så lader de sig falde og jager fisk,
skrigene vækker de, som sover.

Atter skal de finde underfulde
brætspil af guld i det høje græs,
guld, som guderne ejed' engang.
Nu vil usåede agre spire.
Bitterhed forsvinder, og Balder kommer.
Var der mer' i verden, I ville vide?

Jeg ser salen i Gimle knejse gyldent,
den er lys som solen og helt skyldfri,
her skal de leve lykkedage.
Da kommer til sidst Den Store Styrer
højt fra himlen til helligdommen.
Var der mer' i verden, I ville vide?

Bogudsalg

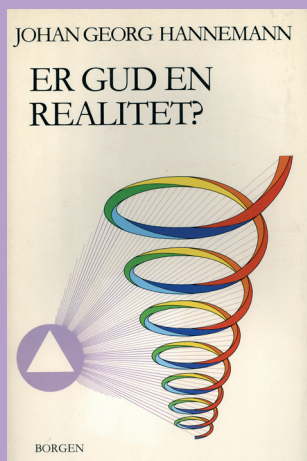

Eskild Kjær-Madsen

GAIA

191 sider

kr. 25

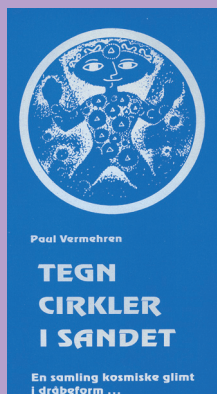

Johan Georg Hannemann

Er Gud en realitet?

155 sider

25 kr.

Paul Vermehren

Tegn cirkler i sandet

50 sider

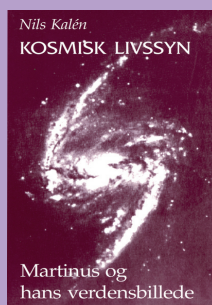
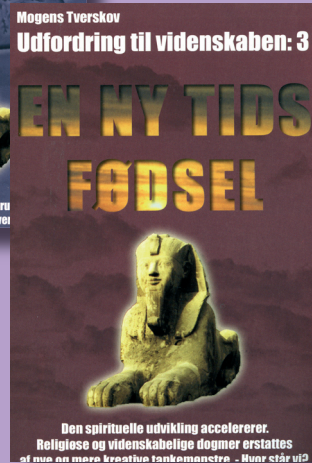
45 kr.

Fantastisk tilbud

Mogens Tverskovs trilogi - over 1000 sider.

Alle 3 bind for kun kr. 100

Nils Kaléns korte version af Martinus' åndsvidenskab

94 sider - kr. 20

10 stk. kr. 150

Den Ny VerdensIMPULS

Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland

Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

Hjemmeside: www.nyimpuls.dk